

ئاواته مهزنه كان

PDF4Kurd

چارلز ديكنز

ئاواته مه زنه كان

وهرگيراني
شه هرام فاتحي

۲۰۱۴

خانہی موکریانی بۆ چاپ و بلاوکردنهوه

● ئاواته مهزنه كان

● چارلز ديكنز

● وه رگيپاني له فارسييه وه: شه مرام فاتحي

● نه خشه سازيي ناوه وه: ريڊار جه عفر

● بهرگ: ريڤمان

● نرخ: (٣٠٠٠) دينار

● چاپي يه كه م: ٢٠١٤

● تيراژ: ٥٠٠ دانه

● چاپخانه ي: موکریانی (ههولير)

● له بهرته بهر ايستیی گشتیی کتیبخانه كان ژماره ی سپاردنی (٢٩٦) سالی (٢٠١٤) ی به دراوه.

M U K I R Y A N I
زنجیره ی کتیب (٨٦٢)

ESTABLISHMENT FOR RESEARCH & PUBLICATION

هه موو مافیکی بۆ خانہی موکریانی پارێزراوه

مالپه پ: www.mukiryani.com

ئيمه يل: info@mukiryani.com

ناوه پوځ

۷	..... ده سټپټيکي وەرگټر
۱۱	..... پيشنيزاري دزي
۱۴	..... دزي له مالي خانې جو
۱۷	..... دوو پياو له نيتو زه لکاودا
۲۱	..... بهرني پامبيل قهتران ده خواته وه
۲۶	..... وه دوو که وتني تاوانباره کان
۳۲	..... ياريکردن له مالي خاتو ه اويشام
۳۷	..... بينيني خاتو ه اويشام و ناسيني ئيستتلا
۴۶	..... هه ولم دا له خه لکي ره شوکي نه يم
۴۹	..... شهري ده سته ويه خه له گه ل نه جيب زاده ي رهنگپه ريو
۵۵	..... جو له مالي خاتو ه اويشام
۶۲	..... باوکه نوزليک
۶۷	..... ده ردی دل کردن له لای بيدي
۷۱	..... ناواته گه وره کاني من
۷۹	..... له نيتو له نندن
۸۹	..... ديداري جو له ميوانخانه ي بيترنارد
۹۳	..... ئيستتلا دلي نييه
۱۰۰	..... ده ردی دل کردن له لای هيبريترت
۱۰۴	..... هاورتيه تي ئيستتلا تا ريچموند
۱۰۸	..... شپزه يي ئيشه کان

۱۱۳	..... گهوره بووم.
۱۱۶۱	..... جياوازی بیرو بوچوون له نیوان خاتوو هاویشام و ئیستیلا.
۱۲۳	..... میوانه نه ناسراوده که ی من
۱۲۹	..... پراویس و کۆمپی سین.
۱۳۶	..... تۆله ی خاتوو هاویشام.
۱۴۱	..... جیبه جی کردنی ئیشی پراویس.
۱۴۵	..... دایکی ئیستیلا.
۱۵۰	..... به دهسته ئینانی زانیاری زیاتر سه بارهت به پراویس.
۱۵۳	..... فریوم خوارد
۱۵۸	..... پلانی پزگار کردن.
۱۶۳	..... مردنی پراویس.
۱۶۶	..... باشترین براده ر
۱۷۰	..... بو ئیستیلا.

(۱)

دهستپيكي وهرگيڤري فارسي:

چارلز ديكنز، نووسهري پايه به رزي ئينگليزي، له سالي ۱۸۱۲ز له بنه ماله يه كي هه ژار هاتو ته دنيا. چارلز دووهمين مندالي بنه ماله كه ي بوو و هوت براي ديكه شي هه بوو، باوكي جان ديكنز فه رمان بهري به شي نووسينگه ي هيڙي ده ريايي به ريتانيا بوو كه به هو ي شكايه تي قه رزداره كان كه و ته به نديخانه وه. چارلز به هو ي هه ژاري بنه ماله كه يه وه خو يندني كي ريكويپيكي نه بوو. هه ريو يه ناچار بوو له سه ر ده مي منداليدا بو دا يينكردني بڙيو ي خو ي و بنه ماله كه ي له كارگه يه كي بوياخي پيلاو ئيش بكات.

بيروه ري سه رده مي پركاره ساتي مندالي و به تاييه ت نه و رڙانه ي كه له ژوره شي دار و تاريخه كان ي كارگه ي بوياخ سازييه كه، به ده سته ناسك و له رزډكه كان ي قتووي بوياخي پر ده كرده وه و به رده وام ده سته كان ي ده سوتانه وه، هه روه ها نه و رڙانه ي كه به سكي برساييه وه به كو لانه پر ته م و مڙاوييه كان ي شاري له نده ندا تي ده په ري و به باشي تامي نه داري و هه ژاري چي شت بوو، قه ت له بي ري نه ده چو وه، به شيويه كه دواي نه وه ي بوو به نووسه ر، له زور به ي به ره ه مه كانيدا به زه ييكي زور سه باره ت به منداله هه تيو و فه قيره كان به رچاو ده كه وي ت و چارلز ديكنز له شيكردنه وه ي جي هاني مندالان و حالاتي ده رووني مندالان

لیهاتووییه کی تاییه تی هه یه. زۆر کهس بلیمه تی دیکنز له وه سف و وینا کردنی حالاتی دهروونی مندالاندا ده بینن.

یه که مین ئیشی دیکنز کارکردن له نووسینگه ی پارێزه ریک بوو، به لام به پیی ئه وه ی که تینووی سه رکه وتن و پیشکه وتن بوو و ئیراده یه کی به هیژی شی هه بوو ئه م ئیشه به لایه وه بچووک بوو و پاش ماوه یه ک مانه وه له کتیبخانه کان و فیروونی شیوازی کورتنووسینی ئینگلیزی، توانی وه ک په یامنی ریکی پارله مانی ریگه ی بکه ویتته جیهانی چاهه مه نییه وه.

له سالی ۱۸۳۲د، له ته مه نی ۲۰ سالیدا یه که مین به ره مه می خۆی له گوڤاریکی مانگانه دا بلاو کرده وه.

زۆر زوو له لایه ن جه ماوه ره وه سه رنجی پی درا و، له چه ند رۆژنامه دا خه ریکی بابه تنووسین بوو. له م سه رده مه ی ژیانیدا بوو، که زنجیره نووسراوه کانی خۆی، به ناوی کاغه زه کانی پیکویک (Pikwick Papers) ی بلاو کرده وه و هه ر ئه م نامیلکانه، شانازی و خۆشه ویستییه کی زۆری بو به دیاری هیئا. ده سال دواتر، له لایه ن خه لکی ئه مریکاهه بانگه یشت کرا، دوا ی گه رانه وه ی بو به ریتانیا کتیبیکی به ناوی نووسراوه کانی سه فه ری ئه مریکا نووسی و بلاوی کرده وه.

چارلز دیکنز، وێرای ئه مریکا سه ردانی ولاتانی ئیتالیا و سويسراشی کرد، له سالانی کۆتایی ژبانی خۆیدا سه ردانیکی ئه مریکای کرده وه، که له لایه ن ئه مه ریکیه کانه وه پیشوازییه کی بی وینه و سه رسوورپهینه ری لی کرا.

له کۆتاییدا له ۹ ژوئه نی ۱۸۷۰ ز-دا و دوا ی دره وشانه وه یه کی بی وینه کۆچی دوا یی کرد. جه ماوه ری به ریتانیا به داخ و که سه ریکی زۆره وه ته رمه که بیان له ژیر تا قی کلیسه ی ویتست مینیسیتیر (west minister) له نیوان شیکسپیر و فیلانیک ته سلیم به خاک کرد.

دىكنز، لە ژيانى خۆيدا بى مرادى و تالپىيەكى زۆرى چىشت و ئەگەرچى لە گەل ھاوسەرەكەيدا چەندىن مندالىيان ھەبوو، بەلام ھىچ خۆشەويستىيەك لەنيوانياندا نەبوو.

دىكنز، لە ريزى نووسەرە چالاک و پرکارەكانە و بەرھەمگەلىكى زۆر و پرپايەخى بە يادگارى جى ھىشتوو.

ئۆليقيرتويست (۱۸۳۸)، نىكۆلاز نىكىلبى (۱۸۳۸)، سروودەكانى جەژنى لەدايكبوون (۱۸۴۳)،

دەيقيد كاپررفيلد كە گرینگترين و سەرنجراکيشترين بەرھەمىيەتى (۱۸۴۹)، چىرۆكى دوو شار (۱۸۵۹)، ئاواتە مەزىنەكان (۱۸۶۰) كە كورتكراوھەكى لىرەدا خراوھتە روو، ئەمانە لە بەرھەمەكانى دىكنزن.

نوسراوھەكان و كۆكراوھەكانى دىكنز، ھەريەكە و چەندىن جار لە ولائە ئىنگلىزى زمانەكاندا چاپ و بلاو كراونەتەوھ. دىكنز ھاوئالپىيەكانى خۆش دەويستەن و بەلايەوھ بەريز بوون و بەتەواوى پابەندى داب و نەريتە نەتەوھىيەكانى وەلائەكەى بوو. قارەمانەكانى بەرھەمەكانى و بە زۆرى لەنيو خەلكى ئاساييدا ھەلدەبژارد، چونكە بۆخۆشى ھەر لەنيو ئەو خەلكەوھ پىنگەيشتبوو.

دىكنز، خولپاي شتى ئاسايى و بى قەدر و قيمەت بوو، ھەروھەا ھۆگرى خەلكى بى ناوئيشان بوو، ئەم شت و كەسايەتپىيانە بە وردبىنيەكى تاييەت بە خۆى كۆدەكاتەوھ و، تەپووتۆزىيان لى دەتەكىنيەت و، بە جوانى دەيان پازىنيەتەوھ و دەيان خاتە نيو بەرھەمەكانىيەوھ و پىشكەش بە خوئنەرانى دەكات.

دىكنز، لە شىكردنەوھ و وەسكردنى ھەموو شتىكدا وردبين و بەتوانايە و، وھەا بە وردى لە رووداوھەكان و بەسەرھاتەكان و دىمەنەكان دەدويت كە دەيپتە ھۆى سەرسوورمان.

شیوهی دروستکردنی بینایهک و دانانی خشتهکانی و سهنگفه‌پرسی هه‌وشه‌کان و شه ورده پروه‌کانه‌ی که له‌نیوانیان هاتۆته‌ده‌ر، وه‌ها بۆ خوینه‌رانی وه‌سف ده‌-کات، که خوینه‌ر، به خویندنه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌کانی به‌باشی که‌سایه‌تی و شه دنیا ده‌روونییه مؤدی‌پنه‌ی که تییدا ژیاوه بۆی ده‌ر ده‌که‌ویت. به‌ره‌مه‌کانی وه‌ک ئاوینه‌ بچوو‌کترین جوولانه‌وه‌ پیشان ده‌ده‌نه‌وه‌.

شتیکی سه‌ره‌کی و گرینگ له هه‌موو به‌ره‌مه‌کانی دیکن‌زدا، شه‌وه‌یه که خراپ‌کاران به‌ سزای خۆیان ده‌گه‌ن و چاکه‌کارانیش پاداشتی خۆیان وه‌رده‌گرنه‌وه‌. وێپای شه‌مانه‌ کاریگه‌ریی ئاکاری و چاکه‌سازی به‌ره‌مه‌کانیشی جیگه‌ی سه‌رنج‌ن، به‌ شیوه‌یه‌ک که دوا‌ی بلا‌بوونه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌کانی، سه‌رنجی رای گشتی و، به‌تایبه‌ت ده‌وله‌مه‌نده‌کانی به‌ریتانیای بۆ لای منداله‌ هه‌تیوو و، بی سه‌رپه‌رشته‌کان راکیشا و کاری زۆریان بۆ کرا.

(۲)

پیشناری دزیکردن

ناوی من (فلیپ) ه و نازناوه که شم (پریپ) ه. به لآم له سهردهمی مندالیئمدا له سهرجهمی ئەم دوو ناوه تهنیا (پیپ) م بۆ دههات. بهم شیوهیه، من ناوی پیپم له سهرخۆم دانا و ههر بهم ناوهش بانگ دهکرام.

بههۆی ئەوهی له سهردهمی مندالیئمدا دایک و باوکم لهدهست دابوون، لهژێر سهرپهرشتیی خوشکه گهوره کهمدا، که ناوی گارجیتری بوو، گهوره بووم.

ئهو گوندهی که ئیمه تئیدا دهژیاين، گونديکی زه لکاوی بوو، که له پینج فهرسه خیی دهريا هه لکه وتبوو و رووباریکیش به پهنايدا تئیده پهری.

یه که مین بیرۆکهی من دهگه پرتهوه بۆ رۆژێکی تهماوی و سارد.

رۆژ بهرهو ئاوابوون دهچوو، که بۆ یه کهم جار، کلیسه م بینی و ناسیم، سه رنجم دا و زانیم که ئەو شوینهی وا له سه ر بلینداییه که هه لکه وتوو و هه موو ده وره به ره کهی به رووه کی هه رز داپۆشراوه، گۆرستانه کهی بهر کلیسه یه، ئەو شوینهی که دایک و باوک و ههر پینج براکاتم لهوی نیژراون.

له پشت کلیسه که، زه لکاویکی پانوبه رین هه لکه وتبوو، که ده گه یشته رووباره - که و له لای زه لکاوه که و ده ریاوه ره شه بایه کی به هیژ روو له کلیسه که هه لی کردبوو، ئەو کورپه بچکۆلهی که لهو رۆژه سارد و ته ماوییه دا له هه مووی ئەو شتانه ترسابوو و ده گریا، من بووم.

کاتی ئیواره بوو، من له گۆره پانی کلیسه که، که گۆرستانی گشتیش بوو، را-
 وهستا بووم. له پیر زه لاما میک له نیو گۆرستانه که هاته ده ره وه و به دهنگیکی ترسناک
 گوتی: "بیدهنگ به، هه می به چکه شهیتان، هاوار نه که می، نه گینا سهرت ده پرم."
 پیاوه ترسناکه که، جلوه ریگیکی خۆله میشی له بهردا و زنجیریکیش به
 قاچه کانیه وه بوو.

کلاوی له سهر نه بوو، پیلاوه کانی درابوون، قوماشیکی کۆنیشی له نیوچاوانی
 به ستبوو، له کاتی رۆیشتندا که میک ده شه لی. له کاتی کدا که له سه رمان
 هه لده له رزی و جیره جیری ددانه کانی ده هات، دهستی بۆ ژیرچه ناگهی من برد و
 چاوه ترسناکه کانی له چاوم بری.

به پارانه وه وه پیتم گوت: "تکایه سهرم مه پره، توخوا سهرم مه پره."
 پیاوه که گوتی: زوو پیتم بلی، ناوت چییه؟
 -- ناوم، پیپه.

تیم پاما و گوتی: قسه بکه و ماله که تم نیشان بده.
 ئاماژه م به و گونده کرد، که تیدا ده ژیاين و نیو فه رسه خ له کلیسه که دوور بوو.
 دوای ئه وه می به باشی هه لی سه نگاندم هه ردووک قاچه کامی گرت و سه راوبن رایگرتم
 و گیرفانه کامی خالی کرد. بیجگه له تیکه نانیک هیچی تریان تیدا نه بوو. هه لی
 گرتوه و به په له قووتی دا، له پاشان له کاتیکدا لیوه کانی ده لیسته وه، گوتی: ئه می
 به چکه سه گ ئه و کولمانه ت بوا قه له ون، له بیرمه منیش به مندالی گوپه کام قه له و
 بوون، به لام به گشتی له ر و لاواز بووم.

پرسیاری لی کردم: دایک و باوکت له کوین؟ "کاتیک له وه لامدا ئاماژه م به
 گۆره کانیان کرد، پرسیری کرده وه: که واته له گه ل کی ده ژیت؟"
 وه لامم دایه وه: "له گه ل خوشکم، که خیزانی جوگاریجیری ئاسنگه ره." تا
 گوئی له وشه می ئاسنگه ره بوو، چاویکی له لاقه کانی خوی کرد و پاشان روه می له

من کرد، دهستی خسته سه رشام و ئه مری پی کردم، بهیانی زوو هه ندیک خواردن و پرمه ندیکی بو بینم بو بیتری، ئه گینا سکم هه لده دریت، هیزی وه لامدانه وه م نه بوو. ئه و جار گوتی: وامه زانه من لییره ته نیام، زه لامیکی دیکه شم له گه له که له من خراپتره و گویی له قسه کاغمانه. ئه م زه لامه له گرتنی مندالان و دهره یانی دل و جگه ریان وه ستایه و، ئه گهر مندالیک بیهه ویت خوی لی حه شار بدات، ئه وا هه ولدانه که ی بی فایده ده بی.

خواحافیزیم لی کرد و به لئیم پی دا، برمه نده که و هه ر خواردنیک دهستم بکه ویت بوی بهم. ئه ویش به شه له شه له به ره و دیواری کلیسه که وه ری که وت و دواتر ئاوړیکی دایه وه، لیی روانیم، منیش له ترسان تا هیزم تیدا بوو، به ره و ماله وه هه لاتم.

(۳)

دزی له مالی خانمی جو

خوشکم که هوسه ری جو بوو، ۲۰ سال له من به ته مه نتر بوو. بالای بهرز، لاواز و پهنگ و پووشی زهرد هه لگه پراو بوو. له نیو دهرود راوسیتشدا، گوتبووی، تهو منی گه وره کردوو.

تهوکات له بهر تهوهی دهم دیت خوشکه کهم زور جار بو پچووکترین بیانوو، به دسته قورسه کانی به سه ری من و میترده کهیدا ددها، نه ته نیا خوم، به لکو وام ده زانی میترده کهشی ههر تهو گه وره کردوو!

جو، پیایوکی قزکال و چاوشین بوو، رووخوش و دلپاک و ساده و ساویلکه و، به گشتی مروقیکی باش بوو.

کاتیك به هه لاتن له کلیسه گه رامه وه، کارگه ناسنگه ریبه کهی جو، که له په نای ماله که مان بوو، داخراوو و بوخوشی له مه تبه خی ماله وه دانیشتبوو، من و جو هاودرد بووین، ههر چاوی به من کهوت، گوتی: "خوشکت بو دهیان جار به دواي تودا هاتوته دهره وه و داریکیشی به دهسته وه بوو." هاوکات جو، زانی که خوشکم خه ریکه ده گه ریته وه و پیی گوتم، زوو خوم له پشت دهرکه که بشارمه وه، منیش به زووترین کات ته مره کهیم به جی گه یاند. کاتیك خوشکم دهرکه کهی به توندی کرده وه و ههر که ههستی به بوونی شتیك له پشت دهرکه که کرد، زانی

منم، فرپیی دام بۆ لای جۆ، جۆ، که لایه نی من بوو، نه بیهیشت بکه ومه سه رعه رز و خستیمه پشت کووره که وه و لاقی کرده به ره به ست.

خوشکم له کاتی کدا پیی له عه رز ده کوتا، ده یگوت: "زوبه هه ی مه یوون، پیم بللی له کوئی بووی، بۆ منت نیگه ران کرد؟ پیم بللی، ته گینا ته گه ر خۆت بی به په نجا که س و گارجیریش بییت به پینجسه د که س، دیسان هه ر له و گۆشه ده رت ده کیشم." منیش له گه ل ته وه ی ده گریام، به هه ردوو ده ستم چا وه کانم هه لده گلۆفی و گوتم: "له قه برستانه که ی په نا کلپسه بووم."

خوشکم وته که ی منی دووپات کرده وه و گوتی: "گۆرستانی کلپسه؟ ته گه ر من نه ده بووم، تۆ ده میک بوو، بۆ هه میشه له وی ده بووی." دواتر، خوشکم ده سته ی کرد به ئاماده کردنی چا، پاشان که ره ی له تیکه نانیککی ته ستوور هه لسوو و کردی به دووله ت و له تیککی دا به من و له تیکیش به جۆ.

له گه ل ته وه ی زۆرم برسی بوو، نهم ده وپرا به ته واری نانه که م بچۆم، ئاخه لانیکه م ده بوو شتیك بۆ ناسیا وه ترسناکه که م و براده ره که ی هه لبگرم. له یه ک چرکه دا که جۆ و خوشکم هۆشیا ن له سه ر من نه بوو، نان و که ره که م شارده وه، جۆ سه ری سوور مابوو که چۆن وا به خیرایی نان و که ره که م ون بوو، لای وا بوو به یه کجاری قووتم دا وه. خوشکیشم هه ر وای ده زانی، هه ربویه زۆری لی ده کردم له و ده رمانه بی تام و ناخۆشه ی که ناوی قه تران بوو تۆزیک بچۆمه وه، دوا جاریش ده رخواردی دام.

ته و ترسه ی له بیر کردنه وه له دزی له مائی خوشکم هه م بوو و له گه ل ته هه ولهی که ده بووایه بۆ شارده وه ی نان و که ره که م دا بایه، میشکم تیکدا بوو. به خۆشییه وه توانیم به هیواشی خۆم له و ژووره ده ربا ز بکه م و نانه که له ژووری نووستنه که م بشارمه وه.

له ناکاو ته قهه ی تفه نگیگ هات و پرسیارم له جو کرد: ئه وه دهنگی چی بوو؟
 گوتی: "له وانیه دیسان تا وانباریک له نیو که شتییه که رای کردییت. یه کیکی
 دیکه ش، دوینی شه وه لاتبوو، ئیستاش راسپیردراوه کان بو راکه یاندنی ئه و
 هه واله ته قه ده کهن." ئه وهنده دریژه م به پرسیاره کانی خو م سه بارهت به
 تا وانبارانی به ندیخانه ی که شتی زیندانیه کان دا تا خوشکم ته حه موولی ته واو
 بوو، گوتی: "ئه وانیه ده چنه نیو به ندیخانه وه یان پیاویان کووشتووه یان دزییان
 کردووه یان سنووری خویان به زاندووه"، هه روه ها له دریژه دا گوتی: "هه موو
 تا وانباریکیش سه ره تا له قسه ی زور و پرسیار ی زوره وه ده ستی پی کردووه."
 ئه و شه وه کاتیک له تاریکیدا له قالدومه کانه وه سه رده که وتم تا بچمه
 ژووره که ی خو م به رده وام وته کانی خوشکم بیر ده که وتنه وه و ترسیکی زوری
 که وتبووه نیو دلمه وه. له لای خو م دم گوت، که واته من ده که ومه به ندیخانه وه له
 بهر ئه وه ی من زور پرسیار ده که م هه روه ها ده شه وه ییت له مالی خوشکم دزی
 بکه م.

شه ویکی دژوارم له گه ل خه ونگه لیکی ترسناک به رۆژ گه یاند. کاتیک پروناکی
 رۆژ ده رکه وت به هیواشی سه ریکم له مه تبه خی ماله وه هه لینا که به هوی هاتنی
 جه رنی کریسمس به جوانی پارابووه و پر له خواردنی جۆراوجۆر بوو.
 تۆزیک نان، له تکیک په نیر، په گوشتیکی قیمه کراو و نیوتل شه راب له
 جیاتی ئه و شه رابه ی هه لمگرتبوو، ستله که م له کووزه یه کی دیکه که له خواره وه ی
 مه تبه خه که بوو پر کرده وه، که ده مزانی به م زووانه ناخوریت و سه رنجی که س بو
 لای خو ی راناکیشیت، ئیسکیک که که میک گوشتی پیوه مابوو و شیرنه مه نییه کم
 هه لگرت، له نیو شتومه که کانی کارگه ی ئاسنگه ری جۆیش برمه ندیکم هه لگرت و
 به ره و زه لکاوه که که به هوی مژه وه له چاوان ون ببوو، به هه پراکردن وه ری که وتم.

(۴)

دوو پياو له نيو زه لكاوه كهدا

به يانيكي ته ماوي و سارد بوو و زه وييه زه لكاوييه كه ټوډنده ته م و مژ دايگرتبوو كه وام ههست ده كرد هه موو شتيك بو لاي من ديت. به ره و روو باره كه ده رويشتم، به لام هه رچه ند خيراتر ده رويشتم لاقه كانم گهرم نه ده بوونه وه، بيترينم پيدده زاني به لام به هوئي ته مومژي زوره وه له ناكاو تيگه يشتم له شه قامي سه ره كي لام داوه و ناچارم به ره و قه راغي چومه كه بگه ريمه وه. هه ر كه له چومي روو به رووم تپه پرېم، زه لام ميكم ديت كه پشت له من له سه ر پيگه كه دانيشتبوو ده سته كاني به سينگيه وه چه سپان دبوو و له كاتي و نه وزدانا جار جاره به بي ټيراده به ره و پيشه وه ده چه مايه وه، لاي خوم بيرم كرده وه ته گه ر له ناكاو به خوار دني به يانييه وه بچمه سه ر سه ري زور خوش حال ده بيت. كه و ابوو به هيواشي ده ستم خسته سه رشاني، ټه و يش به خيرا يي هه لستايه سه ر پي. به لام... به لام ټه وه ټه و پياو نه بوو كه دويني من ديتبووم. جل و به رگه كه ي وهك ټه وي تر زل و ره نكي خوله ميشي بوو و وهك ټه و يش زنجيريكي ناسني به لاقه كانييه وه بوو وهه ر وه كوو ټه و ده له رزي و توژي كيش ده شه لي. به گشتي بي جگه له ده موو چاوي هه موو نيشانه كاني له پياوه كه ي دويني ده چوو. جنويكي پيدام و كوله مستيكي داوه- شانه من كه زور به خته وه ر بووم به رم نه كه وت. له پاشان به خيرا يي هه لالت و له نيو ته مومژه كه دا بزر بوو. لاي خوم گوتم له وانه يه ټه وه پياوه خراپه كه بيت. له

ترسان دلّم داکهوت گهر بزمانییا جگهرم که وتۆتته کوییی له شمه وه بی گومان ههستم به تازار ده کرد.

وه پری که وتم و دواى چه ندخولهک گه یشتمه تیبری که، پیاو ده که ی دوینی له وئى چاوهری ده کردم. وا دههاته بهر چاو که خهریکه له سه زمان رهق هه لّبی و نیشانه کانی برسیه تی به چاو ده کانییه وه دیار بوون. هیشتا به سته کهم له سه زه وى دانه نابوو و گیرفانه کانم به تال نه کردبوو که نه ناسیاو ده که به په له پرووزه یه کی درندان وه ملی دایه بهر خواردنیان، ته نیا چرکه بییک راوه ستا ئه ویش بو ئه وه ی قومیک شه راب بخواته وه، کاتیک خهریکی خواردنی قیমে گۆشته که و نان و په نیر و شیرینییه که بوو، جار جار به گومان وه سه یریکى ده ورو به یرى ده کرد.

له ناکاو گوتی: هه ی شه یتان ناکا بتهه وئى فریوم بده ی؟ خو که ست له گه لّ خو ت نه هینا وه؟

— نا کاکه، نا

— به که سیشت نه گوتوه به دوات دا بیّت.

— نه خه یر

زۆر باشه کوره بچکۆلانه که. من سیقهم پیت هه یه. ئه گهر بتهه ویت له و ته مه نه دا مرۆقیکی چاره ره شی وهک من گرفتار بکه یت ئه وه له سه گیش که متری. کاتیک پیاو ده که به بی راوه ستان خهریکی خواردن بوو پیم گوت به و جو ره ی که ئه و خهریکی خواردنی خواردنه کانه هه یچ بو براده ره که ی نامی ئه وه. ئه ویش به شیوه یه کی گالته جار ی وه لامی دامه وه: "که براده ره لاوه که ی پیویستی به خواردن نییه."

پیم گوت که پیاو لاوه که هه مان رووخساری هه بوو که بیرم لی ده کرده وه و گوتم چه ندخولهک له مه و بهر ئه وم بینى. جل و بهرگی وهک تۆی له بهر دابوو و وهک تۆش زنجیریک به قاچه کانییه وه بوو و دواتر به په نجه ی دهستم ئامازهم به و شوینه

کرد که پیاوه لاهه کهم لهوئ بینیبوو. به شهوقیکهوه پرسپاری لیکردم: "که ئایا لهسهه کوولمی چهپی شوینی برینیکی پیوه دیار نه بوو؟ کاتیک وه لاهه کهم به لئ بوو، لئی ویستم تا شوینه کهی نیشان بدهم. ئهوجار پر مهنده کهی لی وهرگرتم و له سهه فریزوو هکان دانیشته و به خیرایه کی شیتانه خهریکی برینه وهی زنجیره که بوو. له ترسی ئه وهی که ون بوونه کهم له ماله وه زوری خایه ندبو خوم دزیه وه و به هیواشی به ره و ماله وه وه پری که وتم.

(۵)

بەريز پامبىل چوك قەتران دەخواتەوہ

كاتىك گەيشتمە مائەوہ چاوەرۋانى ئەوہم دەكرد پۆليس قۆلبەستم كات بەلام نەتەنيا پۆليس لەوى نەبوو تەنانت كەسەش لە دزىيەكانم ئاگادار نەببو.

خوشكم بەتەواوى سەرقالى ئامادەكردنى مائەوہ بۆ جەژنى سەرى سال و پيشوازى لە ميوانەكان بوو. ئەو رۆژە بريار بوو خواردنىكى باش و تىر و تەسەلمان ھەيىت كە برىتى بوو لە گۆشتى رانى ھەيوان، سەوزە، دوومريشكى سوروكراو، كىكىكى زۆر خۆش بەگۆشتەوہ كە بەياني رۆژى پيشتر دروستيان كردبوو لە گەل پودىنگك كە لە سەرئاگرەكە دەكولاً. خوشكم وىراى ئەوہى پەردەى نوپى بە پەنجەرەكانەوہ ھەلدواسى، خەرىكى پاك كردنەوہ و رىكويىك كردنى ھەمووشتىك بوو. خوشكم كابانىكى مالدار و و رىكويىك بوو بەلام ئەوئەندە پاك و خاوتىنى بەلايەوہ گرینگ بوو كە ھەمووكەسى لە خۆى بىزاردەكرد !

ئەورۆژە بەريز وىسىل، فەرمانبەرى كليسە، ھابىللى عەرەبانەساز و ژنەكەى، مامە پامبىل ميوانى ئىمە بوون. مامە پامبىل لە يەككە لە شارە نزيكەكاندا خەرىكى بازرگانى بوو و پارەيەكى زۆرى سەر يەك خستبوو. لە گەل ئەوشدا بۆ خۆى عارەبانەكەى لى دەخوپى. ئەو مامى جۆ بو و بۆيە خوشكم پىي دەگوت مامە گيان.

کاتی نان خواردن کاتژمیږ یه کی نیوه رۆ دیاری کرابوو، کاتیک من وجۆ له کلیسه گه پراینه وه، میږی خواردن به جوانی رازابۆوه. خانگی جۆ جلویه رگی له بهر کردبوو ناماده ی خزمهت کردنی میوانه کان بوو، درکه ی چوونه دهره وهشی بۆ میوانه کان ئاوه له کردبوو، هه موو شتیک به باشی ده هاته بهرچاو و هیشتا باسی هیچ دزیه ک نه هاتبووه ئاراهه. ورده ورده کاتی هاتنی میوانه کان گه یشت و من ریگه یه کی دهر بازبووم بۆ خۆم پی شک نه ده هات.

مامه پامبیلا چوک زه لامیکی ته مه ن مام نیوچی و هیور بوو و ده می له ده می ماسی ده چوو و چاوه کانیشی رهش و بیحاله ت بوون و قژه کانی راست به سه ریوهه پاره ستا بوون، تا هاته ژووره وه پرووی کرده خوشکم و گوتی: "خانگی گارجیری به بۆنه ی هاتنی سه ری سال بتلیک شه رابی سپی و بتلیکی ره شم بۆ هیناوی."

هه موو سالیک له رۆژی کریسه سدا مامه پامبیلا چوک به م شیوه دوو بتلا شه راب به دهسته وه ده هاته مالی ئیمه و خوشکیشم به م وشانه وه لامی ده دایه وه: "تۆۆۆ.. مامه پامبیلا چوک، بۆ عه زیه تت کیشاوه."

مامه پامبیلا هه ر ساله له وه لامدا ده یگوت: "شایانی نییه، ئیستا که ئیوه باشن نه حوالی شه ش پینس و نیوی چۆنه؟"

مه بهستی له شه ش پینس و نیوی من بووم. به م شیوه چیشته که مان خوارد و بۆ خواردنی میوه و دیسیږ چووینه ژووری میوانه کان. نه گه ر به سه رهاتی دزی کردنی نه ورۆژ شه نه بایه، من دیسانیش نه مده توانی له نیو ته و کۆرهدا هه ست به خۆشی بکه م. له بهر ته وهش نه بوو که راست له گۆشه ی قه دافیه که دایاننا بووم و میژه که سینگی ئازار ده دام و دهستی مامه پامبیلاش به رده وام وه چاوم ده کهوت، له بهر ته وهش نه بوو که له و کۆرهدا ریگه ی قسه کردنیشان پی نه ده دام (بۆ خۆشم مه یلیکم بۆ قسه کردن هه ست پینه ده کرد) ، ته نانه ت له بهر

ئەوھش نەبوو كە بەشى من لە خواردنە كە تەنیا ئیسی كی مریشكە كان و خراپترین تیکە لە گۆشتی حەیانە كە بوو، نا ئەوانە بەلامەوہ گرینگ نەبوون، تەنھا دەموویست بە تەنیا بم. بەلام بە داخەوہ ئەوان وایاندەزانی ئەگەر لەكاتی قسە كردندا ئیشیان بەمن نەبیئت و ئامۆزگاریم نەكەن ئەوہ دەرفەتییكان لە کیس چووہ...

ئاخریبەكە كاتی خواردنی نانی شەو گەیشت و بۆ خواردن ھەموومان لە دەوری سفەرە كۆ بووینەوہ. بەرپۆر و ئیسیل دوغایەكی خویندەوہ كە بە رستەی "شوكرانە بۆرین" كۆتایی دەھات. كاتیك گەیشتینە ئەو رستەیە خوشكم چاویكی برپە من و گوتی: "شوكرانە بۆر بە دەزانی،" مامە پامبیل لە دریبەھی قسەكانی خوشكمدا گوتی: شوكرانە بۆر بە، بەتایبەت بۆ ئەو كەسانە تۆیان بە دەستی خۆیان پەرورەدە و گەورە كردوہ. كاتیك میوان دەھاتن بۆمالمەوہ، جینگە و پیگە جۆ دادەبەزی ئەگەر بكری جینگە و پیگەكە كی بۆ لە بەر چا و بگرین، و پراي ئەوش جۆ بەردەوام ھەولێ دەدا بەھەر شیوہیەك دلخۆشی من بداتەوہ. دلخۆشیدانەوہ كەشی بەم شیوہ بوو كە ئەگەر بتوانی تۆزیک شلە زیاترم بۆ تیکات. ئەو رۆژەش شلە زۆر بوو كە وچكیكی بۆ رۆكردم.

مامە پامبیل بۆ ھاو دەردیكردن لەگەڵ خوشكم گوتی: "ئەری بەراست دیارە ئەم كۆرە عەزیەتییكی زۆری داوی، خوشكم لەوہلام دا گوتی: "عەزیەت، عەزیەت" ...ئینجا دەستی پێ كرد بە گێرپانەوہی ھەموو ئەو نەخۆشیانە توشی بووم (ئەو منی بە بەرپرسی ھەموویان دەزانی)، ئەو گوناحانە بە زانندن خەوی، كردوومن، ئەو بەرزاییانە لیبیان كەوتوومە خواروہ و ئەو چالانە كە تیبیان كەوتووم و ئەو جارنە كە ئاواتی خواستبوو من بمرم و بە گیان سەختی لەمردن خۆم بوارد بوو...

لە پاشان فەرمووی مامە پامبیلی كرد تۆزیک شەراب بخواتەوہ.

— ئەى خوايه، ئاخرييه كهى كاته ترسناكه كه گهيشت، بىنگومان ده زانى
 شه رابه كه زورتى ئاوه و پييان ده لى و ئەو كاتيهه ژيانم بى تال كه ن.
 خوشكم چوو ده فرى شه رابه كه بىنى و زورى پىنه چوو هيناي و تۆزىكى بۆ
 مامه پامبىل تى كرد. خۆشبه ختانه كهسى تر نه بويست، ئەو پياوه بىچاره
 پىكه كهى بهرز كرده وه و سه يركى كرد و داينايه وه. ده تگوت دهى ههوى نازارى
 من زياتر بكات. له هه موو ئەو كاته دا جۆ و خوشكيشم سرقالى پاك كرده وه و
 رىكوپىك كردنى سفره كه بوون تا كىك و محله بى بىنن.

هيزى ئەوهم نه بوو چاوم له سهر مامه پامبىل هه لگرم، سات به سات به
 دهستم كورسيه كه م توندتر ده گرت، ئاخى دىتم كه ئەو بوونه ودره به ده به خته
 پىكه كهى بهرز كرده وه و به بزوه راست هه لى دا، تۆزىكى پىنه چوو كه تر سىك
 هه موومانى داگرت، له بهر ئەوهى مامه پامبىل له ناكاو هه لستايه وه و ده ستى
 كرد به كۆخين به ره وه ده كه كه هه راي كرد له ژووره كه ده رجوه ده ره وه. له ساتىك
 روخسارى به هوى توندى كۆخينه كه وه حاله تىكى تۆقینه رى پهيدا كرد بوو، له
 پشت په نجه ره كه وه ديار كه وت كه به ده مووچاوى خوى وه كه ئەوهى شىت بووبىت
 شكلى جۆراوجۆرى ده رده هينا، رابه را دهستم توندتر به پايه كانى ميژه كه وه
 ده گرت، خوشكم و جۆ به هه لاتن خۆيان گه يانده سه رسه رى. هه رچه ند نه مده زانى
 چۆنم وا كرده وه، به لام دلنيا بووم كه كوشتوومه. كاتىك هاته ژووره وه نه فه سىكى
 راحه تم كيشا. چاوىكى له ميوانه كانى تر كه به گومانه وه لىيان ده روانى كرد و له
 كاتىكدا له سهر كورسييه كه ده خزا به هيواشى گوتى: قه تران.

ئەوجار زانىم كه كاتىك شه رابم دزيوه له جياتى ئاو، قه ترانم تى كردۆته وه و
 دهشم زانى كه چركه به چركه حالى خراپتر ده بىت.

خوشكم به سه رسوورمانه وه هاوارى كرد:

قه تران! چۆن شتى وا ده بىت، قه تران له نيو ده فرى شه رابدا چى ده كات!

مامە پامبیلل تەكای کرد تۆزێك ئاوی گەرم و ئاو میوهی بۆ بینن.
خوشکەم که زۆر ترسابوو و لە بیر کردنەوه پۆ چوو بوو خێرا بۆ دابینکردنی
ئاوی گەرم و پێستی لیمۆترش و شەکر وەخۆ کەوت و تێکەڵی کردن و بەمەش، بۆ
ماوەیێك پزگاکارم بوو.

لەم کاتەدا خوشکەم رووی کردە میوانەکان و بەگەرمی پێی گوتن: ئیستا لەو
شەرابە خۆشە که مامە پامبیلل بۆی هیناوەین بخۆنەوه. دواي ئەوەش گوتی:
"نۆبەي کێکێکی زۆر بەتامە که بەگۆشت دروست کراوه. میوانەکان خۆیان
ئامادەکرد بۆ خواردنی کێک و فەرمووی یەکتریان دەکرد خوشکەم چوو کێکە که
بەهینیت ئاگام لە دەنگی هەنگاوهکانی لە دالانەکه و دواتر لە چێشتخانەکه بوو و
مامە پامبیللش چەقۆکەي دەرھینا بۆ برینی کێکەکه، منیش هەستم کرد که
هێزی دانیشتم تێدا نەماوه و دەبێ دەرباز بم و گیانم پزگاکارەم، هەربۆیە هەلاتم
بۆ دەرەوه. هێشتا نەگەشتبوومە بەر درکەي دەرەوه که چەندسەربازێکم بینی که
بەرەو پروم دەهاتن، یە کێک لەوان کە لەبچەیه کی بە دەستەوه بوو و ئامازەي بە لای
من کرد و گوتی: "ئەو تە ئێرەیه بچنە ژوورەوه."

(۶)

به دوا داچوونی تاوانباره کان

میوانه کان له گهلا دیتنی سه ربازه کان به سه رلیشیاوی له جیگه که ی خویمان هه لستان . خوشکم که له بهر خویره وه دهی گوت: ئە ی خوایه کیچکه که چی لیها تووه؟ بو دیار نییه؟ به دهستی به تال گه رایه وه ژووره که .

به رپرسی سه ربازه کان رووی کرده ئاماده بووان و گوتی: "به ریژان داوای لی بووردنتان لی ده که م. به ناوی پادشا به شوین تاوانباریکدا ده گه ریژان و ئیستاش پیوستیمان به ئاسنگه ریژان هیه ."

له پاشان بو ی روون کردینه وه که قفلی یه کیچکه له که له بچه کان خراپ بووه و له بهر ئە وه ی ئیشی به په له یان هیه داوای له ئاسنگه ر کرد سه ریژان بکات. جو گوتی: چاک کردنه وه ی که له بچه کان دوو کاتژمیژ ده خایه نیژان، ئە ویش داوای لی کرد: "زوو دهست به کار بیژان و له پاشان ئە مری به سه ربازه کان کرد ئە گه ر پیوست بوو یارمه تی بدن.

سه رتا له ترسان روحم چوو بوو، به لام کاتیک زانیم که له بچه کان بو قۆلبه سترکردنی من نین و له لایه کی تریشه وه هاتنی له نا کاوی سه ربازه کان بو ماوه یه که مه سه له ی کیچکه که ی له بیر خوشکم برده وه توژیک ئە هوهن بوومه وه. به ریژان و پیوستی بو ئە وه ی قسه یه کی کرد بیژان گوتی: "ئایا ئیوه به شوین تاوانباریکدا ده گه ریژان؟" ئە فسه ره که گوتی: "به لی به شوین دوو تاوانباردا

دەگەر پێین و بە باشیش دەزانین کە لە دەورووبەری ئەو زەلکاوەدا خۆیان حەشار داوہ و تا دنیا تارێک نەبێت هیچ ھەولێک بۆ دوورکەوتنەوہ نادن.

لەپاشان ڕووی کردە جەماعەت و پرسى: "ئێوہ کەستان لەم نزیکانە نەبینیوہ؟"

بێجگە لەمن، ھەموویان بەو پەڕی دلتیایییەوہ وەلامی ڕەتیان داہوہ. خۆشبەختانە کەس بە بیری دانەھات لەمن پرسیار بکات. جۆ چاکەتەکەى دانا و پێشەبەندە(بەرھەلینە)کەى بەست و ڕۆیشت بۆ کارگەکە.

یەکیەک لە سەربازەکان ئاگرى کردوہ و ئەوى تریش باوہشینى دەکرد و ئیمەش ھەموومان لە دەوری ئاگرەکە کە بە زوویی بلێسەدار بوو کۆ بووینەوہ، جۆش سەرقالی ئیش کردن بوو.

دواچار ئیشى جۆ تەواو بوو و کۆتەکەى لەبەر کردوہ و پرسى: "دەکرئ یەکیەک لە ئیمە دوانە بۆ بینینی ئاکامى کارەکە لە گەلئان بێت ؟

بەڕێز ویسپیل گوتى: ئەگەر جۆ بێت منیش دیم، خوشکیشم لەبەر ئەوہى پێى خۆش بوو بزانیت ئاکامى ئەم مەسەلەییە چى لى دیت ئیزنى من و جۆى دا لە گەلیان بڕۆین.

کەسى دیکە لە دانیشتوانى گوندەکە لە گەلمان نەھات لەبەر ئەوہى ھەوا- ساردو بوو و کړپوہى دەکرد ڕێگە ناخۆش بوو شەویش نزییک بوو. دیارە ھەر کەسیک دانیشتن و مانەوہى مائەوہ لە تەنیشت ئاگر لە چوونە دەر لە مائەوہ بە باشتر دەزانى.

گۆرستانەکەمان جى ھیشتوو بەرەو زەلکاوەکە وەرپى کەوتین، باران بە لێزمە دەبارى و دەیدا لە دەمو چاومان. جۆ منى لە کۆل کردبوو و سەربازەکان بەرەو بێترى دەڕۆیشتن و ئیمەش بە دوايانەوہ بووین. لەپەر ھەموو لە جیگەى خۆمان وەستانین لە بەر ئەوہى لەنیو با و بۆران ھاواریکمان گوى لى بوو. جارێكى دیکەش

هاواره که دوپات بۆوه، دت گوت چەند هاواری لیک هالۆ به گوی دهگه‌یشت. کاتیك له دهنگه که نزیك بوینه‌وه به کیك هاواری ده‌کرد "پیاو کووژ" ئەوی دیکه هاواری ده‌کرد "تاوانباری هه‌لاتوو!" ئەگەر بۆ قۆلبه‌ست کردنی هه‌لاتووێك هاتون وەرته ئیتره، له پاشان دهنگه‌کان تیكەل بوون و بوو به شه‌ری دوو که‌س، سه‌ربازه‌کان به بیستنی ئەم دهنگانه وه‌ک ئاسکه‌کیوی که‌وتنه هه‌را کردن و جۆیش به‌دوایاندا هه‌لات. ئەفسه‌ره‌که‌ش له‌گه‌ڵ ئەوه‌ی هه‌ولێ ده‌دا له سه‌راوژێریه‌ک برواته خواره‌وه هاواری ده‌کرد: "هه‌ردووکیان لی‌ره‌ن ده‌وره‌یان بگرن!"

هه‌ر قور بوو بۆ ئاسمان ده‌رپۆیشت و جنیویان به‌یه‌کتر ده‌دا و یه‌کتیان به‌کۆله‌مست و پیلایه‌ داگرته‌بوو. له‌م کاته‌دا چەند سه‌رباز بۆ یارمه‌تی دانی ئەفسه‌ره‌که‌ هاتن و به‌زوترین کات دوو تاوان باره‌که که یه‌کیکیان ناسیاوه‌که‌ی من بوو، له‌نیۆ ئاوه‌که ده‌ره‌ینا، هه‌ر دووکیان خویناوی بوو، هه‌یشتا ده‌ستیان له‌یه‌کتی هه‌لنه‌ده‌گرت، من له‌یه‌که‌م چرکه‌ساتدا هه‌ردووکیانم ناسیه‌وه.

تاوانباره‌ ناسیاوه‌که‌ی من له‌ کاتی‌کدا به‌کراسه‌که‌ی ئەو خویناهی دەم و چاری پیس کردبوو، پاکی ده‌کرده‌وه و ئەو تاله‌ قزانه‌ی هه‌لیکه‌ندبوون و له‌نیۆ ناخونیدا مابوونه‌وه، ده‌ریده‌کیشا، گوتی: "سه‌رنج بدن من ئەوه‌م گرتوو، من ئەوم ته‌سلیمی ئیوه‌ کردوو".

ئەفسه‌ره‌که‌ وه‌لامی دایه‌وه: "تۆ بۆ خۆشت رات کردوو و ئەوه‌ش گرینگ نییه‌ و هه‌یچ یارمه‌تی‌یکت نادات، که‌له‌بچه‌کان بێنن."

تاوانباره‌که‌ی دیکه‌ش که هه‌موو ئەندامانی له‌شی بریندار و خویناوی بوو، چه‌ندوشه‌یه‌کی گوت: "خۆ چاوتان لی‌ بوو، ئەو پیاوه‌ ده‌ی هه‌ویست من بکووژیت."

ناسیاوه‌که‌ی من به‌گالته‌ پی‌کردنه‌وه گوتی: "من ویستومه‌ تۆ بکووژم؟" هه‌ولیشم داوه‌ و به‌لام نه‌م کوشتووی؟

"نا وانىيە، من ئەوم گرتووه و تەسلىمى ئىوهم كردووه، ئىتر تەواو. من تەنيا رىڭگاي ھەلاتنى ئەوم گرتووه و بە رەكئش رەكئش ھىناومە بۆ ئىرە. ئەم شەپاشۆيە ئاغاىە و بەيارمەتى مئيش بەندىخانە بە زووترىن كات ئاغاكەى خۆى وەر دەگرىتەوہ. كەواتە من بۆچى بىكووژم، خۆ ئەو شايانى كوشتن نىيە، بەتايىبەت كە ئىستانەوم گەراندۆتەوہ بەندىخانە و ئەوہش بۆ ئەو لە كوشتن ناخۆشترە."

"تاوانبارەكەى دىكەش بەردەوام بۆلەبۆلى بوو: ئەو دەبىھەويست من بكووژىت، شاىەت بن، شاىەتى بەدن."

تاوانبارە ناسياوہكەى من رووى كرده ئەفسەرەكە و گوتى: "چا و لىبەكە من تەنيا و بە بى يارمەتى

ھىچ كەسىك ھەولمدا لە كەشتىيەكە ھەلئىم و سەر كەوتووش بووم، چا و لە لاقەكانم بەكە زنجىرىشيان پىوہ نىيە و ئەگەر من لە بەر گرتنى ئەو نەبايە تائىستا خۆم دەرباز كردبوو، بەلام چۆن دەھىلئم ئەو دەربازبىت؟

چۆن دەھىلئم ئەو ھەلئىت و لەو شتانەى من ئامادەم كردوون كەلك وەربگرىت؟ بەھىلئم جارىكى دىكە كلام لە سەر كات ؟
نا، نا، نا ئەگەر لەم زەلكاوہ دا بشمردمايە، وەھام دەگرت كە ئىوہ بە دلئىيايىوہ ئەوہتان لە چەنگى مندا دەستبەسەر دەكرد."

ئەفسەرەكە گوتى: "باشە ئەو قسانە تەواوكەن، چلۆسكەكان (مەشخەلەكان) داگىرسىنن."

تاوانبارە ناسياوہكەى من بۆ يەكەم جار چاويكى بە دەوروپەرى خۆى دا خشاند و چاوى بە من كەوت. من تازە لە كۆلى جۆ دابەزىبووم و لە سەرچىگەى خۆم راوہستابووم. كاتىك چاوى بە من كەوت بە خۆشحالىيەوہ وەلامم دايەوہ و بە ھىواشى دەستىكم بۆ جوولاندىوہ و ئەوئش سەرى جوولاندىوہ.

ماوهیهك بوو چاوهړې بووم چاوم لى بكات تا تىي گه يينم كه له قولبه ست
 كردنى دا بى تاوانم. كاتى رويشتن چاويكى لى كردم كه له مانايه كهى تى
 نه گه يستم، چاويكردنه كهى ته نيا چركه يه كى خاياند.

دواى داگيرساندنې مه شخه له كان ته فسه ره كه نه مرى رويشتنى دا. يهك
 كات زمير ريگه مان كوتا تا گه يشتينه كوخيك كه له سهر ليواى رووباره كه له
 ته نيشت له نگرگايه كه هه لكه وتبوو. نيگابانيك له كوڅه كه دا بوو و چهند
 پرسياړيكى له سهر بازه كان پرسى و له نيو دفته ريكدان نووسينى، ئينجا تاوان باره
 دووه ميه كه يان دايه ده ست سهر بازه كان تا بيبه ن بؤ نيو كه شتتويه كه.

له ناكاو نه و تاوانباره ناسياوى من بوو روى كرده ته فسه ره كه و له نيو
 واقورمانى هه مووان دانى به وه دانا له مالى ئاسنگر هه نديك نان و شه راب و
 كيكي دزيوه.

به له مه كه له گه لا نيگابانه كهى بؤ بردنى تاوانباره كهى ديكه گه رايه وه نه و مان
 تا قهراخى ئاوه كه به رى كرد و بينيمان سوارى به له ميان كرد كه ژماره يهك
 زيندانى وه كه نه و سه و ليان ليده دا. دهنكيكى ناخوش كه له دهنكي سه گ ده چوو
 نه مرى پيكردن: "وه رى كه ون." له نيو رويشتن مې شخه له كان دا كه شتى
 زيندانويه كان كه له كه شتى نوح ده چوو دببندرا كه توژيك له ولواوتر له نگره رى
 گرتووه.

(۷)

یاریکردن له مالی خاتوو هاویشام

بریار بوو کاتیڅ من گه وره بووم، بېم به شاگردی جو. به لام پيش ته وهی ته م کاره م پی بسپیږدری هم به رده سستی جو بووم هم بو خه لکی تریش کارم ده کرد، بو وینه نه گهر به کیڅ له جیرانه کان پیویستی به که سیڅ ببا که بالنده کان له حساره که هی هه لفرینی یان ورده به رده کان کو بکاته وه یان کارگه لیڅکی هاوشیوه، تهوا روویان له من ده خست.

له م ده ورانه دا من ده چومه قوتابخانه هی که شه وانه که له لایه ن مامی گه وره هی به پریز و پیسیل به ریوه ده چوو. تهو شیوه هی که تایه تی له وانه گوتن دا هه بوو. هه موو ریژیک کاتزمیر ۶ بو ۷ ی تیواره ده خوت. کاری به سهر قوتابییه کانه وه نه بوو مامه و پیسیل و پرای وانه گوتنه وه، دوو کانیڅکیشی له نیو ژووری وانه گوتنه وده دا دانابو به لام بوخوشی نه هی ده زانی چ ده فروشیت و نرخه کانیان چهن دن. ته نیا ده فته ریڅکی چهوری پیسی هه بوو که کچیڅکی خز میان به ناوی بیدی له رووی ته وه وه حسیب و کتیپی دوو کانه که هی تیډا دنووسی.

بیدیش وهک من مندالیڅکی هه تیوو بوو که له ژیر سهر په رشتی و چاودیری خه لکی دیکه دا گه وره و په روره ده ببوو. شایانی باسه که به شی بیدی له فیڅکردنی ته لف وی به من، له مامه و پیسیل زرتتر بوو. دواچار به ههر زه همه تیڅ بوو تا راده هی که فیڅری خویندن و نووسین بووم.

جۆ لە كاتى مندالىدا نەچۈربوۋە قوتابخانە. پۈژىكىيان كە پىكەۋە لە پەنا ئاگرەكەدا دانىشتىبوۋىن چەند دىرپىكەم لە پارچە كاغەزىكدا بۇ نووسى و دامە دەستى. جۆ تەنيا تۋانى ناۋى خۇى بچوئىنتەۋە بەلام كاتىك نووسراۋەكەى منى دىت لای وابوۋ من بىرمەندىكەم ئەۋندەى بەلاۋە گرینگ بوۋ و ستايشى ھەۋلەكانم بۇ خويىندىنى كرد. لە پاشان ھىندىكە لە مېژۋى ژيانى خۇى بۇگىرامەۋە گوتى كە باۋكى بەردەوام سەرخۇش بوۋە كە جارجارىش لە داىكى داۋە. داىك و كورپ زۇرجار لەمالەۋە رايان كردوۋە و بۇخۇيان بۇ ۋەدەست ھىنانى بۇتپۇى ژيان ئىشيان كردوۋە ، بەلام دۋاى ماۋەيەك باۋكى بەدۋاياندا چۈۋە و گەراندوۋىيەتەۋە بۇمالە- ۋە، بەم شىۋەجۆ بە ھۆى مەشروب خۋاردنەۋە و تەنبەلى باۋكى ناچار بوۋە لە جىياتى دەرس خويىندىن شان بداتە ئاسنگەرى و خەرجى باۋكى تاكاتى مردن بدات. دۋاى مردنى باۋكى داىكىشى بە مەۋدايەكى زەمەنى كەم كۆچى دۋاىى دەكات، دۋاى ماۋەيەك جۆ لەگەل خوشكم ئاشنا دەبىت و خۋازىبىنى لى دەكات و خوشكم داۋاى لى دەكات كە منىش لەگەل خۇى بەھىتت .

جۆ درىژەى پىدا چاوت لىيە پىپ، بەم شىۋە تۆ ھاتى بۇ لای ئىمە و گەۋرە بوۋى و منىش زۇر خۇشحالتم كە خويىندىم فېردەكەى.

بەلام ئەۋە بزانه كە نايىت خوشكت لە خويىندىنى من ئاگاداربىت و دەبى خويىندىنى منى لى ۋەشارى لەبەر ئەۋەى ئەۋ ھەزناكا لە مالەۋە قوتابى لى بىت، بەتايىبەت ئەگەر ئەۋ قوتابىيە من بىم لەبەر ئەۋەى دەترسىت پۈژىك لى پاپەرم، بەلام بە گشتى خوشكت بىرى بە ھىژى ھەيە لە كاتىكدا من ۋەھا بىرپىكەم نىيە.

پىپ، من لە ژيانى خۇمدا بەردەوام داىكە بىچارەكەم لەبىرە، لەبەر ئەۋەى قەت رۋوى خۇشى و ئاشتى نەدىت، ئەۋ ژىنىكى دلشكاۋ و زەھمەتكىش بوۋ. لە بەر ئەۋە بەردەوام ھەۋلە داۋە ناخۇشەيەكان بە شان و كۆلى خۇم ھەلگرم بەلام كارىك نەكەم بە نىسبەت ژنەكەم نادادپەرۋەرانە بىت. ئاۋاتى من ئەۋە بوۋ

به رده و ام که سه نارده حهت و بیبه شه که، من بم. به لام تو که گه نجی له م نارده حه تیانهت نه بیته. به لی پیپ ئه مه یه بارود و خی من و هیوادارم ئه گهر قسوور یکم هه یه لی م بوری. گهنج بووم به راستی له و شه و وه ههستی کی باش له گهل ریژی کی زور له نیو دلمدا سه بارهت به جو دروست بوو و ئافه رینم پی گوت.

***

خوشکم نیوه به نیوه بو یارمه تیدانی به ریژ پامبیل، که ده یویست له زهوقی ژنی ک بو کرینی شتومه کی ژنانه ی دوو کانه که ی که لک وهر بگریته ده چوو بو شار. ئه و رۆژه یه کی ک له رۆژه کانی بازاری گشتی بوو، خوشکم که بو کرین چوو بو وه دهره وه، تازه گه رابوو وه، به قه یافه یه کی تووره و تهوسن له کاتی کدا چاکه ته که ی له سه ر شانی دانابوو، گوتی: "ئه گهر ئه م کوره ئه م شه و ئه مه کناس نه بیته، قهت به ئه مه ک نایته."

پی م وایه له و کاته دا هه رکه س له جیاتی من بو وایه، تا نه یزانی بایه بوچی ده بی ئه مه کناس بیته، سوپاسی لی نه ده کرد!

له پاشان خوشکم درێژه ی به قسه کانی دا و گوتی: به لام خوا بکا ئه م کوره م لی خراب نه بی، ته نیا له وه نیگه رانم.

به ریژ پامبیل چوک گوتی: "ئه و خاتوونه نایهه ویت کوره کهت لی خراب بکات، ئه و خوی ده زانی چی ده کات.

من به سه رسوورمانه وه له کاتی کدا سهیری جو م ده کرد به سه ر و چاوه کاتم ئامازه م پی دا و گوتم: "ئه م خاتوونه؟"

جویش، به سه رسوورمان و جوولانه وه ی چاو و برۆی پرسیاره که ی منی دوویات کرد وه.

خوشكەم بە توورەبەهە گوتی: دەلێی چی جۆ! بۆچی وا ق و وړ ماوی؟ خۆ ماله‌که ئاگری تی بەرنه‌بووه؟

جۆ، بەو پەری رێژ و ئەدەبەوه گوتی، پیم وایه باسی خاتوونیکتان کرد. خوشکەم گوتی: "بەلێ خاتوون، مەگەر تۆ خانمی هاویشام بە پیاو بزانی، که ئەوەش لە تۆ بەدوور نییه.

جۆ گوتی: "باشه مەبەستتان لە خانمی هاویشام، ئەو خاتوونه نییه که لەشار دەژیی؟!"

خوشکەم گوتی: "ئەهێ خۆ لێره خانمی هاویشامی لێ نییه؟" ئەو خاتوونه دەبەهەوت پێپ بۆ یاریکردن بچیتە ماله‌که‌ی، هەلبەت دەچیت، لەبەر ئەوەی یاریکردن لەنیۆ ئەو ماله‌ه بۆ پێپ باشتەر، لەکاتی کدا سەری بە نیشانه‌ی بێ هیوایی دەجوولاندهوه گوتی: "ئەگینا بۆخۆم بە زۆر دەینیڕم بۆ ئیشکردن."

من پێشتر سەبارەت بە خاتوو هاویشام که لە شار دەژیا، هەندیک شتم بیستبوو. هەرودها بیستبووشم، ژنیکی دەولەمەند و توورە و تەوسنە و لە مالاکی گەورە و سیحراوی خۆی لە پەراویزدا دەژیی.

جۆ بە سەرسوورمانه‌وه گوتی: "باشه، من نازانم ئەم خاتوونه لە کوێوه پێپ دەناسیت؟"

خوشکەم دەنگی هەلینا و گوتی: "هەهێ گێله‌ پیاو، کێ دەلێ، پێپ دەناسیت؟" جۆ دیسان بە ئەدەبەوه گوتی: "پیم وایه یه‌کێک گوتی، ئەو دەبەهەوت پێپ بروات و لە ماله‌که‌ی یاری بکات."

— ئەها، ناکرێ ئەم خاتوونه لە بەرێژ پامبیلێ ویستبیت تا کورپکی بۆ وه‌دۆزیت بۆ ئەم مەه‌سته؟ ناشی بەرێژ پامبیلێ، که بەردەوام لەیادی ئیمه‌دایه، نای ئەم کورپێ وا لە هەموو ژیاندا گرفتاری بووم، لەلای هینابیت.

به پریز پامبیل چووك، به خوْشحالیه وه گوتی: "زۆر باشه، بۆت پروون کردنه وه، له وه باشتر نابیت. جۆ، ئیستا زانیت مهسه له که چۆنه؟" نا جۆزیف، تۆ هیشتا نەت زانیوه مهسه له که چییه، چونکه تۆ نازانی مامه پامبیل چووك، چۆن بیر ده کاته وه ته گهر ته م کوره بجیتته مائی میس هاویشام، تهوا بهختی ده کریته وه، دهیههوی ههر ته م شهو به عاره بانه کهی خوْی بیبات بۆ شار و، که رۆژ بۆوه، به خاتوو هاویشامی بناسینیت.

له دواى تهوه خوشکم به خیرایی سهرمی گرت و، له ژیر بهر لۆحه که سهری بۆ شوردم و وا به خیرایی و به هیز به خاوییکه بۆی وشک کردم وه، که دواى وشکبوونه وه، ماوهیه که هۆشم له خوْم نه مابوو. پاشان قاتیکی نوئی له بهر کردم و، دایامه دست به پریز پامبیل و، تهویش ته م دیره هه میشه بییهی خوْی پی گومه وه: "گوره، بهرده وام سپاسگوزاری ته وکه سانه به، که تۆیان گه وره کردوه" باشه.

— خوات له گهل جۆ.

— خوات له گهل پیپ، خوا پشت و په نات بی.

من، تا تهو رۆژه له پیپ جیا نه ببوومه وه، کاتیک سواری عاره بانه که بووم، تهوهنده خه مبار بووم، که بۆ چه ند خوله که هیچ شوینیکم نه ده دی.

بۆ خوْشم نه م ده زانی، ته م حالته له بهر جیا بوونه وه له جۆ پرووی داوه، یان له بهر که فی سابوونه که.

دواى ماوهیه که ریگه برین تهستیره کان یه که له دواى یه که ده رکه وتن، به بی تهوهی پروونا کایی تهوانیش بتوانی وهلامی ته م پرسیاره م بداته وه:

"کهوا له بهر چی و، بۆ چ یارییه که ده جمه مائی خاتوو هاویشام؟"

(۸)

بينينى خانمى هاویشام و ناسینى ئیستیلا

كاتزیمیر ههشتى سه رله به یانى له دووكانه كەى به پریز پامبیل نانى به یانیمان خوارد. کاتزیمیر ۱۰ به ره و مالى خاتوو هاویشام وه پری كه وتین و دواى چاره گیک كه یشتینه نه وى.

ماله كەى به خشتى رهشى قه دیمی دروست کرابوو، هه چوارده ورره به ریشی به میله ی ئاسن گپرا بوو، كه دیمه نیكى خه ماوی هه بوو، به رده می هیندی له په نجه ره كان دیوار کرابوو، نه وانەى دیکه ش به میلی ئاسن، وه كه به ندیخانه پیشه که یان گپرابوو. له پیش ماله كه هه وشه یه کی لیبوو، به ئاسن په رزین کرابوو، بزیه ناچار بووین چاوه پری بین، تا یه کیک بیت و دهر كه بکاته وه، له گهل شه وه ی چاوه پری بووین، من چاویکم به ده ورره دا خشاندا و، بوم دهر كه وت کارخانه یه کی بیره سازی گه وه له ته نیش ماله كه وه بوو. له و کاته دا، یه کیک له په نجه ره كان کرایه وه و دهنگیكى ناسک پرسى: "کییه؟"

وه لامی دایه وه: "منم پامبیل چووک". دهنگه كه دووباره گوتی: "زۆرباشه". په نجه ره كه داخرایه وه و دواى ماوه یه کی كه م کچیكى گه نج كه چهند کلیلیكى به دهسته وه بوو به ره و پیلمانه وه هات.

پامبیل چووک، ئامازه یه کی به من کرد و گوتی، ئه مه پیپه.

کچه لاوه که، جوان و لووت بهرز دههاته بهرچا، گوتی: "پپ وهره ژورره وه."

من چومه ژورره وه، بهلام ریگای بهرپز پامبیلی نه دا، دهرکه که ی داخست و پپی گوت: "تۆش دت ههویت خاتوو هاویشام بیینی؟"
 — نه گهر خۆی بیههویت.

— بهلام نهو نایههویت.

کچه که وا به پیداگریه وه وهلامی دایه وه، جینگه ی بۆ هیچ قسه یه کی پامبیل چوک نه هیشته وه، بهلام نیگایه کی وا توندی له من کرد، ههر ده تگوت خه تابه کم کردوه!

پاشان پامبیل چوک، له ژیر لیویه وه گوتی: "کورپه، ههول بده کرده وه ی تۆ بیته هوی سه ریلیندیی نهو که سانه ی تۆیان گه وره کردوه، ئینجا دوور که وته وه. کچه جوانه که دهرکه که ی داخسته وه، به نیو هه وشه که دا تیپه رپین، هه وشه که خاوین بو، به بهرد فهرش کرابوو، له نیوان درزی به رده کانه وه گیا و پروه کی خۆرسک سه ریان ده ره ینا بوو.

بینای بیره سازییه که چۆل بوو، کاتیک کچه که ههستی پی کرد هۆشم له سه ر نه وییه گوتی: "تۆ ده توانی به بی نه وه ی هیچ زیانیکی بۆت هه بیته، تیر به دلته له بیره کانی نه م کارخانه یه بخۆیته وه.

به شه رمه وه گوتم: "به لئ خاتم، له وانیه به توانم."

— به لام، ههر نه وه باشتره، که ئیتر له م کارخانه یه دا بیره دروست ناکری، نه گینا هه مووی ده ترشا، وانیه؟

— له وه ده چی وایته، خاتوون.

— که سیش به ته ما نییه وه گه ری بخته وه، چونکه نه م کارخانه یه له کار که وتوو وه، نه م بینایه تا نه و رۆژه ی که ده رووخیته و له نیو ده چیت، هه روا به

چۆلى دەمىننېتتەۋە، ئىستى خەلك ئەۋەندەيدان بېرە لەنىۋو زەلگاۋەكاندا داناۋە،
"مالى ئاغا"نوقم دەكات.

— بۆ ناۋى ئەم مائە، عەمارەتى ئاغاىيە.

— يەكىك لە ناۋەكانىيەتى.

— بۆ ئەم مائە چەند ناۋى ھەيە؟

— ناۋىكى دىيەكەشى ھەيە، ئەۋىش "ستىس"ە، كە دەبى ناۋىكى يۆنانى

يان لاتىنى بىت، بە ماناى "بەس".

— مالى بەس! ناۋىكى سەيرە.

— بەلى بەلام ئەم وشەيە مانايەكى بەربلاۋى ھەيە، مەبەستى خاۋەنەكانى

پېشۋى ئەم مائە، ھەركەسىك بوۋىن، ئەۋە بوۋە كە خاۋەنى ئەم مائە ئىتر

پىۋىستى بە ھىچى دىكە نىيە، و، من واى بۆ دەچم كە خاۋەنەكانى ئەم خانوۋە

لەۋ سەردەمە لە ژيانىاندا بە تەۋاۋى رازى بوۋن و ھىچ كەم و كورپىيەكيان

نەبوۋە. دەى، با بېرېن.

سەرەراى ئەۋەى ئەۋ كچە بەردەۋام بە منى دەگوت، "كورەكە"، بە لام

شايانى باسە كە خۆشى ھاۋتەمەنى من بوۋ. كچىكى جوان بوۋ كە

ھەلسوكەۋتەكەى نىشاندەرى خۆبەزلزانىي ئەۋ بوۋ، ھەرۋەھا واشى بەرامبەر بە

من ھەلسوكەۋت دەگرد، دەتگوت شاژنىكە تەمەنى لە ۲۱ سال زياترە.

لە دەرگەى دواۋى بىنايەكە چوۋىنە ژوررەۋە، دالانەكە بە تەۋاۋى تاريك بوۋ،

تەنيا مۆمىك لە گۆشەيەك داگېرسا بوۋ، كچەكە مۆمەكەى ھەلگرت بە

دالانەكەدا تىپەرىن و بەقالدەرمەكاندا سەر كەۋتېن، لە پېش دەرگەيەك راۋەستاين،

پىي گوتم:

"بچۆ ژوررەۋە." خۆشى لە كاتىكدا مومەكەى دەبرد دورر كەۋتەۋە. زۆر

عاجز بوۋم و تۆزىكىش دەرترسام. بەدەست لە دەرگەكەم دا. دەنگىك لە ژوررەۋەرا

گوتی: "وهره ژوروره وه. "چوممه ژوروره وه و خۆم له نیو هۆدهیه کی گهوره و رازاوه دا دیته وه، که به کۆمه له مۆمیتک رۆوناک ببوو. بیجگه له رۆوناکی مۆمه کان هیچ رۆوناکییه کی دیکه نه ده هاته ژوروره وه. له په نا میژیکی توالیتی جوان، خاتونیک که من هیچکات له ژیاغدا نه م دیتبوو، له سه ر کورسییه کی ده سکار دانیشتبوو، سه ری خستبووه سه ر دهسته کانی، جلوه رگیکی سپی له به ردا بوو، دیار بوو له قوماشی باش و گران دروست کرابوون. تۆرپکی سپی و تاجه گولینه یه کش به سه رییه وه بوو، به لām پرچه کانی سپی ببوون، چهند تیکه زیر و زیوی دره وشاوه به سه ر و سینگییه وه هه لۆاسرابوو، چهند تیکه ش له سه ر میزه که ده بیندران.

دیار بوو هیشتا به ته واوی جله کانی له به ر نه کردبوو، چونکه ته نیا تایه ک پیتلوی له پیتدا بوو، تایه که ی دیکه ی له سه ر میزه که بوو، کاتزمیر و زنجیره که شی، هیشتا نه ی به ستبوون. هه موو شته کانی ده وره به ری که ده م دیتن رۆژگاریک سپی بوون، به لām به تپه ر بوونی زه مان ره نگیان به ره و زه ردی رۆیشتبوو. بوو که که ش له نیو جلوه رگی خۆیدا وه ک شته کانی ده وره به ری چرچ و ژاکاو ببوو، هیچ شتیکی دره وشاوه، بیجگه له چاوه کانی، به دی نه ده کرا و، وه ک په یکه ریک، بی رۆح بوو.

چاویکی لی کردم، نه گه ر بم توانیبا، ده م قیژاند، پرسی: "تۆ کییت؟"

— ناوم "پیپ" ه خانمه که م.

— پیپ؟

— من نه و کورهم که به رپیز پامبیل چووک، نار دوومی بو ئیره بو یاری

هاتووم.

— وهره پيشه وه با بت بینم.

له کاتی که دا هه ولّم ده دا، چاوم به چاوه کانی نه که ویت چوممه پيشه وه، له و کاته دا چاویکم خشانده به شته کانی ده وره به ریدا و، لیّم رۆون بووه، کاتزمیری سه ر میزه که و کاتزمیری دیواره که ش له سه ر ۸: ۴۵ وه ستاون.

خاتوو هاویشام گوتی: "چاوم لی بکه، له ژنیك كه له وهتای تو له دایك بوویت، تا ئیستا تیشکی خوړی نه دیتووه، ناترسی؟"
 وه لآم دایه وه: "نا"، به لآم درۆم ده کرد.
 ئینجا دهسته کانی خسته سهر سینگی و گوتی: "دهزانی من دهستم له سهر کوی داناوه".

— به لئى خانم.

— "له سهر کوی؟"

— "له سهر دلّت".

— به لئى له سهر دلّه شکاوه کهم!

ئهم دپړه ی وهها به هیواشی و له سه رخوځی و پتهوی گوت و، وهها نیگایه کی شه و قاوی و زهرده خه نه یه کی له کاتی گوتنی ئهم دپړه دا هه بوو، که ده تگوت فه خر و شانازی به گوته که ی خوړی ده کات. ئینجا گوتی: "من ماندووم و شتیکم ده ویت که بم خافلئیتت (سهرگه رمم بکات)."

من، خوّم له خه لک به دوور ده کهم، به لآم هه ست ده کهم ئه گهر دانیشم و یاریکردنی ئهم و ئهو چاو لی بکه م چیژ وهرده گرم، پاشان به په نجبه له رزۆکه کانی ناماژهی به سووچیک کرد و گوتی:
 "هۆلهوی یاری بکه".

ههر له وی پراوه ستام و وه هام چاو له خاتوو هاویشام بریبوو، پیی و ابوو به ربه - ره کانیی له گه ل ده کهم.

خاتوو هاویشام گوتی:

"له وه ده چی کورپکی لاسار و سه سه ری بیت؟"

— نا خانم کهم، من بو تو داخدارم. به لآم به داخه وه ئیستا ناتوایم یاری بکه م. ده شرايم ئه گهر لای خوشکم شکایه تم لی بکه ی، گرفتم بو ساز ده بیتت، که واته،

له بهر شه ویش بووایه، شه گهر بم توانیبا یاریم ده کرد، به لآم شه ماله شه وندده به لامه وه نوئ و غه ریب و خه یالآوییه که...

خاتوو هاویشام ماوهیه که بیرى کرده وه و ئینجا له ژیر لیوییه وه گوتی: "شه ونددهی بو شه نوئییه، شه ونددهش بو من کونه، شه ونددهی بو شه و غه ریبه، شه ونددهش بو من ناشنایه و .... شه ونددهش خه یالآوییه بو ههردوو کمان!"

ئینجا شه مری پی کردم ئیستیتلا بانگ بکه م. فه رمانه که م به جی گه یاند. کاتیک ئیستیتلا هات، خاتوو هاویشام ئاماژهی پی کرد، بچیتته لای. شه جار خشلیکی هه لگرت و له سه ر سینگی ئیستیتلا و دواتر له سه ر قژه جوانه قاوه بییه کانی تا قی کرده وه و گوتی: "خۆشه ویسته که م، پۆژیک له پۆژان تو ده بییه خاوه نی شه مانه و ده توانی به ئاره زووی خۆت به کاریان بیینی. ئیستاش له گه ل شه کوره یاری پی په رین (پاستور) بکه ن، با من سه یرتان بکه م."

بییه کی به سه رسوورمانه وه گوتی: "له گه ل شه کوره؟ ئاخه شه کوره کریکاره و له چینی ئیمه نییه."

خاتوو هاویشام به ده نگیکی کز شتیکی به ئیستیتلا گوت، به حال و دووبه لآ گویم لیبوو، له وه لامی ئیستیتلا دا گوتی: "زۆر باشه، لانیکه م ده توانی دلی بشکی نی...!" ئاخرییه که ی به شه مری خاتوو هاویشام دانیشتین و سه رقالی یاریکردن بووین. کاتیک ئیستیتلا په ره کانی به ش ده کردن، جاریکی دیکه سه رنجم دایه میژی توالیته که، شه تاکه پیلآوه ی خانمی هاویشام، که قهت له پی نه کرابوو، له سه ر میزه که بوو. سه ره تا ره نکه که ی سپی بووه، به لآم به تیپه ربوونی پۆژگار به ره و زه ردی پۆیشتبوو، چاوم له خواره وه کرد، بو شه وه ی لاقی خاوه نی شه تاکه پیلآوه بیینم، شه گو ره وه یه ئاوریشمییه ی که دایپۆشیبوو زه رد و کون کون ببوو.

پيش ٺوهي يه كه م دهستي يارييه كه كوتايي بيت، ئيستتلا به شيويههك، كه بوني سووكايه تي لي دههات، گوتي:

"نم كوره به جهنگاور دهليت جهك! سهيري دهسته كانى بكه چند درشتن، پيتلاوه كانيشى قهپه و ناشيرينن!"

تا ٺو روزه، قهت بيرم لهوه نه كردبووهوه، شهرم له دهسته كانم بكم، كه چي لهوي زانيم دهسته كانم چهنده زله و زيرن. ٺو كچه هيئنده به سووكايه تيبهوه قسه ي كرد، ژان به بهندي دلگه شت.

يه كه م دهستي يارييه كه ي بردهوه، جاري دووه م، من په ره كانم دابهش ده كردن، شتيكي سروشتي بوو، كه ناشاره زايانه په ره كانم پي ددها، ههروهها دهشم زاني، ئيستتلا له خوداي دهوي ههله يه كم بكم و، وههر قسه ي ناخوشه كانيم بدا و، به وشه گه لي وهك، كه ر، گيل، كرپكار... نام بيئيت. خاتو هاویشام دانيشتموو، سهيري ده كردين. رووي كرده من و، گوتي: "دهتوش شتيك بلي! ٺو، ٺو هه موو قسه ناخوشانه ي پي گوتي، ٺي تو بوچي هيچي پي نالي؟ سه بارهت بهو چون بير ده كه يتهوه؟"

له كاتيكد ا زمانم ته ته له ي ده كرد، گوم: "من هه ز ناكم هيچي پي بليم." خاتو هاویشام، سهري هيئنايه خوارهوه و به هيواشي گوتي: "به سرته پيم بلي."

منيش به هيواشي وهلامم دايهوه: "لهوه ده چيت زور خو به زلزان بيت."

— ئيتر چي؟

— وا بزنام ره وشت و ئاكارپكي سووكي هه يه.

— چي ديكه ش؟

— پيم خوشه بگه ريمه وه بو مالي خومان.

— هيچ كاتيكيش نه بيبينيه وه؟ با زوريش جوان بيت؟

— دلتیا نیم، که دلم بیهه وی قهت نهی بینمه وه، به لآم جاری حهز ده کهم برۆمه وه بو مآله وه.

— زۆر باشه، به زووترین کات ده رۆیته مآله وه، به لآم جاری یارییه که ته او بکه.

یارییه کهم له گه ل ئیستیلا ته اوو کرد، دووباره من دۆراندم. کاتیك ئیستیلا هه موو په ره کانی پاستۆره کهی هه لگرتن، فرپی دانه سه ر میزه که، فه خری به سه ر ئه وانیشدا ده کرد.

خاتوو هاویشام لیتی پرسیم: "کهی دیته وه بو ئیره؟ با بزائم، گوتی شه ش رۆژی دیکه وه ره وه بو ئیره، ئیستیلا بیبه ره خواره وه و شتیکی بدهیه بیخوات. برۆ پیپ."

ئیستیلا به مۆمیک منی رینوینی کرد بو خواره وه، رۆشنایی ده ره وه چاره کانی تازار ده دام،

پرووی کرده من و گوتی: "لیره چاره ری به." ئینجا دوور کهوته وه.

کاتیك له هه وشه ی مآله که به ته نیا بووم چاویکم له دهسته درشته کاتم و پیلاره ناشیرینه کاتم کرد، ئه وان تا ئیستا هیچ کات منیان ناره حهت نه کردبوو، به لآم ئه و رۆزه منیان په شیو کرد، له و کاته دا پر به دل ئاواتم خواست که: "بریا جو دۆخیکی ئابروودارانه تری هه بایه، تا من له شوینیکی باشتر گه وره ببوومایه.

کاتیك ئیستیلا گه راپیه وه، له تکیک نان و هه ندیک گوشت و په رداخیک بیره ی بدهسته وه بوو، په رداخه بیره کهی له سه ر عه رز دانا و نان و گوشته کهشی به بی ئه وه ی چاوم لی بکات بو راداشتم. به م کرده وه یه ی وای سووکایه تی پی کردم، ده تگوت سه گیکی له کن راوه ستاوه، ئه ویش سه گیکی دزیو.

ئەو ھەندە بە سووکی و بی^٦ قییمەتەنە ھەلسوکەوتی لە گەڤا کردم، بی^٧ ئیختیار ئەسیرین بەسەر روومەتەکاندا پزایە خوارەو. بە بینینی فرمیسکەکانم تیشکی خۆشحالی لەنیوچاوانییەو دیاربوو، سەیریکە کردم و پزایش.

کاتیکی دوورکەوتەو، سەیری دەورو بەرم کرد تا شوینیک بدۆزمەو و روخسارمی تیدا حەشار بەدم. چوومە پشت یەکیکی لە دەرکەکانی بیرەسازییەکە پر بە دلم گریام و لە کۆتایدا بە قۆلی کراسەکەم چاوەکانم سربییەو و لە پشت دەرکەکە ھاتمە دەرەو نان و گۆشتەکە بەچیژ و بیرەکە گەرما بەخش بوو. لەو کاتەدا ئیستیتلا بۆ بەرپیکردنی من بە دەستەکللیکەو پەیدا بوو و دەرکەکە کردەو و منیش بەبی^٨ ئەوێ چاوی لی^٩ بکەم، بە پیشیدا تپپەریم، دەستیکی خستە سەر شام و گوتی: "ئەی بۆ ناگری؟"

— لە بەر ئەوێ نامھەوی بگریم.

— نا، وانییە، دەتھەوی بگریت، دیارە ئەو ھەندە گریاوی خەریکە کویر دەبی، ئیستاش سەرلەنوی خەریکە گریانت دیتەو.

لە پاشان بە جوولانەو ھەیکە خۆپەسندانە و بە دەنگیکی بەرز دەستی بە پیکەنین کرد و منی دەر کرد و دەرکەکە داخست.

بە حالەتیکی خەماوی بەرەو مائەو گەرماوە، بیرم لە رووداوەکانی ئەو رۆژە دەکردنەو، تازە تیگەیشتبوم کە من کورە کریکارێکی سادەم.

(٩)

ههولم دا له خهلكی ره شوکی نهیم

کاتیك گه یشتمه مائهوه، خوشکم زۆرخوازیاری ئهوه بوو، زانیاری وردی سهبارت به مائی خاتوو هاویشام دهست کهویت. به بی وچان پرسپاری لی ده کردم، له ناکاو ههستم به زهبریکی قورس کرد، که له پشتم دارا، هیژی زهبره که ئهوهنده بوو، که فرپی دام و دهموچاوم به دیواره که دا درا، هۆکاره که شی ئهوه بوو، که پرسپاره کانی خوشکم وهک پیویست و بهو جۆرهی ئهوه هزی لی بوو، به وردی وهلام نه دابووهوه.

له هه مووشی خراپتر ئهوه بوو که بۆ چاواردهوهی ئیواره، به ریژ پامبیل چوک هات بۆ مائی ئیمه تا ورده کاریی رووداوه کان بیستییت، له گه هاتی دهستی کرد به پرسپارکردن:

خاتوو هاویشام قه یافه ی چۆنه؟

— دریژ و رهشتال بوو.

خوشکم رووی کرده پامبیل چوک و گوتی: "وا یه مامه گیان؟" ئه ویش به ئامازه ی چاوه کانی قسه کانی منی په سه ند کرد، که له ورا من بۆم ده رکهوت، پامبیل بۆ خۆی قهت خاتوو هاویشامی نه دیتوو، له بهر ئه وهی قسه کانی من هه مووی درۆ بوون.

پامبیل چوک پرسپاری لی کردم هوه: "کاتیك ئه مرۆ به یانی چوویته ژووره وه، خاتوو هاویشام چی ده کرد؟"

— له نیۆ عه ره بانه یه کی قه دیفه بییدا دانیشتبوو.

خوشکم و پامبیلّ به سه‌رسوورمانه‌وه سه‌یری یه‌کتریان کرد و به پینکه‌وه گوتیان: عه‌ره‌بان‌هی قه‌دیفه‌یی؟!

— به‌لی، هه‌روه‌ها خاتوو ئیستیتلا له په‌نجه‌ره‌ی عاره‌بانه‌که‌وه له سه‌ر ده‌ورییه‌کی ئالتوونی کینک و شه‌رابی ده‌دایه.

پامبیلّ پرسى: "که‌سى دیکه‌شى لى بوو؟"

— به‌لی، چوار سه‌گ.

— گه‌وره، یان بچووک؟

— زۆر گه‌وره، ئەوان بۆ خۆیان خواردنه‌که‌یان که شفته بوو له‌نیۆ سه‌- وه‌تیه‌کی زیویندا ده‌رده‌هیننا و ده‌یان خوارد.

خوشکم و پامبیلّ سه‌رله‌نوێ به سه‌رسوورمانه‌وه سه‌یری یه‌کتریان کرد، له پاشان خوشکم لى پرسیم: "باشه ئەم عه‌ره‌بانه له کوی وه‌ستابوو؟"

— له‌نیۆ ژووره‌که‌ی خاتوو هاویشام، به‌لام ئەسپیان پێوه نه‌به‌ستبوو.

پامبیلّ پرسى: "چ یارییه‌کتان کرد؟"

— به‌ ئالا یارییمان ده‌کرد، ئیستیتلا ئالایه‌کی شینی ده‌جوولانده‌وه، منیش

ئالایه‌کی سوورم پى بوو و خاتوو هاویشامیش ئالایه‌کی پى بوو، ئەستیره‌ی ئالتوونیی پێوه بوون، ئینجا هه‌رسیکمان شمشیره‌کائمان ده‌رده‌هینان و هاوارمان ده‌کرد بێ، بێ...

خوشکم گوتى: "شمشیر؟ له کویتان هینابوون؟"

گوتم: "له‌نیۆ سندوقینکی بچووکدا. که ده‌مانچه‌یه‌ک و مره‌با و حه‌بیشی تیدا

بوو. ژووره‌که‌ی خاتوو هاویشام تیشکی خۆری ناگاتى، به‌لام به‌ مۆم وه‌ک رۆژ رووناکیان کردبووه‌وه.

سه‌رله‌نوێ هه‌ردووکیان لیک ر‌امان و، وه‌ها سه‌رقالی گفتوگۆ سه‌باره‌ت به

قه‌سه‌کانی من بوون که مه‌جالیکى کورتم ده‌ست که‌وت و خۆم له پرسیاره‌ یه‌ک له‌دوای یه‌کی ئەوان ر‌زگارکرد.

هیشتا ئەو دووانه خه ریکی وتووێژ بوون که جۆ بۆ خواردنه وهی چا هاته ژووره وه و خوشکم هه موو درۆیه کانی منی به تام و چێژیکی تایبته بۆ گێرپایه وه. کاتیکی بینیم که جۆ له بهر سه رسوورمان چاوه زل و شینه کانی به ملاوبه ولادا ده سوورپێتی په شیمان بوومه وه که بۆچی ئەوهنده درۆم کرد و دوای پڕۆیشتنی به رێژ پامبیل به هیواشی سهردانی کارگه کهی جۆم کرد و پیم گوت: ئەری ئەو قسانه ی سه بارهت به خاتوو هاویشام کران له بیرت ماون ؟

— له بیرم ماون و سیقه شم به قسه کانی تۆ ههیه، باشه به راست ده زانی به لامه وه زۆر سهیر بوون؟

— "گوی بگره جۆ، تاخر ئەو قسانه هه موویان درۆ بوون، هه موویان." له پاشان بۆم روون کرده وه، که کاتیکی هاتمه وه بۆ ماله وه زۆر عاجز و نارپهحه - ت بووم و نهم ده توانی وه سفی ئەو پڕۆژه بۆ خوشکم و پامبیل بکه م. ههروه ها بۆم گێرپایه وه که له مائی خاتوو هاویشام کچیکی جوانی و لووتبه رزی لی بوو و به منی ده گوت، تۆ نه جیب زاده نیت و له رێزه ی خه لکی ره شوکی دیته ژمار، له وانه یه درۆکانم تا راده یه ک کرداریک بن، له به رامبه ر قسه کانی ئەو کچه. جۆ دوای تۆزیک بیر کرده وه گوتی: "پپ ده بی هه میشه شتیکت له بیر نه چیت که درۆ به هه ر شیوه یه ک بیته درۆیه، پیویست ناکات هیچی دیکه سه بارهت به وان بلی. ههروه ها سه بارهت به ره شوکی و ئاساییبونت، تۆ ناتوانی به درۆکردن خۆت له م چینه رزگار بکه ی."

کاتیکی ئەو شه وه بۆ پشوودان چومه ژووره کهی خۆم درێژ بوومه وه و ماوه یه ک بیرم له وته کانی جۆ کرده وه، به لام ئەو بیرده ش له میشکم دهرنه ده چوو که خاتوو هاویشام و ئیستیلا جۆ بیینن، ده بی به لایانه وه چهنده ساده و ره شوکی بیته ؟

(١٠)

شهری دهسته ویه خه له گه‌ل نه جیبزاده یه کی ره‌نگپه‌ریوو

کاتزمیری دیاری کراودا چوومه‌وه مالی خاتوو هاویشام. به زه‌نگلیدانی من. ئیستیتلا هاته دهر و منی به‌ره‌و دالانه‌که شه شوینه‌ی مومه‌که‌ی لی بوو رینوینی کرد، له‌پاشان مومه‌که‌ی هه‌لگرت و منی به‌ریگه‌یه‌کی ریک پیچه‌وانه‌ی جاری پیشوودا برد.

کاتیک به‌دالانه‌که‌دا تیده‌په‌رین، له‌ناکاو ئیستیتلا پاره‌ستا و ناوری دایه‌وه، پاره‌ستانه‌که‌ی شه‌ونده له‌ناکاو بوو، خه‌ریک بوو به‌سه‌ریدا بکه‌وم.

گوتی: "باشه..."

وه‌لامم دایه‌وه: "باشه، خانم."

چاوه‌کانی له‌چاوی من بریبوو، دیاره‌منیش هه‌رچاوم له‌شه‌ده‌کرد.

پرسی: "من جوانم؟"

— به‌لی، واده‌ده‌که‌وی که‌زۆر جوانی.

— "کرده‌وه‌کانم زۆر سووکن؟"

— شه‌ونده‌ی جاری پیشوو نا.

— نا.

له‌گه‌ل وتنی شه‌م قسه‌یه، بریقه‌یه‌که له‌چاوه‌کانی دره‌وشا و کاتیک درابین وه‌لامم دایه‌وه، به‌هموو هیژی خۆی زله‌یه‌کی لی دام و گوتی: "هه‌ی مه‌میمونی بچکۆله، ئیستا بلی چۆن سه‌بارت به‌من دادوه‌ری ده‌که‌ی؟"

— هیچت پی نالیم.

— "لهوانهیه بتههویت لهسه ره وه وه لآمم بدهیته وه."

— نا، مه بهستم شه وه نییه.

— "ئه بی ئیتر ناگری، هه بیچاره؟"

— من له وه بهدوا لهدهست تۆ ناگریم.

دیاره درۆم دهکرد، له بهر شه وهی ههر شه کاته له نیو دلما دهگریام و بۆشم روون بوو، ئەم کچه له داها تووشدا ده بیته هۆی گریام .

له قالدرمه کان سه رکه وتین و گه یشتینه ژووره که ی خاتوو هاویشام، ئیستیل له نزیک ده رکه که منی جی هیشت و رۆیشت، ماوه یهک پاره ستام تا خاتوو هاویشام سه ری بهرز کرده وه و منی بینو و به بی شه وهی بچووکترین نیشانه ی سه رسوورمان به ده موچاوییه وه دیاریت گوتی: "که واته بهم شیوه یه رۆژه کان تی په رین؟"

— به لئ خاتوون شه مرۆ...

به تووره ییه وه گوتی: "قسه مه که ا من نام ههویت بزائم شه مرۆ چ رۆژیکه،

ناماده ی بۆ یاریکردن؟"

— به لئ خاتوون.

به بی سه برانه گوتی: "له وه دهچیت شه ماله تۆشی پیر و خه مبار کردوه و

تۆیش هزیکت له یاریکردن نییه، باشه دهتههویت ئیشیک بکهیت؟"

— به لئ به وه پری خۆش حالیه وه.

— که واته برۆ بۆ شه ژووره ی رووبه رووی ئیره و چاوه ری به، تا من دیم.

فه رمانه کهم به جی گه یاند، ئەم ژووره ش له رووناکی خۆری پارێزراو بوو و

ته نیا تیشکی چهن د مۆمیک تۆزیکیان رووناکی پی ده به خشی.

هه ممو ئه شياكانى نيو ژووره كه توى توى تۆز و خوليان له سهر كه وتبوو،
ژۆر بهى شته كانيش به تىپه پرونى زه مان درابوون. له نيوه پراستى ژووره كه ميژىكى
گه وره لى داندرابوو كه به قوماش داپوشرابوو.

ده تگوت له كاتى كدا كه خهريكى ميواندارى به كى گه وره بوون، ماله كه و
كاتژميره كانى له ناكاو راوه ستاون. جالجالۆكه نيوه پراستى ميژه كهى ته نيبوو و
دهنگى ئه و مشكانهى كه له گۆشه و كه نارى ژووره كه هاتوچۆيان ده كرد.
هه وره ها خشه خشى قالۆچه (قالۆنچه) له نيو سو به كۆنه كه دا به گووى ده گه يشت.

خهريكى سهير كردنى ئه م جڤ و جانه وهرانه بووم، كه خاتوو هاویشام ده ستى
خسته سهر شام. گۆچانه كه يشى به دهسته كهى ديكهى گرت بوو و خۆى به
سهريدا دابوو، ئامازهى به ميژه كه كرد و گوتى: "ئيره ئه و شوينه به كه دواى
مردم له سهر ئه و ئيم داده نين و خهلكيش دين بو سهير كردم." له پاشان كۆمه لىك
جالجالۆكهى نيشان دام و گوتى: "پيت وايه ئه وانه چين؟
گوتم: "بىرم بو هيچ ناچيت، نازام."

— كى كى كى گه وره به، كى كى زه ماوه ند، زه ماوه ندى من.

له پاشان چاوىكى به ده وره بهرى ژووره كه دا خشان و له كاتىدا پالى به شانى
منه وه دابوو، گوتى: "تۆزىك له نيو ژووره كه دا بم گيره"، ئيت زانيم له مه و دوا
ئيشى من ئه وه به كه له نيو ژووره كه دا پياسه به خاتوو هاویشام بكم. پالى به
منه وه دا و كه ميك پۆيشتين، دواى ماوه به كه گه پان له ژووره كه دا گوتى: "برۆ
ئىستىلام بو بانگ بكم"، چوومه ده ره وه و ئىستىلام ئاگادار كرد و گه رامه وه،
دواى تۆزىك ئىستىلام له گه ل چوار كهس له خزمه كانى خاتوو هاویشام هاته
ژووره وه.

سى كه سىيان ژن و به كى كى شىيان پياو بوو، هه ربه كه له وان هه ولى ده دا له
رێزدانان و ده رپرىنى خۆشه ويستى بو خاتوو هاویشام له وانى ديكه پيش بكه و يت،

به لّام هیچ کامیان نهیده توانی بیفریوینی له بهر شه وهی شه و دهیزانی دهرپرینی ههستی هه موویان درّیه و هه موویان بی سه برانه چاوه رپی مردنی ده کهن، بو شه وهی میراتیان دهست که ویت. له بهرام بهردا خاتوو هاویشام سوو کایه تی به هه موویان ده کرد و ته نانهت که سیکیشیان نه یویرا هیچ بلیت. دواى ماوهیه که شه مری پی کردن برۆن.

کاتیک ئیستیلا مؤمیکی هه لگرت و له گه لیان رۆیشته ده ره وه، خاتوو هاویشام رووی کرده من و گوتی: " پیپ شه مرۆ سالرۆژی له دایکبوومه، به لّام من نه ئیزنی شه وان و نه ئیزنی هیچ که سیکی دیکه م نه داوه ناوی شه م رۆژه بهینن شه وان شه که لیرهت بینن به م هۆیه وه هاتبوون سه ره رای شه وه شه ته نانهت نه یان ویرا ناویشی بینن." له و قسانه دا بووین، که ئیستیلا گه رایه وه، خاتوو هاویشام شه مری پی کردن بچینه ژوره که ی و یاری بکه یین.

هه رسیکمان گه رایه وه ژوره که ی شه و هه ره که رۆژی پیش سه ره قالی یاری کردن بووین. خاتوو هاویشام به وردبینیه وه سه یری ئیمه ی ده کرد و خشل و ئالتوونی له سه ر قژ و سینگی ئیستیلا داده نا و هه ولّی ده دا سه رنجی من زۆر تر بو لای جوانیه که ی شه و پراکشیت.

پاش چه ند کاتژمیر یاری کردن وه ک جاری پیشوو کاتیک بو گه رانه وه ی من د- یاری کرا و هه ر وه ک جاری پیش به ره و هه وشه ی ماله که رینوینی کرام تا خواردنیکم بو بینن. شه م جار ه شه بو ماوهیه که منیان به ته نیا هیتشه وه تا بوخۆم که میک له نیو هه وشه که دا پیاسه بکه م.

له کاتیکدا سه یری کونج و قوژینه کانم ده کرد، به هه لگه وت له پشت په نجه ره یه که وه چاوم له ژوریک کرد و به وپه ری سه رسوورمانه وه چاوم به گه نجیکی ره نگه پریو که وت که قژی ته نک و مژۆلی سووری هه بوو، له گه ل شه وه ی منی دیت،

خوی شاردده وه، به لّام داوی ماوهیه کی کهم گه راپیه وه و گوتی: " سلاو کوره گه نجه که".

— سلاو

— کی توی هیناوه بو ئیره؟

— ئیستیلا

— کی ئەم مۆلّه تهی پی داوی له نیو حه وشه کهدا بگه ریت؟

— ئیستیلا

— وه ره با شهر بکهین.

بیجگه له ملدان به پیشنیاره کهی ئەو هیچ وه لامینکم پی نه بوو، له بهر ئەوهی به شیوهیه کی توند و پیداکرانه پیی گوتم. من هه روا واق و ور مابووم، که بی ئەوهی خۆم بزاتم وهک ئەوهی هیژیکی نامۆ رام کیشیت، به داویدا رۆیشتم. ئینجا گوتی: "راوهسته، خۆ لانیکهم هۆکاریکم پیویسته بو شهرکردن له گه ل تۆ." قژی راکیشام و سه ریشی به توندی له زگم دا، منیش تیم سه رواند و دهمه و یست بو دووهم جاریش لپی بدهم که گوتی: "وه ره با برۆینه ئەو به شه که سافتره" منیش به داویدا رۆیشتم، تا گه یشتینه ئاخری باخه که، چاکهت و کۆت و ته نانهت کراسه که یشی داکنه ند. له گه ل ئەوهی دیار بوو که زۆر به هیژ و شه رانی نییه، به لّام ئەو جوولانه وهی که له ده ستپیککی شه ره کهدا له خۆی نواند، منی ترساند.

به وه پهری سه رسوورپمانه وه بینیم که به یه که مین کۆله مستی من که وته سه ر عه رز و به پارانه وه سه یری ده کردم. هه ستایه وه و خۆی ته کاند و دیسان هاته پیشه وه، سه رله نوێ که وته سه ر عه رز و به دوو چاوی ره ش له منی روانی.

گه نجیککی پاک و نه ترسی ده نواند. هه رچه نده من پیشنیاری شه رم نه دا بوو، به لّام له م سه رکه وته نم هه ستم به خۆشحالی ده کرد. جله کانی خۆم له بهر کردنه وه و

له ئه ویشم پرسى پيويستت به يارمه تى ههيه يان نا؟ گوتى: "نا، سپاس." مال
ئاواييم كرد و رويشتم.

كاتيك گه پامه وه بو هه وشه كه، ئيستتلا به دهسته كليله كانه وه چاوه رپي
ده كردم. بريقهيه كي خوشحالي له نيو چاوه كانيه وه ده دره وشايه وه. وهك شه وهى
شتتلك رووى دابوو كه شه وهى خوشحال كرديت.

گوتى: "وه ره پيشه وه، شه گه رپيت خوشه ده توانى ماچم بكهيت."
كولمه كانى هينايه پيشه وه و منيش ماچم كرد، به لام ههستم كرد، شه وه
پاداشتتلكه، دراوه به كورپكى ره شوكى و نرخه كه شى به رامبه ره له گه ل پارهيكه
كه ده دريت به سوالكه ريك.

(۱۱)

جۆ لە مالى خاتوو ھاویشام

خەيالَم لە مەسەلەى شەپکردن لە گەل كۆرە پەنگپەريووە كە زۆر ئالۆز بوو. ھەرچى زياتر بىرم لە بابەتە كە دەكردەو، مېرمندالە پەنگپەريووە كەم و پىنان دەكرد زۆرتر دلتيا دەبووم كە رووداويكى ناخۆش دەقەومىت. تەنانەت چەند رۆژتيك لە مالىووە نەدەھاتمە دەرەو و بە خۆپاريزىيەووە لە پەنجەرەى چىشتخانە كەووە سەيرى دەرەو دەكرد و چاوەرپى ئەو بووم، پاسەوانتيك بيت بەدوامدا. ئەو رۆژەى كە برپيار بوو بۆ مالى خاتوو ھاویشام، واتە شويىنى كردهو دىرندانە كەم، بچم، ترسە كەم بى وىنە بوو، بەلام بەھەر حال دەبوو بچم. بەلام نە ئەو گەنجەم بينىيەو و نە ئەو رۆژە و رۆژانى تريش باستيك لەو شەرە ھاتە پيش.

كاتتيك گەيشتمە مالى خاتوو ھاویشام لە دەرەوئى ژوورە كە كورسييەكى تايەدارم بينى. لەو رۆژەو ئەركى من ئەو بوو كە كاتتيك خاتوو ھاویشام لە پياسە كىردنى بە يارمەتى من ماندوو دەبيت، لە سەر كورسييە كە داينيم و لەنيو ژوورە كەى خۆى و ژوورە كەى تەنيشتى پياسەى پى بكەم.

كاتتيك زۆرتر لە گەل يە كتر ئاشنا بووين لىتى پرسيم چ فير بووم و دەم ھەويت بىمە چ كارە؟ گوتم، من بەم زووانە لە كارگەى ئاسنگەرى جۆدا فيرى كار دەم. پيم گوت، ھىچ نازام، بەلام دەمەوى ھەموو شتەيەك فير م، ھىوادار بووم كە بە

بینینی تامه زرویی من بو فیبر بوون، بو گه یشتن به تامانجه کهم یارمه تیم بدات، به لآم نه ته نیا هیچ ههنگاو یکی بو هه لئه هینامه وه ، بیجگه له تۆزیک خواردن، دیناریکیشی نه دامی.

ئیستیلا بهرده وام لهو مالهدا بوو، هه رکات دهچووم بو مالی هاویشام منی دهبرده ژووره وه و له کاتی رۆیشتنیشدا له گه لئم دههاته خواره وه، به لآم ئیتر نه یگوت ماچی بکه م، جاری وابوو وهک ناشنایهک هه لئسوکه وتی له گه ل دهکردم و جاری واش بوو هه وتی ددها پی م بسه لمینیت که به ته واوی لیم بیزاره.

زۆر جار خاتوو هاویشام به هیواشی یان کاتی که پیکه وه ته نیا ده بووین پی دهگوتم: "پیپ، نه ری ئیستیلا هه ر پۆژ جوانتر ناییت؟"

کاتی که وه لآمه که م "به لی" ده بوو، زۆر خوشحال ده بوو. زۆر جار هه لئسوکه وتی ئیستیلا ته وه نده ناروون و دژه یهک دههاتنه بهرچاو که نهم ده زانی چ بکه م و چ بلیم. له م کاتانه دا خاتوو هاویشام ئیستیلا ی له باوهش دهگرت و به به گوچکه ییدا دهیچراند: "دلیان بشکینه نه ی هیوا ی من، نه ی مایه ی شانازی من، دلیان بشکینه و هیچ کات په حمیان پی مه که."

له لایه کی دیکه شه وه هه موو جاریک خوشکم و پامبیلی نه زان له چیشته خانه ی مالی ئیمه داده نیشن و به قسه له سه ر خاتوو هاویشام و پرسیارکردن له من درێژه یان ددها. جاری وا بوو که پامبیل چوک یه خه ی کراسه که ی دهگرتم و ده بیردم بو نزی که ئاگره که له وه دهچوو بیهه ویت بم برژینیت، ئینجا دهستی پی ده کرد: "خانم، ته وه یه نه و کوره ی که تۆ گه ورهت کردوه"، درێژه ی پی ددها " کوره سه رت بهرز که و بهرده وام سپاسگوزار به له وانه ی تۆیان گه وره کردوه."

له پاشان دووبه دوو سه بارهت به خاتوو هاویشام و نه و ئیشانه ی له گه ل من و بو منیان ده کات، ته وه نده قسه ی قۆریان ده کرد که زۆر جار خه ریک ده بوو بگریم، پی م خۆش بوو به گژ پامبیلدا بچم و دایگره م به شهق و پیتلاقه.

جۆ هپچكات له‌م گفتوگۆيانه‌دا به‌شدارى نه‌ده‌كرد و خوشكيشم كه ده‌بييني جۆ هپچ هه‌زيكى به‌ چوونى من بۆ ئه‌و ماله‌ له‌ خۆى نيشان نادات، له‌ هه‌ر دوو‌كمان توورپه‌ ده‌بوو.

ماوه‌يه‌كى زۆر به‌م شپوه‌ تپپه‌رى، رۆژيک خاتوو هاویشام پيى گۆتم: "پيپ ورده‌ ورده‌ خه‌ريکه‌ درپژ ده‌بيت،" ئه‌و رۆژه‌ ئيتر هپچى نه‌گوت. به‌لام رۆژيکى ديکه‌ كه‌ چوومه‌ ماله‌ كه‌يان گوتى: "پيپ، گوتت ئه‌و ئاسنگه‌ره‌ى خزمت ناوى چى بوو؟" — "جۆ گارجيىرى" خاتوون.

— ئه‌و كه‌سه‌ هه‌ر ئه‌و وه‌ستايه‌يه‌، كه‌ ده‌ت هه‌ويّت ببيته‌ شاگردى؟
— به‌لىّ خاتوون.

— كه‌واته‌ باشتره‌ به‌ زووترين كات فيربوونه‌كه‌ت ده‌ست پيى بكه‌ى، ده‌كرى رۆژيک گارجيىرى له‌ گه‌ل تۆ بيّت بۆ ئيره‌ و به‌لگه‌ پيويسته‌كانيش به‌يني؟
— پيپ گوت، جۆ هاتن بۆ ئيره‌ به‌شانازيبه‌ى كه‌وره‌ ده‌ژمييريت.
— كه‌واته‌ پيى بلىّ با به‌زووترين كات بيّت، تۆش له‌گه‌لى وهره‌.

دوو رۆژ دواى ئه‌م قسه‌، جۆ جلوبه‌رگى رۆژانى يه‌كشه‌مه‌ى خۆى له‌به‌ر كرد و هاوړى له‌گه‌ل من هات بۆ مالىّ خاتوو هاویشام. خوشكم هه‌زى خۆى نواند له‌گه‌ل ئيمه‌ بيّت بۆ شار و تا گه‌رانه‌وه‌مان له‌ لاي ئافره‌ته‌ جوانه‌كانى مالىّ پامبيل چوك بمينيته‌وه‌.

ئه‌ورۆژه‌ كارگه‌كه‌مان داخست و به‌ره‌و شار وه‌ړى كه‌وتين. من و جۆ يه‌كسه‌ر چووينه‌ مالىّ هاویشام. ئيستىلا بۆ كردنه‌وه‌ى ده‌ركه‌كه‌ هات و جۆ تا ئه‌وى بيىنى كلاوه‌كه‌ى له‌سه‌ر سه‌رى هه‌لگرت و چاوه‌ړى بوو.

ئيستىلا پيى گۆتم، هه‌ردووكتان ده‌توانن بچنه‌ ژووره‌وه‌. قۆلى جۆم گرت و بردم بۆ لاي خاتوو هاویشام. وه‌ك هه‌ميشه‌ له‌ ته‌نيشت مي‌زى تواليته‌كه‌ دانيشتبوو. به‌ چوونه‌ ژووره‌وه‌ى ئيمه‌ سه‌رى به‌رز كرد، پرووى كرده‌ جۆ و

گوتی: "تۆۆۆ...، ئیوه میردی خوشکی ئەم کورپەن؟ ئیوه ئەم کورپەتان گەورە کردووه تا فییری کاری بکەن، وایه بەرپێژ گارجیپی؟"
 له هەموو کاتی دیدارەکه ماندا جۆ سوور بوو له سەر ئەوهی له جیاتی خاتوو هاویشام له گەل من قسه بکات.

لەم کاتەدا گوتی: "پێپ، تۆ دەزانی من و تۆ بەر دەوام وەك برادر بووین پێشم خۆشه له داهاتوودا له کارگهی ئاسنگه ریه که له لای خۆم ئیش بکهی و یارمهتی من بدهی، بەلام تکایه ئەگەر لەم ئیشه رازی نیت پیم بلی، دلنیا به من به دلخوازی تۆ دهکەم."

— "ئایا ئەم کورپە، تا ئیستا به نێسبەت ئەم ئیشه نارزایهتی دەربرپوه؟ ئەم ئیشهی خۆش دەوێت؟"

جۆ سەرلهنوی رپوی کردە من و گوتی: "پێپ، پیم وایه ئەم ئیشه بەردوام ئارەزوی دلی خۆت بووه و تا ئیستا نارەزایهتیت دەرنبەرپوه؟"
 هەولێ من بۆ ئەوهی جۆ تیبگهیهنم له کاتی قسه کردن له جیاتی من رپو بکاته خاتوو هاویشام به خۆرایی بوو. هەرچی من به جۆ لانهوهی سەر و دەستم تیم دهگه یاند که لایهنی قسه کردنی جۆ خاتوو هاویشامه و من نیم، زیاتر هەولێ دەدا رپو بکاته من. لهوه دهچوو که وا بیر دهکاتهوه ئەوه شهرتی ئەدبه که له کاتی قسه کردن دا رپو نهکاته ئەو.

خاتوو هاویشام له جۆی پرسی: "به لگه پێیسته کانت هیناون؟"
 جۆ به شیوهیه که دهتگوت پرسیاره کهی به دل نهبووه به منی گوت: "پێپ، تۆ دەزانی له گەل خۆم هیناومن و ئیستاش له نیو کلاوه کم دان." ئینجا له نیو کلاوه کهی دهریهینان و له جیاتی خاتوو هاویشام دانی به دهستی من، کاتیک ئیستیلام بینی که له پشت خاتوو هاویشامهوه راوهستاوه و به بزوه سهیری ههلسوکهوتی جۆ دهکات، زۆرم ههست به شهرمهزاری دهکرد.

بهههرحال، ناسنامه كانم لی وهرگرتن و دامن به دهستی خاتوو هاویشام،
 شهویش خویندنیهوه و به جوئی گوت: "تۆ که له فیئر کردنی کار بهم کورپه خوازیری
 پاداشت و ههقهدهست نیت؟"

کاتیک جو بیدهنگ بوو و وهلامی ئەم پرسیارهی نه‌دایه‌وه، من وهدهنگ هاتم و
 گوتم: "جو بو وهلام نادیه‌ته‌وه."

— پیپ، له‌بهر شهوهی ئەم پرسیارانه له‌نیوان من و تۆ بی مانایه و تۆ خۆت
 باش دهزانی وهلامی پرسیاره‌که‌ش، نه‌خیره."

خاتوو هاویشام له میزه‌که‌ی تهنیشت خۆی تووره‌که‌یه‌کی بچووکی هیئایه
 ده‌روه و گوتی: "پیپ له بهرامبهر شهو کارانه‌ی لی‌ره کردوونی، هه‌قه‌دهستی لای
 منه و شهو‌هش هه‌قه‌دهسته‌که‌یه‌تی، ئەم پارهیە ۲۵ "گیئنی" ه (ههر گیئنی بهرامبهره
 له‌گه‌ل یه‌ک لی‌ره و یه‌ک شیلینگ)، ها پیپ، ئەم پارهیە وهرگره و بیده به دهستی
 وهستایه‌که‌ت.

له‌وه‌ده‌چوو که قه‌یافه‌ی سه‌رسوورپه‌ینه‌ری خاتوو هاویشام و قسه‌کانی له‌گه‌ل
 دیه‌نی ژوره‌که به یه‌ک جاری حالی جوئی تیک دابوو، له‌بهر شهوهی لهو کاته‌شدا
 ههر له گه‌ل من قسه‌ی ده‌کرد.

— زۆرسپاس پیپ، له قوولایی دل‌هوه ئەم پارهیەت لی وهرده‌گرم، به‌لام
 هه‌لبه‌ت خۆم هیچکات داوام نه‌ده‌کرد.

خاتوو هاویشام گوتی: "خواتان له‌گه‌ل پیپ، ئیستیتلا شه‌مانه بو ده‌روه
 رینوینی بکه."

پرسیارم کرد: "خاتوون من پیویسته بيمه‌وه ئی‌ره؟"

— "نا له‌مه‌وبه‌دوا گارجی‌ری وهستای تۆیه."

من له ژوره‌که ده‌چومه ده‌روه، که شهو جوئی بانگ کرد و گوتی: "گارجی‌ری
 که‌می‌ک بوه‌سته ده‌بی شتی‌کت پی بلیم."

گویم لی بوو که خاتوو هاویشام پینی ده گوت: "ئەم کورە لیڤه کورپیکی باش بووه و ئەم بره پارەیه یەش کرپی ئەوه. بە دلنیا ییەوه که تۆ پیاویکی بە ویزدانی و لەو هەش زیاتر هیچی دیکەت ناوێت. نە پاداشتیکی دیکە و نە پارەیه کی دیکە." کە ی و چۆن جۆ هاتە دەرەوه، نازانم. تەنیا ئەو هەم بینی که لە جیاتی هاتنە خوارەوه، بە قالدەرمەکاندا سەر کەوت، بە دوایدا رۆیشتم و دەستم گرت و هیئامە خوارەوه. خولە کینک دواتر لە دەرکە ی حەوشە که هاتینە دەرەوه و دەرگاکە داخرا و ئیستیلا لە بەرچا و ون بوو.

کاتیەک گەیشتینە مائی پامبیل، خوشکم هاواری کرد: "چیت بەم کورە دا". جۆ گوتی: "هەلێنە چیان داو هتی؟"

گوتی ۲۰ لیڤه پاداشتیکی باشە. جۆ بە خۆشحالییەوه توورە که بچوو که کە ی بۆ راگرت و گوتی:

"۲۵ گینی ه". پامبیل چووک دەستی بۆ لای خوشکم درێژکرد و گوتی: "۲۵ گینی، بە راستی خاتونە کەم ئیوه شایانی ئەم پاداشتە بوون. هیوادارم بە باشی ئەم پارەیه بە کار بهینن." لە پاشان لە کاتی کدا بە توندی دەستی منی گرتبوو، گوتی: "خۆیینیتان ئیشیک من دەستی پی بکەم بەردەوام دروستە؟"

هەمان کات چوینە نووسینگە یە ک بۆ ئەوهی دانانی من وە ک شاگردی جۆ تۆمار بکەین. بە لگە کان تۆمار و پەنجە مۆر کران و، من بە شپۆه ی رەسمی بووم بە شاگردی جۆ. کاتیەک گەراینەوه مائی پامبیل، خوشکم لە خۆشیی ئەو ۲۵ گینییه لە پێستی خۆیدا جیگە ی نە دەبووه و زۆری لی دەکردین که نانی نیوەرۆ لە گەل مائی بەرپێز هابیل و مائی بەرپێز ویپسیل لە چیشخانە ی "ورچی شین" بخۆین.

ئەو رۆژەم بە خەيالاتىكى ئالۆزەوہ بردە سەر. نەيان دەهيشت برۆم، بخرۆم و ھەركاتىك دەيان ديت خەوم لى كەوتووہ و سەرم بەسەر شانەكاندا شور بۆتەوہ، ھەليان دەستاندم و دەيان گوت ئەمپۆ خۆش بە و چيژ وەرېگرە.

دوآجار گەراينەوہ مالەوہ. كاتىك گەرامەوہ نيو ژووړە بچكۆلەكەى خۆم ھەستم كرد، بەراستى نارەحەتم. بەباشى دەم زانى ھيچ ھەزيكەم لە پيشەكەى جۆ نيبە. ھەلبەت وەختىك پيشەكەى جۆم پى باش بوو، بەلام ئەو رۆژە ئيتەر ھەزيكەم سەبارەت بە ئاسنگەرى ھەست پى نەدەكرد. يەكەمىن رۆژى فيركارىم لەلاى جۆ، زۆر دلشكاو و بى ھيوا بووم، بەلام تەنيا شتىك خۆشحالى دەكردم ئەوھيە كە لە ھەموو ماوہى فيركارىيەكەم، ھيچ شتىكەم لەو بابەتە پى نەگوت. تەنانەت بۆ خۆشم نەم دەزانى چم دەويست و ئيستاش ناتوانم شرۆقەى بكەم.

ئەو شتەى زۆرى لى دەترسام، ئەوہ بوو كە رۆژىك سەر ھەليئەم و بيبەم ئيستىلا لە پەنجەرەى

كارگەكەوہ سەيرى نيوەوہ بكات. دەترسام كە درەنگ يان زوو بەو دەموچاوہ پيسە و دەستە رەشانەمەوہ لە كاتىكدا خەرىكى پيستىن كارەكانم بم بينيت و سووكايەتيم پى بكات.

(۱۲)

باوكە ئۆرلىك

لە كارگە كەى جۆ، كرىكارىكى لى بوو بە ناوى ئۆرلىك، شانەكانى پان و پەش پىسىش بوو و زەلامىكى زۆر بەھىز بوو. ئەو پىاوه نىوانى لەگەل من زۆر خۆش نەبوو، بەتايىبەت لەو كاتەرا كە بە پەسىمى ببوومە شاگردى جۆ، واى ھەست دەگرد كە دەم ھەوى لە داھاتوويەكى نزيكدا جىگەى ئەوى بگرمەوہ. رۆژتەك كە ھەزم لى بوو خاتوو ھاويشام و ئىستىلا بىينم، لەبەر ئەم مەبەستە تىكام لە جۆ كرد كە نيو رۆژتەك مۆلەتم بداتى. كاتەك داوايەكەم بە جۆ گوت، ئۆرلىك وە دەنگ ھات و گوتى: "جۆ ھىوادارم دووچاوەكى نەكەى، ئەگەر پىپ نيو رۆژى مۆلەتى ھەپە، باوكە ئۆرلىكىش دەبى ھەى بىت." (ھەرچەند تەمەنى لە ۲۵ سال تى نەدەپەرى، بەلام ھەزى دەگرد پى بلىن باوكە ئۆرلىك).

— ئۆرلىك تۆ نيو رۆژت ئىجازە بۆ چىيە؟

— بۆ چىمە؟ ئەى پىپ بۆ چىيەتى؟

— پىپ دەپھەوتت بروت بۆ شار.

— زۆر باشە، باوكە ئۆرلىكىش دەچىت بۆشار، بۆ دوو كەس ناتوانن بچن بۆ شار.

— جەوى خۆت خەراپ مەكە ئۆرلىك.

ئۆرلىك لە ژىر خۆپەوہ ھەر بۆلەبۆلى بوو و دەى گوت: ئەگەر دەت ھەوتت

جەوم خراپ نەبىت

پىياۋ بە ۋەستاجۆ ، لەم كارگەيە نابى جىاۋازى لەنيۋانماندا ھەيىت .
 — ئۆرلىك تۆش ۋەك كرىكارىكى ئاسايى خەرىكى ئىشەكەي خۆت بە . زۆر
 باشە ھەردوكتان لە ھەفتەدا نىو رۆژتان ئىجازە ھەيە .

خوشكەم كە لە ھەوشە راۋەستا بوو و ھەمووى ئەم قسانى گوى لى ببوو ،
 كاتىك قسەكانمان گەيشتنە ئىرە سەرى لە يەكەك لە پەنجەرەكانەۋە ھىنايە
 ژوورەۋە و پرووى كرده جۆ و گوتى: تۆ زۆر گىلى كە دەت ھەويىت ئىجازەي ئەم
 تەنبەلانە بەدى . كار و كاسبىكەت ئەۋەندە خۆش بوۋە كە بەو كرىكارانە كە
 ئىشيش ناكەن كرىيان بەدەيتى ، خۆزگا من لەجىاتى تۆ ۋەستاي ئەو بام .
 ئۆرلىك بە توورپىيەۋە ۋەلامى دايەۋە و گوتى: "تۆ ئەگەر بت وىراپا دەبووى بە
 ۋەستاي ھەموو خەلك ."

جۆ پرووى كرده ئۆرلىك و گوتى: لىي گەرى با پروات .
 خوشكەم كە زۆر توورە ببوو ، گوتى بەخۇا باش دەبوۋ ئەگەر بىم توانىبا بىمە
 يارىدەرى ھەموو گىلەپىياۋەكانى دنيا .
 ئۆرلىك لە ژىر خۆيەۋە گوتى: "ژنى گەمژە ."

دووبارە جۆ ھاتە نيۋانىانەۋە و گوتى: "نەم گوت كارت بەسەرىيەۋە نەيىت ."
 خوشكەم ھەلچوو و بە قىژە و ھەرا گوتى: "چىت گوت؟ ئەو باۋكە ئۆرلىكە چى
 بە من گوت؟ پىپ ، ئۆرلىك لە بەرچاۋى مېردەكەم چ نازناۋىكى بۆ من دانا؟ لە
 جزوورى پىياۋىك كە سوپىندى خواردوۋە تا كۆتايى ژيان پارىزگارىم لى بكات چى
 گوت؟ ئاھ... ئاھ... بىم گرن ."

ئىنجا بەرەۋ دەركەكە ھەلات بۆ ئەۋەي بىتتە نىۋ كارگاكەۋە ، بەلام
 خۆشبەختانە پىشتەر دەركەكەم داخستىبوو .

بەم ھالەۋە جۆى بىنچارە ھىچ پىگەيەكى نەمابوو جىا لەۋەي لەبەر ئەو
 سووكايەتییەي بە ژنەكەي كرابوو شەر لەگەل كرىكارەكەي خۆى بكات . ۋەك دوو

دیو خویان به یه کتریدا دا، جو زه لامیکی به هیژ بوو، له هه موو ده قهره که ی خومان نهم بینیبوو کهس پیی بویریت، ئورلیکیش ده تگوت هیژی له کورپه رهنگ په ریوه که ی مالی خاتوو هاویشام زۆرت نهبوو له بهر شه و دی زوو که و ته نیو خۆله می شه که. له پاشان جو دهرکه که ی کرده و و خوشکم که بیهۆش که و تبهوو سه ر عه رز، هه لی گرتوه و بر دییه و ه نیو ماله که و له سه ر ته خته که رایکشاند.

چوو مه ژوو ره که ی خۆم تا جلوه برگی رۆژانی پشووم له بهر بکه م. کاتی که هاتمه دهره و ه بینیم که جو و ئورلیک دانیشتون و خه ریکن بیر ده خۆنه وه ..

له شاردا کاتی که گه یشتمه مالی خاتوو هاویشام پیش شه و دی بتوانم بریار بده م که له دهرکه بده م، چهند جار به بهر دهرکه ی ماله که دا تیپه ریم. هه موو شتی که وه ک پیشو بوو بیجگه له خاتوو هاویشام که به ته نیایی دانیشتبوو. تا منی بیني گوتی: "بۆچی هاتووی؟ هیوادارم چاوه روانی هیچ شتی که له من نه که ی؟"

— "نا خاتوون، من هاتووم پیت بلیم که له ئیشه نوییه که مدا به باشی پیش که و تووم و به رده و ام سپاسگوزاری پیاوه تییه کانی ئیوه م." قامکه چرچ و له رزۆ که کانی هه لئنا و گوتی: "وه ره، جار جار وه ره بۆ ئیره، رۆژی له دایکبوونیش ت وه ره." ئینجا له ناکاو کورسییه که ی بۆ لای من سووراند و گوتی: "به دوا ی ئیستیلا دا ده گه ری، وا نییه؟"

له راستیدا چاوه کاتم له گو شه و که ناری ماله که به دوا ی ئیستیلا دا ده گه ران. کاتی که ته حوالی ئیستیلام پرسى گوتی: "بۆ شاریکی دی که که مه کته بیکی باشی لییه و زۆر لییه دووره رۆیشتبوه، له هه موو کاتی که جوانتر بووه و هه موو ده بییه ره ستن، پیت وایه بۆ بیتاقه ت بووی؟"

تی مابووم که چ وه لامیکی بده مه وه، که خاتوو هاویشام به مه ره خه سه کردم له م نا ره حه تییه رزگاری کردم. کاتی که رۆیشتمه دهره و ه و دهرکه که له پشت سه رم

داخرا له هه موو كاتيك زياتر له ماله كه مان و له ئيشه كه م نارازيتر بووم و ئه وهش
ته نيا شتيك بوو كه له چوون بو مالى هاویشام دهستم كه وت.

له شاردا چوومه لالی بهرپز و پيسيل و سهردانىكى بهرپز پامبيلمان كرد.
كاتى گه پانه وه دنيا تاريك ببوو، له دهره وهى شار ته موموژىكى خهست هه موو
وه لاتی داگرتبوو. له سهر رپگا له نيو دلی تاريكيدا زه لاميكمان بينى، له وه ده چوو
چاوه روانى ئيمه بيت. ئۆرليک بوو، پىي گوتين، دهنگى ته قهه تفهنگىكى گوى لى
بووه و ههست ده كا كه ديسان تاوانباريک له كه شتيه كه هه لاتووه. له سهر رپگا
گه يشتینه مه يخانه كهى تيرى، له وى هه واليان داينى كه كاتيك جو له ماله وه
نه بووه، هيرشيان كردۆته سهر مالى ئيمه.

به په له په لپكى زۆره وه به ره و ماله وه هه لاتين، مه تبه خى ماله كه مان پر له
خه لك بوو. ئه فسه رپك و جو و چند ژنيك له وى بوون كه به ره و عه رز چه ما
بوونه وه، كاتيك منيان ديت كشانه دواوه. بينيم كه خوشكم به هوى زه ربه يهك
له لايه ن هه ناسراويك كه وه پشته سه رى كه وتوه و له سهر عه رزى چيشته خانه كه به
بى جووله راکشاهه، به لام له نيو مه تبه خه كه دهست له هه چ شتيك نه درابوو و
هه مووى له سهر جيگه ي خويان بوون، به لام به لگه يه كى ئاشكرا له په ناخوشكم
كه وتبوو، كه ئه وپيش ئاسنى لاقى به ندرکراويك بوو كه به برمه ند برابوو. له وه
ده چوو ئاسنى لاقى تاوانباره ئاشنايه كهى من بيت، به لام له قوولايى دلمه وه شكم
له سهر ئۆرليک بوو. بيركردنه وه له وهى كه به يارمه تيدانى تاوانباريک گوناھينكى
گه وهره م كردوه، زۆر ترسناك بوو بۆم. به لام نهم ده توانى بيرىكى ديكه بکه مه وه.

زۆر ناره حهت بووم، نهم ده زانى نه يئنييه كهى سه رده مى منداليم بو جو
بگيرمه وه يان نا؟ ئايا دهم توانى به رپكويىكى بوى شى بکه مه وه؟ ئاخريه كهى
بريارم دا كه ئه گه ر به سه ره اته كهى سه رده مى منداليم، بتوانى بچووكترين
يارمه تيبه ك به دۆزينه وهى هيرشبه ره كه بکات، ئه وه دان به هه موو شتيكدا بنيم .

بۆ ماوهى يهك دوو ههوتوو پۆليس چاوديريبان له دهووبهري مالى ئيمه دهکرد و چەند گومان لیکراویکیش دهستگیر کران، بهلام هیچیان تاوانه کهیان به ئەستۆ نهگرت.

بۆ ماوهیهکی زۆر خوشکم له جیگه دا کهوت، رووناکی چاوهکانی کهم ببوو، گوێچکهکانی قورس ببون و هیچیشی لهبیر نه مابوو، ههر قسهی تیکهل دهکردن. دواى ماوهیهکی زۆر توانی به یارمهتیدانی ئیمه له قالدرمهکان بیته خوارهوه، دهبوو بهردهوام کاغەزی لهکن بیت بۆ ئەوهی ئەگەر پێویستییهکی ههبوو، بینوسییت.

بەم حالهوه ئەخلاق و کردهوی باشتر و له سهرخۆتر ببوو، ماوهیهک بوو به دواى یهکیکدا دهگهراين که بیت بۆ مالى ئيمه و ئاگاداری له خوشکم بکات، تا بهرپز و پيسپیل مرد و بیدی هات بۆ مالى ئيمه تا له گهلمان بژیت.

بوونی بیدی بۆ بهرپوهبردنی کاروباری مالهوه و ههروهها بۆ جۆ بهرکهت بوو. وهها به دلسۆزییهوه ئاگاداری له خوشکم دهکرد دهتگوت له مندالییهوه بۆ خۆی گهوهی کردووه. به هاتنی بیدی ژيانی جۆش نارامتر ببوو، ههروهها ئەو دهرفتهشی بۆ دهرهخسا که جارجار بچیتته مه یخانهی "سى" به له موانی خوشحال" که به راستی بۆی باش بوو.

(۱۳)

دهردى دلگردن له لای بیدی

ورده ورده ههستم به ئالوگۆرپك له سیمای بیدیدا دهکرد، قژه كانی كال و جوان ببوون و دهسته كانیشی بهردهوام خاوین بوون. زۆر جوان نهبوو. کچیکى رهشۆكى بوو و نهیده توانی وهك ئیستیتلا بیئت، بهلام تا بلایی کچیکى باش و سهرنج پراکیش و رووخۆش بوو.

هه موو ئیشه كانی مالى ئیمه ی بهرپۆه دهبرد. وێپای ئه وهش هه رچی من فیرى ده بووم ئه ویش فیرى ده بوو و پى به پى من دههاته پيشه وه.

دوانیوه پۆی رۆژیکى يهك شه ممه، به يه كه وه هاتینه دهروه بۆ پياسه كردن چوینه ته نیشته رووباره كه و له وى دانیشتهین، ئاوى رووباره كه لاقه كانمانى فینك ده کرده وه، به ده رفه تم زانى تا له گه ل بیدی هه نديك دهردى دل بکه م. دواى ئه وه ی به لئیم لى وه رگرت نهینى پاريز بیئت، گوتم: "من ده مهه ویت وهك خه لکی نه جی بزا ده و ده و له مه ند بژیم."

به به رزی گوته: "ئوؤؤؤ، نا پپ، ده و له مه ند بوون هیه چ سوودیکى نییه. بیر ناکه یته وه به م جوړه كه هه ی، خو شتر بیئت؟"

به بی پراوه ستان پیم گوته: "بیدی من له م حاله ی ئیستامدا به هیه چ شیوه یه كه هه ست به خو ش حالى ناکه م، رقم له ئیشه كه مه و هه رگیزا وهه رگیز رووی خو شى

لی نایینم، مه گهر به شیوهیهک بژیم که له گهلا ژیانی ئیستم به ته واوه تی جیاواز بیئت.

بیدی له کاتیکیدا سه ری ده جوولاند به شیوازیکی خه ماوییه وه گوتی: "زۆر جینگه ی داخه، پیپ."

له پاشان تۆزیکم باسی ئیستیتلا بۆ کرد و گۆتم، ئەو، من به کورپکی ره شوکی داده نیت و ههروهها دانیشم به وه دانا که به لامه وه له هه موو کچیک جوانتره، من له ناخی دلّه وه ستایشی ده کم و له بهر ئه ویش بووبیئت حه ز ده کم ده ولّه - مه ند بم."

له وه لامدا گوتی: "ئه ری پیپ تۆ ده تهه ویت ده ولّه مه ند ببیت له بهر ئه وه ی تۆله ی لی وه که ی یان به دهستی بهینی؟ له بهر ئه وه ی ته گهر ته تهه ویت ئازاری بده ی باشتترین ریگه ئه وه یه گویی نه دهیتی و هیچ گرینگیهک بۆ قسه کانی دانه نیی، به لام ته گهر ده تهه ویت به م شیوه دلّی به ده ست بهینی، پیم وایه کچیک که به م شیوه سوو کایه تی به خه لک بکات شایانی به ده سه تهی ئان نییه..."

— بیدی له وانیه قسه کانی تۆ راست بیئت، به لام من ئه و کچه ده په ره ستم. بیدی کچیک زۆر ژیر بوو و هه ر بۆیه ش چیت هه ولّی نه دا به قسه کانی، من به قه ناعه ت بگه یه نیئت. به نه رمی دهستی خسته سه رشانه کانم و گوتی: "پیپ، خۆش حالّم که تۆ متمانه ت به منه و نهی نییه کانت لای من باس ده که ی."

هه ستامه سه ری و گۆتم: "بیدی من به رده وام هه مووشتیک لای تۆ باس ده که م."

به هیواشی گوتی: "هه لّبه ت تا ئه و کاته ی به ئامانج نه گه یشتوی." تۆزیکی دیکه پیاسه مان کرد و لای خۆم گۆتم، ئه ری باشت ر نییه له جیا تی چوون بۆ ئه و ماله تاریکه ی هاویشام و یاریکردن له وی و هه لگرتنی سوو کایه تی له لایهن ئیستیتلاوه لی ره له لای بیدی وه مینم؟" به خۆم گوت: "چه ند گه مژهم."

"رېنگايەكى زۆرمان پيوا. قسەكانى بىدى بە بۆچونم راست بوون و كردەوہ كانىشى سووك و لە پروى ھەوہسەوہ نەبوون و بەردەواميش ھەولئى دەدا لە خەمەكانى من كەم بكاتەوہ. ھەموو ناخۆشيبەكى بە گيان و دل دەكرىبەوہ و بە ھىچ شيوہيەك ئامادە نەبوو من ئازار بدات و دلەم بشكيتت. بۆخۆشم نەم دەزانى بۆچى لەنيوان ئەم دووكچانەدا ناتوانم بىدى ھەلبۆتيرم. كاتيك دەگەرپاينەوہ بە بىدىم گوت:

"خۆزگە بت وانىبا رېنوئينىم بكەى بۆ رېنگەى راست.

— خۆزگە بۆم توانيبا؟

— بىدى، ليم ببورە كە بەم شيوہ قسەت لەگەل دەكەم. بەلام ئەگەر بۆم توانيبا تۆم خۆش بویت..."

— ئۆۆۆ، خۆشەويستەكەم بۆ من نارەحەت مەبە.

— ئەگەر بۆم توانيبا ئەم ئەوينەم لەنيو دلەدا جى كەردبايەوہ، بۆ من باشتريں كار دەبوو.

— بەلام دەبينى كە ناتوانى.

لە نزيك سالۆنى كليسە ئۆرليكمەن بيىنى، سلاوى كرد و پرسى، بۆ كوى دەچين. گوتمان دەچينە مالەوہ، ويستى لەگەلمان بيت، بەلام بىدى بە جدى لەگەل ھاتنى ئەو دژايەتى كرد و بە ھىواشى بە منى گوت: "مەھيتلە لە گەلمان بيت من خۆشم لەو نايەت."

لەبەر ئەوہى منيش خۆشم لىي نەدەھات سپاسم لى كرد و گوتم: "تۆ برۆ ئيمە ناچينە مالەوہ." وتەكانى منى بە و گالته جارنە وەلام دايبەوہ و گەرپايەوہ دواوہ و بە مەودايەكى كەم لە ئيمە بەدوو ماندا دەھات.

لە بىدىم پرسى: "بۆ رقت لىيەتى؟" لە وەلامدا گوتى: "لەبەر ئەوہى پيم وايە، منى خۆش دەويت."

بە توورەبيەوہ ليم پرسى: "ھىچ كات لەم بارەوہ قسەشى لەگەل كردوى؟"

بیدی سهیریکی پشت سهری خوی کرد و گوتی: "نا، ئەو هیچکات هیچی به من نه گوتوه، به لام ههركات دەم بینیت زۆر به بی شه زمانه لیم دهروانییت." زۆر لهوه نارهحهت بووم، که ئۆرلیک ئەم ئیجازهیهی به خوی داوه بیدی خۆش بویت. ئەوهنده نارهحهت بووم دهتگوت سووکایهتی پی کردووم. لهو شهوهرا بهردهوام ئاگام لینی بوو.

(۱۴)

ئاواتە مەزنىە كانى من

شەۋى شەممە كۆتايى چوارەمىن سالى شاگرديى من لاي جۆ بوو. ھەموومان لە مەيخانەى "سىبەلەموانى خۆشحال" لە دەۋرى ئاگرەكە كۆ ببويىنەۋە و گويمان لە بەريز وپپسىل راکرتبوو كە بە دەنگى بەرز رۆژنامەى بۆ دەخويندینەۋە. تا كۆتايى رۆژنامە خويندەۋەكە ھىچكاميكمان سەرنجمان نەدابوو كە نەناسراۋىك لەسەر كورسىيەك بەرامبەر بە من دانىشتوۋە و سەيرى من دەكات.

كاتىك خويندەۋەى رۆژنامەكە كۆتايى پى ھات، غەربەكە سەيرىكى دەۋرۋوبەرى خۆى كرد و ھاتە پىشەۋە و گوتى: "وايزام لە نىۋ ئىۋەدا ئاسنكەرىكى تىدايە ناۋى جۆزىف يان گارجىرى بىت؟" جۆ ۋەلا مى داىەۋە: "ئەو كەسەى دەتھەۋىت منم."

پىاۋە غەربەكە درىژەى پىدا و گوتى: "باشە ئىۋە شاگرديكتان ھەيە ناۋى پىپ بىت؟ ئايا ئەۋىش لىرەيە؟" ھاوارم كرد: "لىرەم."

غەربەكە كە سەرىكى گەۋرە و پىستىكى رەش و چاۋەكانىشى قول و برۆكانى پىر و چىر بوون گوتى: "من قسەى نەپنى و خۆمانەم لە گەل ئىۋە ھەيە، پىم وايە ئەگەر برۆينە مالەۋە باشترە."

له نیو سه رسوورمانی ناماده بوواندا سیّ به سیّ به ره و ماله وه وه ریّ که وتین. له ماله وه به کسه ر چوینه ژووری میوانه کان. پیاره که له تهنیشت کورسیهک دانیشت و مؤمیکی بو لای خوئی راکیشا له نیو جانتایه کهیدا له شتیّک ده گهرا، پاشان گوتی: "ناوم جاگیرزه له لهندهن پیشه ی پاریزگاریم ههیه. هاتومه ئیرهش تا مهسه له یه کی گرینگتان به گوئی راکه یه نم. بهرپیز گارجیری من هه لگری پیشنیاریکم که نیوه له دهست بیرکردنه وه له م کوره لاهه رزگار دهکات. خو نیوه له گه ل رۆیشتنی ئەم کوره نه گه ر بو خوئی پینی خویش بیت و بو داهاتووی سوودی هه بیت، دژایه تیت نییه؟ ههروه ها له بهرامبه ر قبول کردنی ئەم ویسته هه چتان ناویت؟"

جو وه لامی دایه وه گوتی: "من هه چکات نه م ویستوه بیمه ریگر له بهرده م پیدا و له بهرامبه ر رۆیشتنی ئەویشدا هه چم ناویت." بهرپیز جاگیرز له دریزده دا گوتی: "زور باشه، ته نیا ئەو شته ی ده مهه ویته به نیوه ی بلیم ئەوه یه که داهاتووپکی پروون چاره پروانی پیپ دهکات."

هه ناسه له نیو سینگماندا راره ستابوو و سهیری یه کترمان کرد. به دوا ی قسه که ی خویدا گوتی: "من راسپیردراوم تا به پیپ بلیم، به م زوانه سهروهت و سامانیکی زوری پیّ دهکات. خاوه نی ئیستای ئەو سهروهت و سامانه دهیهه ویته که پیپ لیتره بروات و له شار وهک نه جییزاده یه که گوره بیته."

خهونه خویشه که ی من وه دی هات! خه یالّه خاوه که ی من زیاتر له وه ی له نیو میشکدا ده گوونجا، وه راست گهرا. خاتوو هاویشام پاره به من دهه خشیته...!

پاریزه ره که دریزه ی پیدا: "بهرپیز پیپ، ئیستا باقی شته کانت بو پروون ده که مه وه. ده بیّ بزانی که ئەو که سه ی من بهرپیه بهری فرمانه که ی ئەوم، تکای لیّ کردووم که بهرده وام ناوی پیپ بو خویشان راگرن. دووه م ئەوه یه که ناوی ئەو خیرخوازه تا ئەو کاته ی بو خوئی پیی خویشه، نهینی بیته.

ههروهها بۆ تۆش قهدهغيه سهبارت بهم قسانهش له گهلا كهس قسه بكهى. ته گهر لهم دوو مهزجه نارازين، ئيستا نارهزايهتتې خوتان دهرپون، من گويتان لى ده گرم."

به هيواشى گوتم: "نارازى نيم." بهريز جاگيرز دريژه پيدا: "ناشبيت نارازى بيت، ئيستاناش سهبارت به ورده كاربيه كان و گريهسته كانمان قسه ده كهين. جارى به قه دراهر جيبه سه ره تاييه كان و خويندنى تو پارهم لايه، له مپرو به داوه تو من وهك سه ره رشتى خوت ده زانى و ئيمهش ههول ده دهين تو به باشى پهروه ده بكرىت."

پيم گوت، بهرده وام ناره زوى فيربون و پهروه ده كردنى باشترم هه بووه. ئينجا بهريز جاگيرز پيشنيارى كرد كه بهريز "ماتيۆ پاكيت" بيته ماموستاى من. پيشتر ناويم له خاتوو هاویشام بيستبوو، دم زانى خزمى ته وانه، خو شحاليى خوم له ههلبژاردنى بهريز پاكيت بۆ ئهم كاره دهربرى و ويستم كه پيشتر چاو پيكه وتنيكى له گهلا بكم.

— زورباشه، چاوپيكه وتنى له گهلا بكه، بهلام باشتر تهويه كه چاوپيكه وتنه كه له مالى خوى بيت، من نهو دهرفتهت بۆ دهره خسيتم و تو ده توانى سه ره تا له گهلا كوره كهى كه له له ندهن ده ژيت چاوپيكه وتن بكهى، كهى وهري ده كهوى؟

سهيريكى جوم كرد كه بهبى ههست و خوستى راوه ستابوو، گوپى له قسه كانى ئيمه راگرتبوو،

ئينجا گوتم: "به زووترين كات."

بهريز جاگيرز گوتى: "سه ره تا بۆ هاتنت بۆ شارى له ندهن دهبى بۆ خوت جلو بهرگى نوى داين بكهيت، كه وابوو هه وتوى داها تو له م رۆژدها وه ره بۆ له ندهن، پيم وايه بۆ كرپنى جلو بهرگ پارهشت پيوسته، ۲۰ گيى بهسه؟

دهستی خسته گیرفانیه وه پاره‌ی دهرهینا ۲۰ گیننی ژمارد و دایه دست من. له پاشان له کاتی کدا جانتایه که‌ی رپکویپک ده کرد، له ژیره وه چاویکی له جو کرد و گوتی: "چییه به‌رپز گارجیری، له وه ده‌چیت زورتان پی سه‌یر بیت؟" جو به ده‌نگیکی پته‌وه وه وه‌لامی دایه‌وه: "به‌لی زور."

— نیوه هیچ داوایه‌کتان له من نه کرد، به‌لام ته‌گه‌ر له منیان ویستبیت پاداشتی که بدهم به‌تو ده‌لی پی چی؟"
— پاداشت، بوچی؟

— سه‌بارت به له‌ده‌سدانی شاگرده‌که‌ت.

جو به هیواشی دهستی خسته سه‌رشانم و گوتی: "له گه‌یشتنی پیپ به سه‌روهت و گه‌وره‌بی پیش‌وازیسه ده‌که‌م و بو رۆیشتنیشی لی‌ره به ته‌واوی نازاده، تو واده‌زانی پاره ده‌توانیت جی‌گه‌ی پیپ بو من بگریته‌وه، که له مندالییه‌وه به‌رده‌وام هاتوته کارگه‌که‌ی من و به‌رده‌وام بو من وه‌ک براده‌ریک بووه؟..."
نیت نه‌یتوانی دریزه‌ی پی بدات.

به‌رپز جاگیر گوتی: "به‌رپز گارجیری، من ناگادارت ده‌که‌مه‌وه که ته‌مه دواین جاره پی‌ت، ده‌لیم ته‌و دیارییه‌ی بو‌ت ره‌چاو کراوه وه‌ری بگره‌ ته‌گینا...
له‌م کاته‌جو زور تووره‌ بوو و خه‌ریک بوو له‌گه‌ل جاگیر ده‌سته‌و یه‌خه بیت که جاگیر کۆتایی به‌قسه‌کانی هینا.

پاریزه‌ره‌که رووی کرده من و گوتی: "زور باشه به‌رپز پیپ، به‌رای من له‌به‌ر ته‌وه‌ی تو ده‌بی له‌مه‌و دواوه وه‌ک نه‌جی‌بزه‌ده‌یه‌ک په‌روه‌ده بگریت، باشر ته‌وه‌یه زووتر لی‌ره برۆی، حه‌وتووی داها‌توو له‌م رۆزه‌دا وه‌ری که‌وه، له‌گه‌ل چوونه‌وه‌م ناو‌نیشانه‌که‌مت بو ده‌نیرم، کاتیک گه‌یشتیته له‌نده‌ن، عه‌ره‌بانه‌یه‌ک به‌ کری بگره یه‌کسه‌ر ده‌ته‌ینیت بۆلای من.

کاتیک رۆیشت، جۆ دەرکه کهی هه وشه ی داخست و گه راپه وه و ههردوو کمان له ته نیشته ئاگره که دانیشتیین و نزیک به یه ک کاتزمیر چاومان له ئاگره که بری، به بی شه وهی هیه چکام له ئیمه قسه بکات.

خوشکم له سه ر کورسییه ده سکاره کهی خۆی دانیشتبوو، بیدی له لایه کی تره وه خه ریکی کاری چنن بوو و منیش له لایه کی دیکه دانیشتبوو. ئاخری گوتم: "جۆ، بیدی ده زانیته؟"

— نا پیپ، برۆ بۆ خۆت پی پی بلی.

— جۆ، پی پی خۆشه تو پی بلی.

جۆ پرووی کرده بیدی و گوته: "پیپ له مرۆ به دواوه پیپوکی ده لئه مه نده، هیوادارم خوا به ره که ته پی به خشیته."

بیدی شته کانی له ده ست که وتنه خواره وه و چاوی ته بریم، جۆش ده سته و ته ژنو له سوو چیک دانیشتبوو و سه یری منی ده کرد، منیش له ههردوو کیانم ده روانی. دوا ی ماوه یه ک بیده نگییه که یان شکاند و پیرو زباییان پی گوتم. به لام له قوولایی ده نگیاندا هه ستم به خه میکی زۆر ده کرد. بیدی زۆری هه ول دا خوشکم تیگه یه نیته، به لام هه ولدانه که ی بیهووده بوو. دوو رۆژ دواتر، من باشترین جله - کانم له بهر کردن و به ره و شار وه ری که وتم، سه ره تا چوومه دوو کانی خه یاتیک و ته ندازه ی خۆم گرت، له پاشان سه ردانی دوو کانه کانی کلاودروون و پیلاو فرۆشیم کرد و ئینجا به ره و مالتی به ری ز پامبیل وه ری که وتم.

ئه و پیشت هاتبوو بۆ کارگه که ی جۆ و به مه سه له که ی ده زانی و ئه و رۆژه بۆ پیشوازی له من، میواندارییه کی بچووکی بۆ دامه زراندم. دوا ی چهند خوله ک پی هه لاگوتن و ستایش کردنی من گوته: "بیر کردنه وه له وه که من ده ستیکی بچووکم هه بووه له گه یشتنی تو به م پله یه، زۆر خۆش حالتم ده کات و ئه وه ش بۆخۆی پاداشتییه که بۆ من. تکام لی کرد، که ئیتر هیچ ئاماژه یه ک به م با به ته نه کات.

ئىنجا پامبىلّ منى بىردە مەتبەخەكە و خواردىنىكى بەلەزەتى لە زمانى
 ھەيوان دروست كىردىبوو كە لەگەلّ شەراب خواردىمان. زوو زوو تۆقەي لەگەلّ
 دەكرىم، ھەرچەند يەكەم جار بوو، بەلام دەيگوت: "كە من بەردەوام گوتوومە ئەم
 كۆرە كۆرپكى ئاسايى نىيە. " ئاخىرى لىيى جيا بوومە و گەرامەوہ بۆ مالەوہ.

چەند رۆژتيك بەسەر چوو، رۆژى ھەينى سەرلەنوئى چوومە مالى پامبىلّ تا
 جلوبەرگە نويىيەكانم لەبەر كەم و سەردانىكى خاتوو ھاويشام بكەم. لەمالى خاتوو
 ھاويشام سارا پاكيت دەركەكەي لى كىردمەوہ و رىنوئىنى كىردم بۆ سەرەوہ. خاتوو
 ھاويشام لە ژورەكەي خۆي خەرىكى وەرزىكردن بوو، گوتم: "خاتوون، من
 بەياني بەرەو لەندەن وەپرئ دەكەوم، ئىوہش ئەوہندە دلۆقانن، لەوہي كە بەجىتان
 دەھىلّم ناپەرەحت نەين. " لەكاتىكدا گۆچانەكەي بەدەورى مندا دەگىپرا
 گوتى: "قەيافەت زۆر رىكويىك بوو پىپ! " ئەم ھەرەكەتەي بە شىوہيەك بەرپۆہ
 برد، دەتگوت فرىشتەي نەجاتى من دوايىن بەرەكەتى خويم پى دەبەخشيّت.
 لەبەرخۆمەوہ گوتم: "خانم، دوايىن جارە كە سەردانى تۆم كىرد سەرەوتىكى زۆرم پى
 گەيشتووە و چەندەش بەو ھۆيەوہ خۆشچالّم.

لەكاتىكدا بەخۆشچالئىيەوہ سەيرى سارا پاكيتى دەكرىد، گوتى: "بەلئى، بەلئى
 بەرپۆز جاگىرئ دويىنى لىرە بوو و شتىكى بۆ گىپرامەوہ. كەوابى بەياني وەپرئ
 دەكەوي؟

— بەلئى خاتوون.

— پىاويكى دەولەمەند تۆي وەك كوورپى خۆي قەبوول كىردووە، وا نىيە؟

— بەلئى خاتوون.

— تۆ ناوى نازانى؟

— نەخەير خاتوون.

— بەرپۆز جاگىرئ سەر پەرەشتىي تۆ دەكات؟

— بەلێ خاتوون.

ئینجا درێژەى پێدا: " کەوا بێت تۆ داها توویەکی ڕوونت لە پێشدا، هەول بەدە باش بیت و شایانی ئەو پلەیه بیت و فەرمانەکانی سەرپەرشتیارە کەت بەرپۆه بەهیت."

سەیریکى من و سەیریکى سارا پاکیتی کرد، بە دیتنى قەیافى سارا زەرەدەخەنەیهکی نامۆى کرد و گوتى: "خوات لەگەڵ پىپ، دەزانى کە دەبێ بەردەوام ئەم ناوە پياريزى؟"

دەستى بۆ لای من درێژ کرد و منیش چۆکم دادا و دەستیم ماچ کرد و هاتمە دەرەو، لەوێوە چوومە مالى پامبیل، جلوبەرگە نوێیەکانم لە جلدوورە کە وەرگرتنەو، بەلام ئەوانم پێچانەو و کۆنەکانم لەبەر کردنەو و گەرامەو بۆ مالهو، راستییەکی من لە جله کۆنەکانم دا زۆرتر هەستم بە پراحتى دەکرد.

ئاخریبەهەى ئەو شەش رۆژە کە لێم درێژ ببوونەو تیبەرپین و رۆژى دیاریکراو هات. بریار بوو کاتزیم پینجى سەرلەبەیانى گوندەهەى خۆمان بەجى بیلەم و بەرەو لەندەن وەرى کەوم. بە جۆم گوتبوو، هەز دەکەم بەتەنیا بڕۆم.

ئەو شەو تا بەیانى خەوتم بە عەرەبانەو دەبینى، عەرەبانەگەلێک لەجیاتى ئەسپ بە پشیلە و سەگ رادەکیشران و لە جیاتى لەندەن بەرەو شۆینى دیکە دەرۆشتن.

تەواوى ئەو شەو خەونى جۆراوجۆرم دەبینن تا بەیانى هات و کەلەشیرەکان دەستیان کرد بە خویندن. لە جیگەکەم هاتمە دەرەو و جله کانم لە بەر کردن، بەلام دووڤ بووم بۆ دەرچوون، تا بیدى بانگی کردم و گوتى زوو کە درەنگ بوو.

بە پەلە نانى بەیانیم خوارد، بەلام تامم لى نەکرد. خوشکم و بیدیم ماچ کرد و جۆم لە باوێش گرت و جانتا بچووکە کەم هەلگرت و وەرى کەوتم. بۆم دەرکەوت

که رۆیشتن زۆر ئاسانتره له وهی بیرم لی ده کرده وه، به هیواشی و فیکه لیدان وهری که وتم.

گونده که مان ئارام و بیده نگ بو، ته وهنده له م گونده بچو که دا به خه مساری و مندالانه ژیا بووم که بیجگه له وهی هه موو شوینی ک بو من نامۆ و گه وه بو. له نا کاو دهستم کرد به گریان و کاتی ک گه یشتمه ئاخری گونده که دهستم خسته سه ر تابلۆی پینیشانده ر و گوتم: "خوات له گه ل ته ی براده ری به ریژم."

(۱۵)

له نښو له ندهن

له گوندی نيمه وه تا له ندهن پېنج کاتزميړ ريگه بوو، کاتيک گه يشتمه نووسينگه کهى بهرپز جاگيرز گوتى، نهو چوته مه حکه مه، به لام په يامى بو داناوى که تا کاتى هاتنه وهى چاوه روانى بکهى. نينجا رينويىنى کردم بو ژورويکى دیکه، ماوه يه کى زور چاوه روان بووم تا بهرپز جاگيرز هاته وه.

ژماره يه کى زور ژن و پياو چاوه رې بوون، له گه گه يشتمى جاگيرز بو نووسينگه کهى ده وره يان گرت، جاگيرز ثامازهى به دوو که سيان کرد و گوتى: "جارى هيچم پى نيبه به نيوه ي بلېم، زانيارى ته وايشتان داوه به من، له راستيدا هاتنى نيوه بو نيره ته نيا کاتم ده گريت، نهى پاره تان داوه به وييمک؟" دوو پياوه که سه يريکى يه کتريان کرد و گوتيان: به لى.

— زور باشه، که واته ده توانن برؤن، برؤن نه گينا نه گهر زور بله يى بکه ن نيشه که تان بو جبه جى ناکه م.

يه کيک له وان کلاوه کهى له سه سر سه رى لابر د و گوتى: "بهرپز نيمه و امان زانى... " بهرپز جاگيرز که و ته نيو قسه کانیه وه و گوتى: "چم پى گوتن وا بکه ن، پيوست ناکا هيچم پى بلېن، نه گهر نيشيشم پيتان بوو ده زانم ده بى له کوى بتان دوزمه وه نيتر پيوست ناکا نيوه بين بو نيره، به سه هز ناکه م گويم له يه ک

قسه‌ی دیکه بیّت. "دوو پیاوه که سه‌یریکی یه‌کتریان کرد و به‌بیّ شه‌وی زمان بیینه گوّ کشانه دواوه رژیشتن.

سه‌رپه‌رشته‌که‌ی من له‌گه‌لّ ناماده‌بووه‌کانی دیکه‌ش به‌م شیوه‌ قسه‌ی کرد و له پاشان منی برده ژووره‌که‌ی خوئی و گوتی، توّ ده‌بیّ بجیته قاوه‌خانه‌ی "بیژنارد" به‌رپیز پاکیت له‌وییه، پیشتر قهره‌ویل‌یه‌کی نوستنم بوّ ناماده کردووی و له ژووره‌که‌ی شه‌وم داناوه تا رژیژی دووشه‌مه له‌ویّ وه‌میینه ئینجا شه‌و، توّ ده‌بات بوّ لای باوکی تا توّ بزانی پیّت خوشه شه‌و په‌روه‌رده‌کردنی توّ به‌ شه‌ستو بگریّت یان نا. هه‌روه‌ها نووسراویه‌کی دامیّ که له‌ویدا منی به‌ تاجرئک ناساندبوو بوّ شه‌وی جلویه‌رگ و پییداویستیه‌کامم له‌و بکرّم، ئینجا به‌ سکرته‌رکه‌ی که ناوی به‌رپیز ویمیک بوو گوت: "شه‌م کوّره به‌ره بوّ لای کوپی پاکیت له‌ قاوه‌خانه‌ی بیژنارد. به‌ درژیایی رپیگا من سه‌رنجم دابووه به‌رپیز ویمیک، زه‌لامیکی وشک و کورته‌بالا بوو، ده‌موچاویکی چوارگوشی هه‌بوو، له‌ جله نارپک و دراوه‌کانی را شه‌وم بوّ ده‌رکه‌وت که هیشتا ژنی نه‌هیئاوه. چاوه‌کانی بچووک و په‌ش و دره‌وشاوه بوون، لیوه‌کانی باریک و زاریکی گه‌وره‌شی هه‌بوو. پرووی کرده من و گوتی: "که‌واته تا ئیستا له‌نده‌نت نه‌بینیوه؟"

— نا، شه‌ری له‌نده‌ن شوینیکی خراپه؟

— له‌وانه‌یه له‌ له‌نده‌ن هه‌لتفریوینن و شته‌کانت بدزن یان بت کوژن، به‌لام مرۆقی ده‌روونخراپ له‌ هه‌موو شوینیکی دنیا زۆرن که له‌وانه‌یه نارپه‌حه‌تیت بوّ دروست بکه‌ن. له‌و قسانه‌دا بووین، گه‌یشتینه قاوه‌خانه‌که‌ی بیژنارد.

به‌رپیز ویمیک منی بوّ نه‌ومی سه‌ره‌وه رپینوینی کرد. له‌سه‌ر ده‌رکه‌یه‌ک نووسرابوو "هیژیرت پاکیت" و له‌سه‌ر سندووقی پۆسته‌که‌ش نووسراویه‌کی لیّ بوو که له‌وه ده‌چوو بوّ من بیّت، نیوه‌رۆکه‌که‌شی شه‌وه بوو: "به‌زووترین کات ده‌گه‌رپیمه‌وه." ویمیک خواحافیزی لیّ کردم و رژیشت.

نيوكاتزمير تي پهرې، گويم له دهنګي پيښي كه سيك بوو كه له قالدرمه كان سره ده كهوت، زانيم پاكيتته، دوو جانتا پر له كاغزي به بن ههنگليه وه بوو و سه وده ته ميوه يه كيش به دهسته وه، به هه ناسه بركي له قالدرمه كان سره ده كهوت، له گهل نه وهی منی بينی، گوتی: "بهريز پيپ." منيش وه لامم دايه وه و گوتم: "بهريز پاكيت!"

— بهراستی به داخم، من وام زانی تو به عبرانه كهی دوانيوه رو دنييت بو ئيره.

ماوهديه كه خهريكي ههولدان بوو بو كردنه وهی دهر كه كه تا بوی كرايه وه، چوپينه ژووره وه. پاكيت گوتی: "باوكم وای بير كرده وه كه شيوه خوازياری شه وهن كاتی پشووه كه تان زياتر لای من به سر بهرن نه ك لای شه. له وانه يه پيتان خوش بيت توژيك له نيو له ندهن بگهريښ، به هه حال خوشحال ده بم له ندهنتان پي نشان بدهم.

له راستيدا مالي من جيگه يه كي زور باش نييه. ناچارم بو خوم پيداويستيه كانی ژيانم داين بكم.

شه وهش ژووری خهوی ئيوه يه، كه لوپه له كانی هه مووی به كری گراون، به لام بو ماوهديه كي كاتی به ستانه.

رووبه پرووی پاكيت دانيشتوبوم كه له ناكاو گوتی: "شهی خواهه گيان! تو شه كوره نيت كه شهرم له گهل كړدی؟"

— تو ش كوره گه نجه كهی؟

ماوهديه كه به بيده نگی بهرام بهر يه كتر راوه ستاين و له پاشان ده ستمان كړد به پيكنه ين. گوتم: "سه يره، كه واته تو شه كوره گه نجه رهنگيه پيوه كهی؟" هيږبيتر وه لامي دايه وه: "شه وكات تو شه سر وه ته ت دست نه كه وتبوو؟" گوتم: نا. "گوتی: "راسته، به گویره ی هه وال به سره اتی ده وله مه ندبوونی ئيوه، تازه يه.

منیش ئەوکات بە دواى سامانىکدا دەگه پام، خاتوو هاویشام منى بانگ کردبوو بو لای خۆى تا بزانیّت منى خۆش دەویت یان نا. بەلام دیاره منى پەسەند نە کردبوو. لەوانەیه ئەگەر بۆم توانیبا سەرئىجى بۆلای خۆم پراکیشم، ئیستا ئیستىلا دەزگىرانی من دەبوو".

— باشە چۆن توانیت لەگەڵ ئەم شکستەدا هەڵ بەکەى؟

— مەسەلەکە بەلامەو دە زۆر گرینگ نەبوو. ئیستىلا کچىکى توورە و تۆسنە، زۆر رۆح زل و خۆیستە، خاتوو هاویشام ئەوى پەروەردە کردوو تا تۆلەى خۆى لە پیاوان بکاتەو.

— باشە خزمایەتى ئیستىلا و هاویشام لە کوپرايه؟

— هیچ خزمایەتیه کيان نییه، تەنیا هەللى گرتۆتەو و بە کچى خۆى قبوولئى کردوو.

— بۆچى خاتوو هاویشام دەبیهویت تۆلە لە پیاوان بکاتەو و چ تۆلەیه کیش دەستىنیتهوه؟

— بۆ بەرپێز پىپ، مەگەر ئیوه نازان؟

— نا

— بەسەر هاتىکى دوورودرێژه. کاتى نانى ئیواره بۆت دەگىرپمەو.

هیربیرت لە هەلسوکەوتدا زۆر هاودل و رووخۆش بوو. هەرەها بۆم دەرکەوت کە ئەم کوپره نەهینى پارێز نییه و ناتوانى متمانهى پى بەکەى بۆ پراگرتنى نەهینیه کان و لەداهاتوشدا قەت لە ژيانیدا سەرکەوتوو ناییت و هیچکاتیش دەولەمەند ناییت. چىرۆکى ژيانى خۆم بۆ گىرپاوه بەتایبەت باسى ئەو دەم بۆ کرد کە ئەو کەسەى کەوا ئەم پارەیهى داوه بە من، پىی خۆش نییه جارى ناوى بزرى.

لەکاتى نانى شەودا چىرۆکى خاتوو هاویشامى بەم شىوه بۆ گىرپامەو:

"خاتوو هاویشام له کاتی مندالیدا زۆر نازپهروهرده بووه، کاتیك مندال بوو دایکی له دههست دههات و له ژیر چاودیری باوکیدا گهوه دهییت. باوکی زۆر دهوله مه ند و وهك خۆی لووتبهرز بووه. خاتوو هاویشام ته نیا مندالی باوکی نه بووه و زهراپه کیشی هه بووه، گوايه باوکی به دزیبهوه له گهه چیشته لی نه ره که ی خۆی زهواجی کردووه و ئەو کورپی لی بووه، دواي ماوهیهك که ئەم ژنه ده مریت باوکی ئەم به سه رهاته بو خاتوو هاویشام ده گیریتته وه، له و کاته وه ئەو کورپه هاتۆته ریزه ی بنه ماله ی هاویشام و له و ماله دا که تو به باشی دهیناسی ژیا. به لام کاتی گه وه بوو کورپکی شه رانی و خویری لی ده رهات و باوکی له میرات بیبه ری کرد. به لام له دواساته کانی ژیانیدا له و کرده وه تونده ی به رامبه ره به کورپه که ی نواندوویه تی په شیمان ده بیته وه و به شیکي بو داده نییت. ئەه گه رچی زۆر له به شه که ی خاتوو هاویشام که متر بوو، به لام شتیکی هه ره وه به ره که وت که ئەویشی دواي ماوهیهك به بادا و بره پارهیه کی زۆریش قه رزدار بووه. له پاشان پیاویکی دیکه هاته گۆرپه پانه وه که خاتوو هاویشامی زۆرخۆش ده ویست، ئەو ماوهیهك ده وره ی خاتوو هاویشامی دا تا ئەو کچه بیچاره ی له قوولایی دلپیه وه عاشق و شه ی دای خۆی کرد، ئینجا ئەم پیاوه ش ئەوینه جوان و بی گه رده که ی ئەم کچه ی به ده ره فه ت زانی و پارهیه کی باشی به قه رز لی ستاند، له نیو خزم و قه ومدا ته نیا باوکم به خاتوو هاویشامی ده گوت، ئەم پیاوه بو تو ناییت، به لام به قسه ی باوكمی نه کرد بوو، ته نانه ت جاریک له پيش چاوی ئەو پیاوه باوكمی وه ده ره نابوو و باوکیشم له و کاته وه تا ئیستا چاوی به خاتوو هاویشام نه که وتۆته وه. کو تایی ئەوینه که شیان به م شیوه بوو، ئەم دووانه ته نانه ت رۆژی زه ماوه ندی شیان دیاری کرد و خه لکیکی زۆریان بانگه یشت کرد. رۆژی زه ماوه ند گه یشت، به لام زاوا دیار نه بوو و له ئاخیرین چرکه دا نامه یهك گه یشته دهستی خاتوو هاویشام ..."

لیږه دا من پهریمه نیو قسه کانییه وه و گوتم: "ئهم نامیه له کاتزمیر ههشت و چل خولهک له کاتیځدا جلویه رگی بوو کیڼی پۆشیبوو و خه ریکی جوانکاری بوو، به دهستی گه یشت، وایه یان نا؟"

هیږبیرت سه ری جوو لاندوهه و گوتی: "دروسته وایه، راست لهم کاتزمیر و لهم خولهکه دا، ساتیک که ئه وه هموو کاتزمیره کانی ماله که ی خوی له سه ری راگرتوه، ئینجا خاتوو هاویشام نه خویش کهوت و بۆماوه یه کی زۆر له جینگه دا مایه وه.

کاتیځ له نه خویشیه که رزگاری بوو. هه مووشتیځی به م شیوه که تۆش بینیوته به بی که لک هیشتتۆته وه، له و رۆژه شه وه رووی خۆری نه بینیه.

دوای ماوه یه ک بیرکردنه وه لیم پرسی: "چیرۆکه که ی ئه وه نده بوو؟"

— به لئ هه موو چیرۆکه که، یان لانیکه م ئه وه ی من ده یزاتم ئه وه نده بوو. به لام شتیځم له بیر چوو پیڼی بلیم ئه ویش ئه وه بوو، دوای ماوه یه ک ده رکهوت که ئه وه پیاوه ی خاتوو هاویشامی هه لفریواندبوو، شه ریکه به شی زه براکه ی بووه. به م شیوه ئه وه پاره یه ی لییان ستاندبوو له نیوان خویاندا به شیان کردبوو.

گوتم: "من ئه وه م به لاره سهیره، بۆچی ئه وه پیاوه ژیاڼی هاو به شی له گه ل خاتوو هاویشام پیځ نه ده هینا، تا به یه کجاری هه موو سامانه که ی بۆ خۆی بیڼت."

— له وانه یه ژنی هه بوو بیڼت.

— باشه له کۆتاییدا ئه م دوو پیاوه چیان لیڼهات؟

— ئه وه دوو پیاوه شه رانییه دوای ئه م مه سه له له نیو بی ئه خلاقی و

گه نده لیڼدا نوقم بوون تا تیځشکان و لی کهوتن.

— ئیستاش ماون؟

— نازام، ئیستا زانیارییه کانی تو سهارهت به خاتوو هاویشام، له گهلا من بهرام بهرن.

له نیو قسه کاغاندا له هیبریترم پرسى ئیشی چیه. گوتى سهرمایه یه کی له بهر دهستدایه که به هوییه که شتییه تیجاریه کانی پی بیمه دهکات، هرچه ند چاوشم له دهوور بهرم ده کرد نیشانه یه کم له سهرمایه و که شتی لیخوپین له ژووره که دا نه دهبینی. له درپژدهی قسه کانیدا گوتی: "من به وهش رازی نابم، که سهرمایه کم ته نیا به بیمه کردنی که شتییه کان وه گهر بخرم، ههروه ها بهم زووانه ده مههوی هه ندیک به شی سهرمایه یی بکرمه وه. هه ندیکیش له سهروه ته کهم بو ده رهینانی کانزا مه عده نییه کان ته رخان ده کهم و پهنگه خه ریکی تیجاره تی هاویشم و خوری و بهارات و داو ده رمانی گیایی و پهنگ و داره به نرخه کانی هیندستانیش بم. به رای تو باش نییه؟

گوتم: "قازانجی زور ده کهمی". وه لامی دایه وه: "به لئی، زور ئینجا له کاتیکدا دهستی ده خسته گیرفانییه وه و گوتی: "دهشم هه ویت خه ریکی تیجارهت له گهلا هیندی رۆژئاوا (ته مریکای ته مرۆ) بم و شه کر و تووتن بهینم، له وانه شه له وه لاتتی سهیلان له بوواری دانه فیل بازرگانی بکه م.

پیم گوت: "بو ئه م تیجاره ته به ربلاوه که شتیگه لیکی زورت پیویسته."
— به لئی، کاروانیکی ته واو.

من که به ته واوی که و تمه ژیر کاریگه ری پلانه تیجاریه کانیه وه لیم پرسى: "ئه و که شتیانه ی تا ئه و کاته بیمه ی کردوون له کام هیلدا تیجارهت ده کهن؟"
له وه لامدا گوتی: "من هیشتا دهستم به بیمه کردنی که شتییه کان نه کردووه. جاری سه رقالی لیکوئینه وه م له سه ری، ئیستیاش خه ریکی ئیشی ژمیارییم."

— ئه ری ژمیاری ئیشیکی پرداهاته؟

— نا، نا، بۆ من باش نییە. ئەم ئیشە هیچ قازانجیکی نییە و دەبێ له گیرفانی خۆم بچۆم. بەلام ئاخیریەکی کاتی ئەوە دیت پریگەکان ئاوەلە بێن و سەرمایهی پتویستم دەست کهوێت، ئەوکات دەبینی که سەرکهوتن له باوەشما دیە. ئیستاش وەك ئەو پۆژەدی که شەپم له گەل کرد قسەدی دەکرد، پریگەدی نەداری و شکستی هەرەك شکستی ئەو پۆژەدی بۆ خۆدی ئاسان دەکرد.

نەداری و هەژاری له سەر و سیمای ژوورەکه پرا دیار بوو، بیجگە له چەند کهلوپەلیکی سەرەتایی هیچی دیکەدی نەبوو. ئەو شتانەدی دیکەش که له ژوورەکه دا به شایانی گرینگ پێدان دەهاتنە بەرچاو خاوەندی میواخانە که له بەر خاتری من دایبونی.

دوانیوهرۆدی شەممە بوو، ئیمە بۆ پیاسە کردن له نیۆ لهندهندا وەدەر کهوتین. شەو به بلیتی نیوهرۆدی چووین بۆ بینینی شانۆ، به یانیە کهیشی که یهکشەممە بوو سەردانیکی کلیسەدی "ویست مینیسیر" مان کرد، ئیوارە کهیشی له نیۆ پارکه کاندایا گه پراین.

دوانیوهرۆدی دوو شەممە چووین بۆ "هیمراسمیت"، مالدی به پریز پاکیت و منیان له نیۆ باخه که یان به ئاغا و خانمی پاکیت ناساند. به پریز پاکیت، منی رینۆینی کرد بۆ بینا گه وره که و ژووری مانه وه می پی نیشان دام. له پاشان له دەرکه کانی دوو ژوورە کهدی ئەملاو ئەولای ژوورە کهدی منی دا و منی به دانیشتوانی هەردووک ژوورە که ناساند، که یه کینکیان ناوی "بینتلی درامیل" و ئەوی دیکه شیان "ستارتاپ" بوو.

بینتلی لایک بوو که به رهوالهت پیری دهنواند، بالابهرز و ئەستوور بوو و له و کاتەدا فیهی لیده دا.

ستارتاپ به رهوالهت و له راستیدا له بینتلی گه نختر بوو، کاتیکی چووینه ژوورە کهدی سەری به دوو دهسته کانی گرتبوو و سهرقالی خویندنه وه بوو.

چەند رۆژنىكى خاياند تا من له ژورره كەى خۆمدا نىشته جى بوم. لە ماوەى ئەو چەند رۆژەدا چەند جارێك بۆ كرىنى پىداويستىيە كام لەو تاجرەى كە بەرپىز جاگىرز پىي ناساندبوم سەردانى لەندەم كرد، چەند رۆژنىك لە هاتنى من بۆ ئەم شويە تىدەپەرى، رۆژنىك وتووێژنىكى چر و پرمان كرد، زانىارىيەكانى مامۆستايەكەم سەبارەت بە من ئەوەندە زۆر بوون كە بۆ خۆشم ئەوەندەم دەربارەى خۆم نەدەزانی، بەرپىز جاگىرز بە مامۆستاكەمى گوتبوو، ئەو كەسەى پارەكەى داو بە من پىي خۆش نىيە پىپ بچىتە نىو هىچكام لە لقهكانى دنىاي تىجارەتەو. بەلكو پىي خۆش بوو من راھىنان و بارھىنانىكى ئاغاوتانە و نەجىبزادانەم ھەبىت. پازى بوم، لەبەر ئەوەى بۆ خۆشم جگە لەو ئاواتىكم نەبوو. مامۆستاكەشم بەتايبەتى پىي راسپاردبوم كە هاتوچۆم بۆ زۆر شوين لە لەندەن كەم كەمەو تا بتوانم زانىارىيە مەبەستەكان وەرگرم و لە ھەموو شوينىك رىئويىنىكەرم بىت.

مامۆستاكەم بە شىوھىەكى وەستايانە و لىھاتوانە لىم نزيك بوو و ئەوەندەشى ھاودلى و يەك رەنگى لە خۆى نىشان دەدا، كە من متمانەى تەواوم پى كردبوو. ھەلسوكەوتى مامۆستاكەم سەبارەت بە من وەك مامۆستايەكى وشك و ياسايى نەبوو، ھەر بۆيە ھەلسوكەوتى منىش بەرامبەر بەو يەكەل و برادەرانە بوو.

دواى ماوەيەك كە نىشەكام جىبەجى بوون و سەرپى كەوتم و بە ھەزەو ھەرىكى نىشەكەم بوم، بىرم كەدوھ و گوتم، لەبەر ئەوەى شىوھى ئاكارى من زۆر لەو كۆمەلگايە دەچىت كە ھىربىرت تىيدا دەژىت، كەواتە زۆر باش دەبىت ئەگەر مالىكەم وەگوازم و لە لاي ھىربىرت لە ميوخانەكە ژورنىك بە كرى بگرم، بەم شىوھ ژيانىشم خۆشتر دەبىت.

به ریز پاکیت دزایه تی له گهلا ئەم بوچوونه نه کرد، به لام گوتی پیش هه موو
 شتیك ده بی رهزایه تی سه ره رسته که ت وهر بگری. بابته که م لای به ریز جاگیرز
 باس کرد، ته ویش رازی بوو و ئەمری به ویمیک کرد بیست لیره م بداتی بو کرینی
 پیداو یستییه کانی ماله که م.

(۱۶)

دیداری جو له میوانخانه ی بیرنارد

سەرله به یانی پرۆژی دووشه ممه، نامه یه کم له لایهن بیدییه وه پی گه یشت که نووسیبووی "جو به یانی بو چاوپیکه وتنی تو دیتته میوانخانه ی بیرنارد." له بیستنی ئەم هه والّه زۆر خوشحال نه بووم.

ئه گهر بم توانیبا به زۆری پارهش بووایه، جوّم لهم سه فهره په شیمان ده کرده وه، به لام و پرای شه وهش شوکری خوام ده کرد که بو بینینی من دیتته میوانخانه ی بیرنارد، ئه گهر هاتبایه مالی به پرێز پاکت له هی میراسمیت چیم بکردایه؟ له پرستیدا من نارازی نه بووم که هی پریت و باوکی که ههر دوو کیشیان به لامه وه به پرێز بوون جو بینن، به لام حهزم نه ده کرد درامیل، که به هوی ته نه لاییه کانییه وه شه و رۆژ سه رزه نیشتم ده کرد، جو بینیت.

به یانی زوو له خه وه هه ستام و میزی ناخواردنم به جوانی له ژووری میوان پازانده وه، له و کاته دا گویم له دهنگی پی جو بو، له قالدومه کان سه ر ده که وت، له دهنگی ناخوشی پی زانیم جویه، له بهر شه وه ته نانه ت باشتیرین که وشه کانیشی به رده وام له لاقه کانی گهره تر بوون. دهنگیم گوئی لی بو که نووسراوه کانی سه ر ده که کانی نهومی خواره وه ی ده خوینده وه، ئینجا هاته نهومی سه ره وه قامکی به ده که که یه وه نا و هاته ژووره وه.

— سلاو جو شه حوالت چونه؟

— شه ی تو چونی پیپ؟

— زۆر خوشحالم به بینیت جو، تکایه کلاره که تم بده یه.

به لّام جۆ کلاوه کهی به شیوهیه که ده تگوت هیلانیه بالندهیه، هه لگرت و، ده تگوت شتیکی زۆر به نرخی پییه و نهیده ویست له خۆی دور بخته وه، به ناره حه تییه وه له کن خۆی هیشته وه، ده تگوت، بی ریزیم پی کردوه. جۆ دریزه ی به قسه کانی دا و گوتی: "چهند گه وه بووی، چهند قه له و بووی، رهنگ و رووی شارت گرتوه و بووی به پیاو، تۆ هه وینی شانازیت بۆ ولاته کهت و شایه کهت!

— جۆ، تۆش خۆش حال دیاری.

— شوکر بۆ خوا، حالی خوشکت هه ره وه ک خۆیه تی، بیدی باشه و بهرده وام خزمه تمان ده کات، باقی براده رانیشت باشن، به ریز و پسیل نیشی کلیسه ی به جی هیشتوه و بۆته نه کته ره.

له و قسانه دا بووین، هیربیرت هاته ژووره وه، منیش له گه ل جۆ به یه کترم ناساندن، هیربیرت دهستی هینایه پیشه وه بۆ تۆقه کردن، به لّام جۆ به بی ئه وه ی دهستی بینه ته پیشه وه له کاتی کدا هیلان به بالنده که ی به دهسته وه بوو، گوتی: "نۆکه ری توم به ریز."

جۆ دریزه ی به قسه کانی دا و گوتی، هیوادارم نیوه لی ره باش بن، له وانیه به رای دانیشتوانی له نده نه وه، نی ره شوینیکی باش بیت به لّام من رازی نا بم ته نانه ت به رازه کانیشم لی ره به ستمه وه.

بانگمان کرد بۆ سه ر میزه که، ماوه یه که له م لاو له و لای دهروانی تا شوینیکی بۆ هه لّاهه سینا کلاوه که ی بدۆزیتته وه، ئاخری له ته نیشت ده ره که که بزماریکی دۆزییه وه، به ویوه هه لیواسی، به شیوه یه که که چهند جاریک که وته خواره وه.

هیربیرت رووی کرده جۆ که چاوه کانی له سفره که بریبوو و پیی گوت: "به ریز گارجیری، ئیشتیاتان له چیه ؟ چا یان قاوه؟"

جۆ که به وشکی و ره پوراست له سه ر کورسییه که دانیشتبوو، وه لّامی دایه وه: "هه رکام بۆ تۆ ره حه تر بیت."

— قاوه چۆنه؟

جۆ كه له وه دهچوو زۆریشی ههز له قاوه نییه، گوتی: "سپاس، ئیستا كه تۆ كه ره مت کردوو و قاوه ت ههلبژاردوو، منیش قسهیه کم نییه. باشه به رای تۆ ئه و قاوهی هیئاوته خهست نییه؟"

هیبریت له کاتی کدا چای بۆ تۆ کرد، پیتی گوت: "کهواته بفرموو ههزت له چایه." "لهم کاته دا کلاوه کهی کهوته خواره وه، جۆ ههستا و ههلی گرتوو و دووباره ههلیاوه سیه وه. یه خه ی کراسکه ی و چاکه ته که ی زۆر سهیر بوون، نازام بۆچی بۆ ئه وه ی به سه لمینیت، خۆشپۆشه و جلوه رگی جوان له بهر ده کات، ئه وه نده خۆی خستبووه عه زیه ته وه و جلوه رگی رۆژی پشوو ی له بهر کردبوو، که ببوو به هۆی نازار کیشانی. له کاتی ناخواردندا به رده وام ده کوخی، له بهر ئه وه ی کورسییه که ی له میزه که دوورتر دانا بوو، به رده وام له تکه نان و خواردنی دیکه به رده بوونه وه سه ر عه رز، ده توانم بلێم ئه وه ی که وتبووه سه ر عه رز، له وه ی خوارد- بووی زیاتر بوو. ئه و رۆژه ئاکاری جۆ زۆر به لامه وه سهیر و ناره حه تکه ر بوو، کاتی ک هیبریت رۆیشته ده ره وه به دوا ی ئیشه کهیدا زۆرم پێ خوش بوو. ئه و کاتی بیر و ههستی من ئه وه نده به هیژ نه بوو که بم زانیبا ئه گه ر من له گه ل جۆ تۆزیک خۆمانه تر و یه کدلتر بایه م، ئه ویش به م شیوه ناسروشتیییه نده جوولایه وه و هه لسوکه وتی له گه ل نده کردم. به لام من نه م توانی ته حه موولی هه لسوکه وته که ی بکه م، بۆیه به توور ده ییه وه له گه لئێ جوولامه وه.

جۆگوتی: "به رپێژ ئیستا که به ته نیاین.

چوومه نیو قسه کانیه وه و گوتم: "جۆ بۆ به من ده لێی به رپێژ؟"

بۆ ساتیک جۆرێک سهیری کردم، سه رزه نیشتکردنی لێ ده خویندرایه وه و درێژه ی پێدا: "رۆژیک له قاوه خانه دانیشتبووم به رپێژ پامبیل هات و گوتی، خاتوو هاویشام ده یه وه ی تۆ بم بینیت، منیش رۆژی دوا یی چووم بۆ دیداری خاتوو

هاویشام، لیبی پرسیم ئاگات له حالی جو ههیه یان نا؟ کاتیگ گوتم به لئی، داوای لئ کردم، پیت بلیم، ئیستیلا هاتۆتهوه و ئه گهر بییت بو لای پینی خوش ده بییت. "پاشان له سهر کورسییه که ی ههستا و گوتی: "به پریژ هوی دیداره که ی من له گهل تۆ نه وه بوو. هیوادارم له گه یشتن بو پله کانی سهره وه تر سهرکه وتوو بی.

— جو خو ناته هوی ئیستا برۆی؟

— با، ئیستا ده رۆم.

— که واته بو نیوه رۆ دیته وه؟

— نا.

چاومان له یه کتر بری. دهسته کانیم خسته نیو دهسته کانه وه و ههستم کرد، تۆزیک ناره حه تی له دلّه پاك و بی گه رده که ی که م بۆته وه.

— پیپ، براده ری به پریژم، له بهر کردنی ئه م جلوبه رگانه بو من له بار و شیاو نییه، له راستیدا هاتنه دره وه ی من له کارگه که م و له مائی خوّم و یان لانیکه م له گونده که م هه له یه. ئه گهر من جلوبه رگی ئاسنگه ریم له بهر دا بییت و چه کوچی که م به دهسته وه بییت، زۆربه ی ئه وه هه لانه ی که ئه مرۆ بینیتن، نایان بینی.

ئه گهر تۆ رۆزیک له رۆژان ویستت من ببینی و هاتییه گونده که مان و جوی ئاسنگه رت بینی به جلوبه رگی ئیشکر دنه وه و چه کوچ به ده ست خه ریکی کاره کۆنه که ی خو یه تی، هه له یه کی تیدا به دی ناکه ی. که واته خوا حافیز کوری خوّم، خوا حافیز.

به باشی ههستم به گه وره بیی و ساده بیی له ده روونیدا کرد.

به هیواشی نیوچاوانی ماچ کردم و رۆیشته دره وه. ماوه یه کی خایاند تا وه خوّم هاتمه وه. به دوایدا هه لاتم، هه موو شه قامه کانی ده وره بهر گه رام به لām ئه و رۆیشتبوو.

(۱۷)

ئىستىلا دالى نىيە

دوانىوەرۆ، سوارى غەرەبانەيەك بووم و بەرەو شارەكەى خۇمان وەرپى كەوتم.
 كاتىك گەيشتە ئەوى شەو درەنگ بوو. شەوم لە ميوانخانەى "ورچى شىن" كرده
 رۆژ و بەيانى زوو لە جىگەكەم هاتمە دەرەو تا بچمە مالى خاتوو هاویشام.
 هيشتا بۆ سەردانى خاتوو هاویشام زوو بوو. ماوەيەك خەريكى پياسە كردن
 بووم و لە كاتىكدا بېرم لە كەسە خىرخوازەكەم دەكردەو كە منى بەو پلە گە-
 ياندبوو، لەنېر مېشكەدا وىنەگەلى جوانم دەكېشانەو لەو نەخشە و پلانانەى كە
 بۆ منى دارشتوو، دەم گوت ئەو ئىستىلاى وەك كچى خۆى هەلبىژاردوو و دەشى
 هەويت ئىمە بە يەك بگەيەنيت.

لەوانەيە بېهەويت وەك قارەمانە ئەفسانەيىيەكانى ئەشق بچمە نىو كۆشكە
 خەماويىيەكەى و پروناكىي خۆر بەرمە نىو ژوورە تاريكەكانىيەو و كاتژمىرەكانى
 وەكار بچمەو و تيشكى هيو ا بنىمە نىو دلە خەمبارەكانەو و لە گەل شازادەى
 كۆشكەكە زەماوەند بەكم.

وہا بەرنامەريژىم بۆ پياسەكردنەكە كرد تا لە كاتژمىرەكەى جاران بگەمە
 بەر دەرکەى مالى هاویشام. زەنگى دەرکەكەم لىدا، ئەوہى دەرکەكەى لى
 كردهوہ كەسىك بوو قەت چاوەرپى ئەوہم نەدەكرد لە وپى بىبينم. ئۆرلىك!

— سلاو ئاغای من، روودا و گه لیکی زۆر له وهی بۆ تۆ هاتۆته پێش، پرووی داوه. تکایه وهره ژووره وه. له بهر ئه وهی ئه مریان پێی کردووم دهرکه که داخه مه وه. چومه ژووره وه، ئۆرلیک دهرکه که ی داخسته وه و کلیله کانی هه لگرت. لیم پرسى: "تۆ چۆن هاتوویه ته ئییره؟"

— به لاقه کاتم هاتم.

— به نییه تیکی باش هاتووی بۆ ئییره؟

— پیم وانیه به نییه تیکی خراپ هاتمه ئییره، ئاغام.

به لام من دلنیا نه بووم که راست ده کات. له دالانه که تیده په ریم، چام به سارا پاکیت کهوت، منی برده لای خاتوو هاویشام. خاتوو هاویشام گوتی: "وه ره ژووره وه پیپ."

له سه ره هه مان کورسییه کۆنه که له ته نیشته میزه که وه دانیشتبوو و جلویه رگه کۆنه کانی له بهردا بوون. خۆی به سه ره گۆچانه که یدا گرتبوو. له نزیکى ئه و خاتوونیک دانیشتبوو، من له هه مو ژياندا جوانی وام نه دیتبوو.

خاتوو هاویشام دووباره ی کرده وه: "وه ره ژووره وه پیپ، بزاتم چۆنی؟" چۆکم دادایه وه و ده ستیم ماچ کرد، گوتی: "خۆ من شارژن نیم، به م شیه دهستم ماچ ده که ی، بۆم بگێره وه بزاتم."

— خاتوونه کهم، به منیان گوتوه، جه نابت که ره مت کردوه و ده تان هه ویت من ببینن. ئیتر به زووترین کات هاتم بۆ لات.

خاتوونه جوانه که ی به لامه وه نه ناسیاو بوو سه ری بهرز کرده وه و به خۆیه زلزانیه کی زۆر له منی روانی. ئه مجار زانیم ئه و چاوانه ی له من دهروانن، چاوه کانی ئیستیلان. ئیستیلان ئه وه نده جوان ببوو و ئه وه نده ش گه وره ببوو، من له چاو ئه وى هه ر گه وره ش نه ببووم، کاتیک لیم دهروانی له وه ده چوو سه ره له نوێ بوومه ته وه کوره ره شوکییه که ی جارن.

دەستی بۆ لای من درێژ کرد. بە هیواشی پیم گوت، ماوهیهکی زۆر بوو تامەزرۆی دیداری دووبارەت بووم، ماوهیهکی زۆر چاوه‌پروانی ئەو پۆژەم دەکرد. خاتوو هاویشام لە کاتیگدا بە گۆچانەکی ناماژەیی بە کورسییەک دەکرد بۆ دانیشتنی من چاوه‌زیتەلەکانی لە چاوی من بری و گوتی: "بە رای تۆش زۆر گۆراوه، وانیه پێپ؟"

لە وەلامدا گوتم: "خاتوون کاتیک هاتمە ژووره‌وه، هیچ نیشانەیه‌کم لە ئیستیلا لەم دەموچاوه‌دا نەدیت، بەلام لەناکاو بە شیوه‌یه‌کی سەرسوورهیته‌ر، هەمووشتیگ گه‌رایه‌وه بۆ دواوه."

خاتوو هاویشام قسه‌کانی برپیم و گوتی: "چت گوت؟ دیاره‌ مه‌به‌ستت ئەوه‌یه ئەو هەمان ئیستیلا‌ی رابردووه، که هەلسوکه‌وته‌که‌ی خۆبه‌زلزانانه‌یه و تۆش دەت هەویت لە دەستی هه‌لیی؟ لەبیرته‌؟"

بە هیواشی و بە منگه‌منکه‌وه گوتم: "بەلام ئەوه‌ ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ چەند سال بەر لە ئیستا و ئەو کات من عەقلم پێ نەده‌شکا." ئیستیلا بە ئارامی ته‌واوه‌وه زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی هات و گوتی، دادوه‌ری من سه‌باره‌ت بە کرده‌وه‌ی ئەو کاتی راست و دروست بووه، له‌بەر ئەوه‌ی به‌راستی کرده‌وه‌کانی ناخۆش و ناحەز بوون.

خاتوو هاویشام لە ئیستیلا‌ی پرسی: "ئیستیلا به‌راستی پێپ گۆراوه؟" ئیستیلا چاویکی لە من کرد و گوتی: "زۆر" خاتوو هاویشام لە کاتیگدا یاریی بە قژەکانی ئیستیلا دەکرد، گوتی: "که‌واته ئیستا وه‌ک ئەوکاتی ره‌شوکی نه‌ماوه؟"

ئیستیلا پیکه‌نی و دیسان لە منی روانی. هیشتا هه‌ر وه‌ک مندالیک هه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌ل ده‌کردم. بریار بوو تا ئیواره‌ من له‌وی وه‌مینم و ئیواره‌ش بگه‌رپه‌مه‌وه بۆ میواخانه‌که، به‌یانیش بگه‌رپه‌مه‌وه له‌ندن. دوا‌ی تۆزیک قسه‌کردن خاتوو هاویشام ئیزنی داین برۆینه‌ باخه‌ چۆله‌که و پیاسه‌ بکه‌ین.

کاتیك گه‌یشتینه ئەو شوینەى له‌گه‌ڵ كۆره رهنگه‌ریوه‌كه شه‌رم كردبوو. ئیستیلا پاره‌ستا و گوتی: "به‌راستی من بوونه‌وه‌ریكى سه‌یربووم له‌به‌ر ئەوه‌ى ئەو رۆژه به‌ دزییه‌وه له‌ گۆشه‌یه‌ك پاره‌ستابووم و له‌ سه‌یرکردنى شه‌رى نیوان ئیوه چیژتیكى زۆرم وەرگرت.

پێم گوت: "من و ئەو كۆره ئیستا براده‌رین."

— ئەرى به‌راست، بیرم كه‌وته‌وه له‌وه ده‌چیت تۆ له‌لای باوكى ئەو ده‌خوینى؟
وانییه؟

به‌بێ مه‌یلییه‌وه گوتم: "به‌لى" له‌به‌ر ئەوه‌ى وام زانى له‌ منداڵیك سه‌بارده‌ت به‌ سه‌عیكردنه‌كه‌ى پرسیار ده‌كات.

گیا و رووه‌كى نیو باخه‌كه ئەوه‌نده به‌رز ببوونه‌وه، نه‌مان ده‌توانی به‌ ئاسانى پیاسه‌ بکه‌ین. کاتیك دوو سێ خوولمان به‌ ده‌وریدا لێدایه‌وه، هاتینه‌ ده‌روه و چوینه‌ حه‌وشه‌ى بیرسه‌ازییه‌كه، وه‌بیرم هینایه‌وه كه‌ له‌م به‌شه‌ى بینایه‌كه ده‌هاته‌ ده‌روه و نان و گوشت و بیرده‌ت بۆ ده‌هینام. گوتی له‌ بیرم نییه؟

— له‌بیریت نییه ئەو رۆژه منت گریانده‌؟

سه‌رى جوولانده‌وه، سه‌یریكى ده‌روبه‌رى خۆى كرد و گوتی: "نا له‌بیرم نییه." کاتیك بۆم ده‌ركه‌وت ئەو له‌بیری چۆته‌وه منى گریاندوو و هیچ گرینگیه‌ك به‌م مه‌سه‌له‌یه نادات،

دووباره له‌نیو دلى خۆمدا گریام، به‌لام گریانى ئەم جارهم تالتر و ناخۆشتر بوو. گوتی: "پییوسته‌ تۆ بزانی من نه‌ دلّم هه‌یه، نه‌ به‌زه‌ییم هه‌یه و نه‌ هه‌ست." گوتم: "ناتوانم پڕوا به‌وه بکه‌م، جوانیكى وه‌ك تۆ بێ دلّ بیت."

— به‌راستیه‌م، ئەگه‌ر بپیاره‌ من و تۆ له‌مه‌ودوا زۆرتر له‌ یه‌كتر نزیك ببینه‌وه، به‌رژه‌وه‌ندیی تۆ له‌وه‌دایه‌، له‌م مه‌سه‌له‌یه ئاگادار بیت.

با تۆزۈكى دىكەش بە دەۋرى باخەكەدا پىياسە بىكەين و دوايىش بېرۆين. وەرە، مەترسە ئەمپرۆ بەھۆى دڭرەقى و دلبەردىيى مەنەۋە فرمىسك نارپىزى. تۆ دەبى سەرنج بەدەيتە مەن و پالپىشتم بىت.

داۋىنى كراسە جوانەكەى كۆ كىرەۋە و بەدەستىك گرتى و دەستەكەى دىكەشى بە ھىۋاشى خستە سەرشانى مەن. دوو سى جارى دىكەش بەدەۋرى باخە كاۋلەكەى خاتوو ھاۋىشامدا گەراين، بەلام باخەكە بە ھەموو وپرانىيەكانىيەۋە، ئەو رۆژە بەلامەۋە ۋەك گولستان بوو.

ئاخىرىيەكەى چوۋىنەۋە بۆ لاي خاتوو ھاۋىشام، لەۋى بىستەم، سەرىپەرشتەكەى مەن بۆ بەرپۆبەردنى ئىشىك ھاتۆتە دىدارى خاتوو ھاۋىشام و پۆيشتۆتەۋە. بەلام بۆ كاتى خواردنى نىۋەرۆ دەگەرپتەۋە. خاتوو ھاۋىشام لەسەر كورسىيە دەسكدارەكەى دانىشتبوو و چاۋەرۋانى مەنى دەكرد.

ئىستىلاش بۆ گۆرىنى جەكانى چوۋبوو بۆ ژوررەكەى خۆى. مەن و خاتوو ھاۋىشام بەتەنيا بوۋىن، پۋوى كىرە مەن و لىيى پىسىم: "ئەرى جوان نەبوۋە؟ باش گەۋرەبوۋە؟ خۆشت دەۋى؟"

— ھەركەس بىيىنىت ستايشى دەكات، خاتوون.

— خۆشت بویت، خۆشت بویت، ئەمپرۆ چۆن ھەلسوكەۋتى لەگەل كىردى؟
پىش ئەۋەى ۋەلامى بەدەمەۋە دووبارەى كىرەۋە: "خۆشت بویت، بىكە بە ئەۋىنى خۆت، خۆشت بویت، ئەگەر تۆى خۆش دەۋىت، خۆشت بویت، ئەگەر ئازارت دەدات ھەر خۆشت بویت، ئەگەر دلت دەشكىنىت ھەر خۆشت بویت، خۆشت بویت... گۆيىم بۆ راگرە پىپ، مەن ئەوم ۋەك كىچى خۆم گەۋرە كىرەۋە تا خۆشيان بویت. ئەوم ۋا پەرۋەردە كىرەۋە، تا خۆشيان بویت، خۆشەۋىستى خۆتى پى نىشان بەدە، مەن دەزانم ئەۋىنى پاستە قىنە چىيە:"
* خۆبەختكىردنى كۆپكۆپرەنە.

* به ته و او ی خۆ به دهسته وه دان.

* کردنی ئه و کارانه ی که له گه ل عه قل و لۆژیک یه ک ناگر نه وه.

* متمانه و سيقه ی ته و او.

* به دهسته وه دانی دل و رۆح یه ک جی له رپڭای عه شقدا، هه روه ک من کردم...!

دوای گوتنی دوایین دێر له سه ر کورسییه که ی هه ستا و خۆی پێدا دایه وه، له وه ده چوو، ده ی هه ویت خۆی به دار و دیواردا بدات و مالتا وایی له ژیان بکات، به لام زۆری نه خایاند هێور بۆوه و هاته وه سه رخۆ. له م کاته دا، به رپڭز جاگپڭز هاته ژووره وه که مینک له گه ل خاتوو هاویشام قسه ی کرد و له پاشان دهستی منی گرت و بردمییه لای ئیستیلا و سارا پاکیت بۆ خواردنی نانی نیوه رۆ. خاتوو هاویشام هه روا له سه ر کورسییه که ی مایه وه، ئه و به رده وام به ته نیایی نانی ده خوارد. نان و چیشتیکی باشمان خوارد و دوای نیوه رۆش بتلیک شه رابی باشیان له پیش دانین و ئیستیلا و سارا پاکیت ئیمه یان به جی هیشت.

له هه موو ژیاغدا که سم نه بینی بوو، وه ک به رپڭز جاگپڭز خۆپاریز بیت. له هه موو ئه و کاته ی که دانیشتبووین ته نیا بۆ جاریک نه بی ئه ویش له کاتی ناخواردندا، ده نا سه ری به رز نه کرده وه و سه یری ئیستیلا ی نه کرد.

هه رکاتیک ههستی ده کرد ده مه ه ویت پرسیا ریکی لی بکه م چاویلکه کانی (عهینه که کانی) به دهستییه وه ده گرت و هه لی ده سوورانن، ئه وه ش به و مانایه بوو که هه ر پرسیا ریکم لی بکه ی بی که لکه و ناتوانم وه لامی بده مه وه.

له پاشان چووینه ژووره که ی خاتوو هاویشام و خه ریکی یاریی په رپڭن بووین. له کاتی یاریکردندا جار جار خاتوو هاویشام پارچه ئالتوونیک یان جه واهپڭریکی له سه ر سینگ و ده ست و قژی ئیستیلا داده نا، ئه و دیمه نه ئه وه نده جوان و دلرپڭین ده بوو که سه رنجم ده دا و ده م دیت که به رپڭز جاگپڭزیش سه یری ئیستیلا ده کات و

جوانىيە كەي ئەو كىچە ئەويشى بۆ لاي خۆي راکىشاۋە. تا كاتژمىر ۹ى شەو دانيشتىن، پىيارمان دا كاتىك ئىستىلا ھات بۆ لەندەن پىشتەر من ئاگادار بىكاتەۋە بۆ ئەۋەي بە پىشۋازىيەۋە بىچم. لە ئاخىرىدا مالتاۋايىمان كىرد و من گەرامەۋە بۆ مىواخانە كە.

شەو تا درەنگانىك قىسە كانى خاتوو ھاۋىشام لە گويمدا دەنگيان دەدايەۋە كە دەيگوت: "خۆشت بویت، خۆشت بویت... ھەر خۆشت بویت." منىش لەنيو دلى خۆمدا سەدجار ۋەلامم دەدايەۋە و دەم گوت: "خۆشم دەۋىت، خۆشم دەۋىت..."

ھەرچەند بىرم دەكردەۋە كە دەستى چارەنۋوس ئەم كىچەي بە من كە تا دۋىنى شاگردى ئاسنگەرىك بووم، پىشكەش كىردۋە، دلم پىر دەبوو لە ھەقناسى و سوپاسگوزارى. ھەرۋەھا لە بىرى خۆمدا دەمگوت: "كەي ئاورىكم لى دەداتەۋە، كەي دىت كە من بتوانم ئەو ھەستە نووستەۋەي ۋە خەبەر بىنم."

ئەم خەيال و بىر و ئاۋاتانە بە بۆچونم بەرزەفرانە بوون، بەلام ھىچ بىرم لەۋە نەكردبۆۋە كە دوورى لە جۆ، كە دەم زانى ئىستىلا ئەۋەندە خۆشى لى نەدەھات كازكى ناپەسەندە. ھەر دۋىنى بوو كە وتەكانى جۆ فرمىسكىيان رزانىدبوومە خوارەۋە، بەلام خوا لىم بىورىت چ زوو ئەم فرمىسكانە وشك بوونەۋە.

(۱۸)

دهردی دل هه لڤرشتن له لای هیڤیرت

بهیانی که له خه وهه ستام رای خۆم سه بارهت به ئۆرلیک به بهرپڤر جاگیرز گوت، که ئه ویش وهک من له میوانخانهی ورچی شین نیشته جی بوو، هه رچییه کم ده بارهی ئۆرلیک ده زانی بۆم درکاند ئاگادارم کرده وه که به هیچ شیوهیه که بۆ خزمه تکردن له مائی هاویشام شیوا نییه.

له وهلامی مندا گوتی، هه ر ئیستا ده چمه مائی هاویشام و له وی دهردی ده کهم. کاتیک گه پامه وه له ندهن بۆ میوانخانهی بیرنارد (شوینی نیشته جیبوونم) هیڤیرت خه ریکی ناخواردن بوو پله گوشتتیک ساردی له بهرده ستدا بوو، تا منی دیت به خیرهاتنی کردمه وه، کۆره خزمه تکاره که میوانخانه کهم نارد بۆ منیش خواردن بیئیت. ئه وه شه وه ههستم کرد ده بی نهینییه که ی نیو دلّم به براده ره کهم بلیم بهم شیوه دهستم به قسه کردن کرد: "هیڤیرتی خۆشه ویست، بابه تگه لیککی زۆر تایبه تم هه یه که پیوسته پیتی بلیم."

— هیندیلی خۆشه ویست، (هیڤیرت پیی خۆش بوو به من بلیت هیندیلی)، بۆ ئه وهی به براده ری خۆشه ویست ناوم ده بهی و متمانه م پیی ده که ی سپاست ده کهم.

— ئه وهى دهمههوى بۆت باس بکه م بابه تیکه سه بارهت به خۆم و که سیکی دیکه.

هیبریتر که له سه ر کورسییه که دانیشته بو لاقی دریز کرد و چاری له ناگری شۆمینه (سۆبه دیوارییه) که پری. دهستم له سه ر شهژنۆکانی دانا و گوتم: "هیبریتر من ئیستیلام خۆش دهویت و دهیپه رهستم."

هیبریتر به شیوهیه کی زۆر ناسایی و به دلنیا ییه وه وه لآمی دایه وه: "زۆر باشه پیپ، زۆر باشه."

گوتم: "هیبریتر، هه ر ئه م وه لآ مه م ده ده یته وه؟"

— ئه ی ده ته وه ی چی بلیم؟ من پیشتر ده مزانی.

— چۆن ده ترانی؟

— چۆن ده مزانی؟ وه لآ مه که ی ساده یه، له خۆتپا.

— به لآ م من هیچکات له م باره وه هیچم به تۆ نه گوته وه.

— به منت نه گوته بو، تۆ کاتیک ده چی بۆ سه رتاشخانه هیچ به من نالیی، به لآ م من ئه ونده م تیگه یشتن هه یه بزائم قۆه کانت کورت بوونه وه، که واته چووی بۆ سه رتاشخانه. له و کاته وه تۆم بینیه به رده وام به ئیستیلایه لده لئی، هه ر که هاتی بۆ نییره و چه مه دانه که ت کرده وه، ئه وینی ئیستیلایه پئی بوو، کاتی چیرۆکی ژبانی خۆت بۆ من گپرایه وه زۆر ساده و ئاشکرا گوته که له یه که مین رۆژی دیتنی ئه م کچه وه ده یپه رهستی.

— زۆر باشه، هیبریتر، ئیستاش بزانه من بۆ یه ک رۆژیش ئه وم له یاد نه کردوه. ئیستیلایه ئیستا جوانتر و سه رنچراکیشتتر له جارن گه راوه ته وه ماله وه و من دوینی ئه وم دیت. ئه گه ر له پیشتر خۆشم ده ویست، ئیستا ده یپه رهستم.

— خۆزگه م به خۆت هیندیل، که بۆ ئه وه له بزیردراوی و به ده ستت هیناوه!

به لآ م تۆ رای ئیستیلایه به رامبه ر به خۆت پرسیه یان نا؟

به ناره حه تییوه سه رم جوولاند و گوتم: "به داخه وه ههستی من و شه زور له - یهك دورن."

— هیندیلی خو شه ویست، له سه رخو به، کات زوره، به لام له وه ده چی بتهه ویست شتیکی دیکه شم پی بلئی.

گوتم: "به لی هیبریتر، بابه تیکی دیکه شم پییه، به لام شه رم ده کم پیستی بلیم."

به لام خو بیر کردنه وه که ی و گوتمه که ی وهك یهك وان. تو من به پیایکی خوشبهخت ده زانی. له راستیشدا هه ر وایه، تا دوینی من شاگردی ئاسنگه ریکی هه ژار بووم، له ژیاندا هیچ چالاکییه کم بو سه رکه وتنی خو م نه کردوه. ته نیا پاره منی سه ر خستوه، هه ر کات بیر له ئیستیلا ده که مه وه ناتوانم بلیم که چه نده هه ست به سستی و ناره حه تی ده کم، له بهر شه وهی داها تووی من کو مه لی که له سه دان پی شه ات و پرو داوی جو راو جو ر.

هیبریتر، داها تووی من و ئاواتی من ته نیا له ده ست یهك که سدا یه. په کوو له و داها تووه که چه ند نامو و نادیا ره !

پی م وایه تو به منت گوت، به ری ز جاگی ز، یه که مین رو ژ به تو ی گو تووه شه وهی ده دری ت به تو ئاواتی پو چه ل نییه، شه گه ریش شه م قسه ی نه کرد بی، پی ت وایه جاگی ز مرۆ قیکه به بی متمانه و زانیاری ته واو نیو بیی شه م مامه له یه بکات؟
— شه وهی ئاماژه ی پی ده کات به ته واوی وایه.

— منیش وا بیر ده که مه وه که شه وه یه ی با سم کرد رازی که ر بی ت، به لام سه به ارت به داها توو، تو ده بی کاتی ته واو بده ی به سه ره ر شته که ت و شه ویش ده بی مه جالی ته واو بدات به و خیر خواهه که به م زووانه ۲۱ سالی ت ته واو ده بی ت و له وانیه شه وکات بتوانی زانیاری باشترت ده ست که وی ت.

ئىستا مۆلەتم بەدەيه چەند خولەك قسە بكەم، دەشزائم پيٽ ناخۆش دەبيٽ. لاي خۆم بىرم دەكردهوه نەكا خيبرخۆازه كە بۆ هاوسەرگيرى تۆ بۆچوونىكى تايبەتى ھەبيٽ، بۆ ويٽنە، بليٽ بە مەرچيٽك دەتكات بە ميراتگري خۆى كە تۆ دەست لە ئىستىيلا ھەلگري. قەت وابووہ كە جاگيرز ئاماژە بەم بابەتە بكات.

— نا، قەت نەبووہ.

— باشە ھىندىل، نايا تۆ ناتوانى ھەر ئىستا تا نەبوونە دەزگيرانى يەكتر وازى لى بىنى؟

— نا، ھيربىرت بەھيج شيوہيەك ناتوانم.

— ناتوانى پريگا لەم بىرەت بگري.

— نا برادەرى خۆشەويستم، ناتوانم.

زۆر باشە، ھىندىل، ئىستا كۆتايى بە قسە ناخۆشەكائىم دىنم و ھەول دەدەم لە مەودووا قسەى دلخوازت بۆ بليٽم.

لە پاشان سەبارەت بە بنەمالەكەى خۆى و دەزگيرانە جوانەكەى ھەنديكەم بۆ دووا.

باوكى كلارا پياويكى كەمنەندام و زەليل بوو، كە بەردەوام لە سووچيٽك دادەنيشت و بەردەوام بۆلەبۆلى دەگرد.

ھيربىرت گوتى: "يەكەم رۆژ كە دەستم بە پارە دەرھيٽان كرد، بىرم لە ژيانى ھاوبەش لەگەل ئەم كچە كردۆتەوہ، بەلام دەزانى تا كاتيٽك مرۆڤ لە ھەولى پارەدەرھيٽاندايە ناتوانى ژن بەيٽى."

(۱۹)

ھاۋرىيەتى ئىستىلا تا رىچمۇند

رۆژتيك لە رېڭگاي پۆستەۋە نامەيەكم بۆ ھات، ئەگەرچى خەتى سەر پاكەتى نامەكەم نەدەناسىيەۋە بەلام كاتىك خويندەمەۋە دلەخورپەيەكم گرت. دەمزانى دەبى لە لايەن كىۋە ھاتىت. نىۋەرۆكەكەي ئەۋە بوو: "دووبەيانى بە غەرەبانەي دوانىۋەرۆ دېم بۆ لەندەن. پىم وايە برىاربوو من لە گاراج بىينى. بەھەرھال خاتوو ھاۋىشام واى پى خۆشە، منىش بۆ بەرپۆۋەبردنى ئەمرەكەي ئەم نامەيەم بۆ ناردى، سلاۋت بۆ دەنېرى، ئىستىلا."

ئەگەر كاتم ھەبايە دەچوم دوو قاتى نويم دەكپى، بەلام لەبەر ئەۋەي مەجام نەبوو بە ناچار بە جەكەنى خۆم رازى بووم. ئىشتىيام كويز بېۋە و ھىچم پى نەدەخورا، تاكاتى ھاتنى ئىستىلا ئارامم لى ھەلگىرابوو. ئەۋ رۆژەي كە برىار بوو ئىستىلا بيت بۆ لەندەن، بەيانى زوو لە خەۋ ھەستام و رۆيشتەم بۆ گاراج، ئەۋەندە زوو چووبوم بۆ گاراج لەۋانە بوو، ھىشتا ئىستىلا لە شارەكەي خۆمان ۋەرى نەكەوتىت. ناخريەكەي ئەۋ غەرەبانەي ھەلگىرى ئىستىلا بوو گەيشتە لەندەن و لە پەنجەرەي غارەبانەكەۋە دەستى بۆ راۋەشاندم. ئىستىلام لە جلوبەرگى سەفەرىدا كە لە ھاۋرىشەم بوو، زۆر جوانتر و ناسكتەر لە جارەن ھاتە بەرچاۋ. ھەلسوكەۋتى لە گەل من باشت بېۋو، بۆچونى من ۋابوو كە لەۋانەيە ئەم گۆرانكارىانە لە ھەلسوكەۋتى ئىستىلادا بەرھەمى دەسەلاتدارىي خاتوو ھاۋىشام لە سەرى بيت. لە ھەۋشەي گاراجەكە راۋەستابووم و چاۋەرىي ئەۋەم دەكرد تا چەمەدانەكەي خۆي جوى بىكاتەۋە و برۆين.

دواى بهرپوه بردنى ئيشه كان، تازه زانيم ټه وندده مه حوى جوانيى ئيستىلا بووم، هم مو شتيك جگه لهو له بير چوره ته وه. وپراى ټه وهش هيشتا نهمده زانى ده بى به ره و كويوه برين تا بو خوى گوتى: "من ده چمه رپچموند كه له ۱۰ مايلى له ندهن هه لگه وتوه. ده بى به عه ره بانه يه كى ديكه به زووترين كات وه رى كه وين. ده بى توش له گه لم بييت، ها ټه وه پاره، خه رچى رپگى لى هه لگره، ئيختيارى من و تو به ده ست خو مان نييه، ټه ركى سه ر شانمانه ټه و ټه مرانه ي پيمان ده كمن به جيان بگه يه نين!

— ده بى به دوواى عه ره بانه يه كدا بنيرم، ئيستىلا، تو ليره چاوه رى ده بيت؟
 — به لى، من تو زيك ده حاو يمه وه، توش ده بى لهو ماوه ده دا تاكات له من بيت.
 ده ستى خسته قولى منوه. پيشكارىك له وى راوه ستابوو و وه ها چاوى بريبووه عه ره بانه كه و ده تگوت قهت عه ره بانه ي نه ديوه، پيم گوت، زويه ژوروىكى تايبه تمان پى نيشان بده له نه ومى خواره وه. رپنو ينى كردين بو ژوروىك، داواى چام كرد بو ئيستىلا و ليم پرسى: "له رپچموند ده چى بو لاي كى؟"
 — من له وى له گه ل خاتو نيكي جي كه وتوو ده ژيم. ټه م خاتوونه به وه رگرتنى بره پاره يه كى زور رازى بووه، كه من بباته نيو كو مه لگى ټه عيانى و شان شينه كان و بيته هوى ناساندنى من به كه سايه تيبه ده سه لاتداره كان.
 — پيم وايه له وى بهو سه رگه رميانه ي ده تبن و بهو ستايشانه ي ليت ده كرين كاتى خو ش به سه ر ده به ي.

— منيش وا هه ست ده كه م. باشه ټه تو له ژيان له گه ل بهرپز پاكيت رازى يان نا؟
 — به ته واوى رازى و خو ش حال م، هه رچه ند له تو دوورم، به لام رازيم.
 ئيستىلا به شيوه يه كى نارام و له سه رخو گوتى: "بيتام چون ده وىرى ټه م قسه قورا- نه بكه ي؟ پيم وايه بهرپز ماتيو بو خوى له هه مو ټه ندامانى بنه ماله كه ي باشته.
 — به راستى باشته.

- بیستوومه ئەو پیاویکی ژیر و تیگه‌یشتووه و له بهرچاوتهنگی به‌دووره.
- به‌لێ. منیش به‌لگه‌گه‌لێکی زۆرم هه‌یه بۆ سه‌ماندنی ئەم وته‌یه‌ت.
- به‌لام له قازانجی ئەندامانی دیکه‌ی بنه‌ماله‌که له‌م به‌لگانه‌ت نییه. له‌به‌ر ئەوه‌ی ئەوان به‌رده‌وام باسی خراپه‌ی تۆ لای خاتوو هاویشام ده‌که‌ن، له‌وانه‌شه تۆ تا ئیستا هه‌ستت به‌و نه‌فرته نه‌کردبێ که له‌تۆیان هه‌یه.
- به‌لام هیوادارم هیچ زه‌ره‌ر و زیانیکیان به‌من نه‌گه‌یانده‌یت.
- نیستیلا له جیاتی وه‌لامدانه‌وه ده‌ستی کرد به قافا و پینکه‌نین.
- گوتم: "هیوادارم ئەوان هیچ زیانیکیان به‌من نه‌گه‌یانده‌یت و ئەم مه‌سه‌له‌ش نه‌بووبیته هۆی گالته و پینکه‌نینی تۆ."
- له‌م باره‌وه دلتیا به. پینکه‌نینه‌که‌ی منیش بۆ سه‌رنه‌که‌وتنیانه، به‌پراستی ئەم خه‌لکه‌ ئازاریکی زۆریان له‌لایه‌ن خاتوو هاویشامه‌وه پێ ده‌گات.
- سه‌رله‌نوی ده‌ستی کرد به پینکه‌نین، پینکه‌نینێک که بۆ مه‌سه‌له‌یه‌کی ئاوا بچووک زۆر بوو. به‌شێوه‌یه‌ک که بیرم ده‌کرده‌وه، ده‌بێ باهه‌تیکی گرینگتر و زۆرتر له‌وه‌ی من ده‌یزانم له‌ ئارادا بێت.
- پاشان درێژه‌ی پێ دا: "خه‌یالی خۆت تێک مه‌ده، ئەم که‌سایه‌تیانه نه‌ ئیستا و نه‌ تا سه‌د سالی دیکه‌ش ناتوانن ئاستی تۆ لای خاتوو هاویشام لاواز بکه‌ن. وێرایی ئەوه‌ش بوونی تۆ له‌و نیوه‌دا ئەوانی سه‌رقال کردووه و من له‌ زمانی ئەوان له‌ ئەمان دام و لێره‌دا من منه‌تباری تۆم و ده‌ستی براده‌ریت بۆ درێژ ده‌که‌م."
- تا ده‌ستی بۆ لای من درێژ کرد، گرتم و ماچم کرد.
- هه‌ی که‌ره پیاو، تۆ عاقل نابێ؟ باشه‌ ئەمرو ده‌ستی منت به‌و هه‌سته‌وه ماچ کرد که جاری رابردوو کوڵمت ماچ کردم؟
- بۆچی مه‌گه‌ر جاری پێشووه به‌چ هه‌ستی‌که‌وه ماچم کردی؟

— راوهسته باتۆزىك بىر بکه مهوه، وهك ههستی کهسیك بهرامبهر به نه جییزادهیهك.

— ته گهر بلیم ته مپروش بهو ههسته وه ماچت ده کهم، جارپکی دیکهش ئیزم ده دهی ماچت بکهم؟

— پيش ته وهی دهستیشم ماچ بکهی ده بوو ئیزم لی وهرگری، به لام قهیناکه ته گهر ههزت لییه ماچم بکه.

دهم و چاوی نارام وهك پهیکه ریک و ابو، گوتی: "له بیرت نه چیتته وه بریار بوو لیته چایهك وه خوین و بهیه که وه برۆین بۆ ریچموند."

زهنگه که مان لیذا و چایان بۆ هینانین پاره که مان دا و پاشان سواری عه ره بانه بووین و به ره و ریچموند وه ری که وتین. کاتیك له سه رپنگا به "هیمراسمیت" دا تییه رپین مالی به ریز "ماتیوپاکیک" م نیشان دا و گوتم: "هیمراسمیت له ریچموند دوور نییه، ته گهر ئیزم بهی جار جار سهردانیکت ده کهم." له وه لامدا گوتی: "باشه منیش پیم خوشه، هه رکاتیك به باشت زانی سهردانم بکه. ده بی تۆ بهم بنه ماله بناسینم، هه رچه ند ته وان ناوی تۆیان بیستوهه."

زوو گهیشتیینه ریچموند. شوینی دیاریکراومان مالیکی کۆن و نابروو مه ندانه بوو. له گه ل ته وهی له زهنگی ده رکه کهم دا، دوو نوکه ر بۆ بردنه ژووره وهی ئیستیلا هاتنه ده ره وه. ئیستیلا تۆقه یه کی له گه ل من کرد و زه رده خه نه یه کی هات و خواحافیزی لی کردم و چوو بۆ نیو ماله که.

دوای رۆیشتنی ئیستیلا بۆ ماوه یه که له پشت ده رکه که راوه ستام و بیرم ده کرده وه و له نیو دلێ خۆمدا ده مگوت: "چه ند به خته وه ر ده بووم ته گهر بمتوا- نیبایه له گه ل ئیستیلا له م ماله دا بزیم، هه رچه ند ده شمزانی هیچ کاتیك له گه ل ئیستیلا به خته وه ر نام.

(۲۰)

شېرزەيى ئىيشەكان

دوای ئەوئى كە وردە وردە لەگەڵ ژيانى نوى راھاتم، ھەستەم بە كارىگەرييەكانى ئەم ژيانە بەسەر خۆم و دەورووبەرەكەمدا كرد. لەو رەفتارەى كە بەرامبەر بە جۆم نیشان دابوو بەردەوام ناپەرھەت بووم، لەبابەت بېدېشەو و وىژدانم ئاسوودە نەبوو. نېوئەشەوان لە خەو رادەپەريم و ھەستەم بە ماندووييەكى زۆر لە رۆھمدا دەكرد. بېرم دەكردەو كە چەند خۆش دەبوو ھەر مالى خاتوو ھاويشامم نەدیتبا و وەك شەريكىك لە كارگەكەى جۆدا سەرقالى ئاسنگرى ببايەم.

پىنگە نوئىيەكەى من لەسەر ھېرېرتىش كارىگەرى باشى نەبوو. دەستبلاوى و ھەلەخەرجىيى من ئەويشى تووشى خەرجىكى زۆر كەردبوو كە لە تواناي ئەودا نە- بوو. من ژيانە ئارام و سادەكەى ئەويشم تىك دابوو. وردەوردە تووشى قەرزدارى بووم، ھېرېرتىش پەيرەويى لە من دەكرد. بەويەرى خۆشھالىيەو ئامادە بووم خەرجى ئەويش بە ئەستۆ بگرم، بەلام ئەو گەنجىكى رۆھزل بوو و رازى نەدەبوو. بەم شىوئە كىشە و گرفتىكى زۆرى بۆ ساز بوو و بۆ باشتربوونى ژيانى ناچار بوو زياتر ھەول بەدات.

ھەموو رۆژىك بەيانيان دەچوو بۆ شار و منىش زۆر جار ئەوم لە نووسىنگەكەى دەدیت، بەلام ھىچ كات بە بېرم نايەت بۆ جارېكىش بوويت، ئەوم سەرقالى ئىشيك بىنېيت. جگە لەو كە بىكار دادەنىشت و چاوى لە دەورووبەرى

خۆى دەكرد. جارى ۋا بوو پىم دەگوت: "ھېرىپىرتى خۆشەويست بەراستى رۆژگارى ئىمە بە ناخۆشى تىدەپەرىت."

ئەۋىش ۋەلامى دەدامەۋە: "ھىندىلى خۆشەويست، پىرام پى بىكە منىش ئىستا دەمەھەويست ئەم قسەيە بىكەم."

لەپاشان ھەردووكمان ھەولمان دەدا بۇ سارىژكردنى ئەم نارەزايەتتىيانە ئىشىكى نوى بىكەين، بۇ ۋىنە دەچوۋىن بۇ چىشتخانەيەكى باش ۋ خواردن ۋ شەرابى گرانمان داۋا دەكرد، بۇ ئەۋەى بە شىۋەى كاتىش بوۋىت ئارام بىينەۋە. كاتىك خواردنەكەمان تەۋا دەكرد ھەرىكە ۋ پىنوس ۋ كاغەزمان دەر دىنا ۋ خەرىكى نووسىنى قەرزەكانمان دەبوۋىن. من دەمنوسى: "لىستى قەرزەكانى پىپ" ئەۋىش دەينوسى: "لىستى قەرزەكانى ھېرىپىرت" دواتر ھەرىكە ۋ كوتە كاغەزىكمان لە گىرفانمان دەردەھىنا كە كۆمەلىك ژمارەى لەسەر نووسرابوو، دۋاى ماۋەيەك نووسىن لىم دەپرسى ھېرىپىرت بەسەرھاتى قەرزەكان چۆنە؟ لە ۋەلامدا دەيگوت: "ھىندىل قەرزەكان زۆر بوون، بە گىيانى خۆم پۆژبەپۆژ زۆرتەر دەبن.

— ۋرەت بەرز بىت، لەھەمانكاتىشدا ئاگات لە ئىشەكانت بىت.

ۋتەكانى من كارىگەرى دەخستە سەر ھېرىپىرت ۋ دووبارە خەرىكى ئىش ۋ چالاكى دەبۆۋە. دۋاى ماۋەيەك ھېرىپىرت بە بىانوى ۋنبونى يەكىك لە لىستى قەرزەكانى دەستى لە ئىشكردن دەكىشايەۋە. پىم دەگوت: "ھېرىپىرت ئەۋەندە بىرى خۆت ئالۆز مەكە، بەراۋردىكى بىكەۋە ۋ ژمارەيەك بنوسە ۋ لە جىگەى ئەۋەى پىشۋى دابنىۋە. "ھېرىپىرت بە ستايشەۋە ۋەلامى دەدامەۋە: "ھەى ئافەرىن ھىندىل، تۆ چەند ھوشىيارى! بەراستى ھۆشى تىجارىى تۆ بەرچاۋە ۋ شايانى رىزە!

لە لای خۆم بېرم دەکرده و دەمگوت لەبەر ئەوەی من مرۆڤیەکى لەسەر خۆ و خاوەن بپارم و هەروەها لە هۆش و زیرەکی بى بەهرە نییم، ئەگەر بچمە نىو دنیای تىجارەتەو، تاجرىکى باشم لى دىتە دەروە.

یەکیک لە زوقە ئابورییەکانم ئەو بوو کە لە کاتى ژمىرارىدا ژمارە وردەکانم خشت دەکرده، بۆ وینە، کاتىک قەرزەکانم دەگەشتە ۱۶۴ لیره و دوو پینس پینسنىارم دەکرد ۲۰۰ لیره بۆ بنووسن تا لە کاتى حسیب و کتیبدا شتیکم بۆ بگەریتەو، بەلام تىستا دانى پىدا دەنىم کە تەنیا خۆم فریو دەد!

رۆژیک زۆر سەر خۆش بوومک نامە یەکم لە لایەن بىدییه و بە دەست گەیهشت، کە هەوالى مردنى خوشکمی بۆ ناردبووم و لى وىستبووم بۆ رۆژى دووشەممە بگەریتەو بۆ گوندهکەى خۆمان بۆ ئەوەى لە مەراسیمی بە خاکسپاردنى خوشکما بەشارى بکەم.

زۆر بە دژواری دەمتوانى بە خۆشە وىستىیه وە یادی خوشکم بکەم، بەلام وىرای ئەوەش بە بىستنى ئەم هەوالە داخىکى زۆرم خوارد و ئەم داخە بوو بە هۆى ئەوەى لە نىو دلما دەست بە توورەبى و بىزارىیهکى زۆر بەرامبەر بەو کەسە بکەم کە هیرشى کردۆتە سەر و ببوو بە هۆى ئەوەى نازارىکى زۆر بچىشیت.

تۆرلىک یان هەرکەسىکى دیکە کە ئەم جىنايهتەى کردبوو، هەستى تۆلەیهکى بەهیز، لە نىو دەرووندا هەلچوو بوو.

نامە یەکم بۆ جۆ نووسى و سەرەخۆشى خۆم دەربرى و رۆژى بە خاکسپاردنە کەش عەرەبانە یەکم بە کرى گرت و چوومە وە بۆ گوندهکەى خۆمان. دواى رپۆرەسى بە خاکسپاردنە کە ، بىدى و من و جۆ نانى نىوەرپۆمان لە کەشوه وایهکى سارد و خەماویدا خوارد، ئىزنىم لە جۆ وەرگرت بۆ ئەوەى شەو لەوى وەمىنم و، بە یادی جاران لە ژوورەکەى خۆم بچەوم. زۆرى پى خۆش بوو. کاتىک تاریکى سىبەرى خۆى بەسەر دنیادا کىشا، مەجالیکم دەست کەوت تا لە

گەل بیدی پیاسەیهک بکەم. پێم گوت: "بیدی! خۆشەویستم، بە باشی دەزانم کە ئیدی مانەوی تۆ لەم مائە دژوارە."

ئەویش بە شیوەیهک کە داخی لی دەباری، گوتی: "وایه، بەرپز پپ ئیتر ناتوانم لیڤه بێنمەوه. پێشتر لەگەل خاتوو هابیلا ئەم بارەوه قسەمان کردوو و بەلێنە بچمە لای ئەو. هیوادارم ئیمە تا ئەو کاتە بەرپز گارجیری هیوەر دەبیتەوه و ژیانی ئاسایی بەدەست دەهینیتەوه، بتوانین ئاگادری لی بکەین."

— باشە ئەی تۆ ژیانت چۆن بەرپۆه دەبەیت؟ ئەگەر پپۆیستیت بەپارە هەیه...

— چۆن ژیانی خۆم بەرپۆه دەبەم؟ ئیستا پیت دەلیم. من بەلێنە بەم زووانە سەرپەرشتی قوتابخانەیهک کە بەم زووانە لیڤه دەکریتەوه بگرمە ئەستۆ. من زۆر شت لە تۆ فیڤر بووم و لەو کاتەشەوه مەجالی تەواوم هەبوو بۆ ئەوێ زانیارییەکانم زۆر بکەم.

— بیدی من لەسەر ئەو باوەرەم کە تۆ بەردەوام لە هەر ئاستیکدا بی دەتوانی ریگەگی پێشکەوتنی خۆت ساف بکە.

پاشان چۆنیەتی مردنی خوشکمی بەم شیوە بۆ گێڤامەوه: "ماوهی چوار رۆژ بوو تەندروستی باش نەبوو، دوانیوهرۆی رۆژی چوارەم تۆزیک باش بۆوه و بەدەنگینکی زوولال جۆ بانگ کرد، کاتیک جۆ هات بۆ لای ئاماژەیی پی کرد لە تەنیشتی دابنیشیت، دەستی خستە سەرشانێ جۆ ماوهیهک بەم شیوە مایهوه و رازی بوون لە پوخساری دەباری، دوو جار ناوی جۆی و جاریک ناوی لیبوردن و جاریکیش ناوی نۆی هینا. ماوهی یەک کاتژمیر بەم شیوە مایهوه لە پاشان کۆچی دوايي کرد."

پرسیارم لە بیدی کرد: "هیچ نیشانهیهک لەم جەنایەتە دەر نەکەوت؟"

— نا، هیچ شتیک.

— ئەى نازانى ئۆزلىك چى لېھات؟

— وەك لە رەنگى جلوبەرگە كانپرا دياربوو دەبى لە كانگا ئيش بكات.

لە پاشان بىدى گوتى، ئىستاش ئۆزلىك داواى دەكات، بە بىستنى ئەم دېرە

زۆر توور بووم.

برىارم دا بەيانى زوو وەرپى كەوم، بەيانى زوو لە خەو ھەستام و لە مائەو ھا-

تە دەر بەبى ئەو ھى كەس بمبىنىت، لە يەككە لە پەنجەرە كانى كارگە كە سەيرى

جۆم كرد كە بەبى راو ھستان ئيشى دەكرد، سەلامەتى و بەھىزى لە روخسارى دە-

بارى.

— گوتم خواحافىز جۆى خۆشەويستىم، تووخوا دەستەكانت پاك مەكەو ھەر

ئەو دەستە رەشانەتم بدەيە. دووبارە دەگەرئىمەو ھە لات زوو زوو دېمەو ھە.

لە وەلامدا گوتى: "نا بەرپىز پىپ نە زوو زوو وەرە و نە زۆر."

(۲۱)

گهوره بووم

دۆخی من و هیبریترت بهو قهرزه بهرده و امانه پۆژبه پۆژ بهره و خراپی ده پۆیشت، ماوه یهك تیپه ری و من گه یشتمه ته منه نی یاسایی، رۆژتیک پیش نه وهی ته منه م بگاته ۲۰ سال نامه یه کم له لایهن به ریژ ویمیک جیگره که ی به ریژ جاگیژ به ده ست گه یشت که بانگه یشتیان کرد بووم بۆ نه وهی به یانی کاتمی پینج بجمه دیداری به ریژ جاگیژ.

کاتیک گه یشتمه نووسینگه که ی به ریژ جاگیژ، ویمیک به نیشانه ی ریژگرتن سه ری بۆ دانه واندم و پیروزیایی پی گوتم و پینوینی کردم بۆ ژوره که ی به ریژ جاگیژ. به ریژ جاگیژ نه و پۆژه منی به ناوی خۆم بانگ کرد و دهستی خسته نیو دهستم، له دۆخی ژیانی پرسیم، پرسیاریک که نه مده توانی وه لامی بده مه وه. لیم پرسى: "ته ری ته م رۆ ده توانم ناوی نه و که سه خیرخوازه که منی گه یاندوته ئیره بیرسم؟ وه لامه که ی نه ری نی بوو، له پاشان گوتی ده زانم قه زرداری و چه کیکی ۵۰۰ لیره یی دامی، ئینجا دریژه ی پیدا و گوتی: "له مه ودوا تا نه و پۆژه ی ناوی که سه خیرخوازه که ده زانی نه وه نده ت مووچه هه یه، ده م هه ویست سپاسگوزاری له خیرخوازه که م بکه م که به ریژ جاگیژ قسکه می بری و گوتی: "پپ، من بۆ که - یاندنی وته کانی تو به که سانی دیکه هیچ پاره یه کم وه رنه گرتوه."

ههولم ددها بزائم کهی ناوی خیرخوازه کهم بۆ دهرده کهوئیت و ههروهها بزائم دئیت بۆ له ندهن یان نا؟ به لآم ههولته کهم بئی تاکام بوو، ته نیا ئه وه ندهم دهست کهوت که گوتی: "هه رکات ئه و کهسه ت ناسی کاری من ته واو دهئیت." ههروهها ئه وه شم بۆ دهر کهوت که خاتوو هاویشام باسی ئه وه شی نه کردوو که ناخۆ ئیستیلای بۆ من داناوه یان نا. ئه وهش له بهر ئه وه بووه که نه کا جاگیرز پئی ناخۆش بیته و تیکی بداته وه، یان ئه وهی که باسی ئه م مهسه له کراوه، به لآم جاگیرز نابهه وئیت من بزائم.

له گه ل پاره کهم لی وهرگرت بیریکم به میشکدا هات و پیم خۆش بوو سه باره ت به م بیره م له گه ل ویمیک راوئێژکاری بکه م و رای ئه ویش سه باره ت به م بیره م بیرسم. پیم گوت هه ز ده که م یارمه تیی براده ریکم بده م که زۆری هه ز له تیه جارته به لآم پاره ی به دهسته وه نییه، به رپێز ویمیک گوتی: "ئه وه ئیشیک گه مژانه یه و ریک له وه ده چیت که سینک بیهه وئیت پاره که ی بخته نیو رووباری "ته میز" وه.

که سایه تی ویمیک له ماله و جیاوازییه کی زۆری له گه ل که سایه تییه که ی له نیو نووسینگه که ی جاگیرز هه بوو. له بهر ئه وه ی من چه ند جاریک بۆ دیداری ویمیک سه ردانی ماله که یانم کردبوو، له وی تاجرکی گه نجمان به ناوی کلاریکی دۆزیبۆوه که به دوا ی شه ریکیکی زیره ک و خاوه ن پاره دا ده گه را.

له گه ل ئه و تاجر به دزییه وه سه باره ت به هیربیرت گرێبه ستیکمان به ست. نیوه ی پاره که م وه ک ده ستمایه ی هیربیرت دا به تاجر له وه که و به لئینم پی دا دوا ی ماوه یه ک هیندیکی دیکه شی له داها ته که ی خۆم بده می.

ئیشه که مان وا جیه جی کرد، هیربیرت هیه سوسه یه ک نه کات و نه زانی که من ئه م مامه له یه م بۆ کردوو.

ھەرئەو رۆژە دوانیوہ پۆیە کەى ھىرېبىرت بەپەلە ھاتە مالەوہ و ھەوالىكى نۆيى پى بوو ئەویش ئەوہ بوو: "تاجرىكى گەنج پىشنىارى پى کردبوو بىتتە شەرىكى بە يەكەوہ ئىشى بازگانى بکەن."

ھىرېبىرت لەم پروداوہ زۆر خۆشحال و پازى بوو، ھىچ کاتىك دەموچاوہ گەشاوہ کەى ئەو رۆژەى لە ياد ناکەم. رۆژبەرۆژ ھىوای بەژيان زياتر و روخسارى پروونتەر دەبوو. تا ئىشەکانى جىبەجى بوون، چووە نىو دىئاي تىجارەتەوہ. ئەو شەوہ کاتىك بۆ خەوتن چوومە سەرجىگاکەى خۆم ئەوہندە خۆشحال بووم فرمىسک بەچاوہ کافدا ھاتنە خوارەوہ. ئاخىر بەسەرھاتەکانى ئەو رۆژەى من گەنجىكى خۆشبەخت کردبوو.

(۲۲)

جیاوازی بیروبوچوون له نیوان خاتوو هاویشام و ئیستیلا

ته گهر مالی ریچموند دوی مردنی من بکه ویتته ژیر هیرشى رۆحه کان، بییشک هیرشبهره که رۆحی من ده بی، ئاخ، چ شهوان و رۆژانیک له کاتی نیشته جیبوونی ئیستیلا لهو مالّه، رۆحی من به دهوری شهو مالّه دا ته وافی ده کرد! چ نازاریکم له ژوروه وه و ده ره وهی شهو مالّه له لایهن ئیستیلا پی نه گه یشت!

بیرکردنه وه له وه که له جیاتی دلداربوون ته نیا ئاشنایه کی ساده ی شهو، شیتی ده کردم. شهو کچه له بوونی من بو نازاردانی عاشقه کانی که ژماره یان زۆر بوو که لکی وه ده گرت. زۆر جار له ریچموند ده چووم بو دیداری ئیستیلا و جار جاریش شهو سهردانی منی ده کرد و ههروه ها بنماله ی بریندلیم که ئیستیلا له لای شهوان ده ژیا بو شانۆ، کۆنسیرت، سهیران... بانگه یشت ده کرد.

له هه مووی شهو کاتانه که له گه لی بووم، وه ک سیبهر به دوایدا ده پرۆیشتم، به لام به داخه وه ته وای شهو کاتانه بو من پر له نازار بوون. له لای شهو ته نیا بو یه ک کاتمیرییش خۆشیم نه دیت، سهره رای شهو شهو رۆژ بیرم له وه ده کرده وه چۆن بیکه م به هاوسه ری خۆم و بو هه تاهه تایه له لای من وه مینیت.

شهویک ئیستیلا گوتی، خاتوو هاویشام لی و یستوه که بچیت بو سیتیسهواس و شهویش پیشنیاری به من کرد شه گهر حهزم لیه بیبه م و بو خۆم بگه ریمه وه بو له ندهن. به ویه ری حهزه وه پیشنیاره که م قبول کرد و دوو رۆژ دواتر به یه که وه گه را-

ينهوه بۆ شاره‌كه‌ى خۆمان چووين بۆ مالى خاتوو هاویشام. هيشتا هەر له ژوره‌كه‌ى خۆى به‌و شيوه‌ى كه رۆژى يه‌كه‌م بينيبووم له‌سه‌ر كورسييه‌كه‌ى دا- نيشتبوو. هه‌ز و هوگرى به ئيستىلا به‌ نسه‌ته‌ى ئاخريين جار زۆرتر ببوو، به‌پاستى چيژيكي تايه‌ته‌ى له ريكوييكي ئەندام و شيوازي قسه‌کردنى ئيستىلا وهرده‌گرت و ئەو خواوه‌نده جوانييه كه هەر بۆ خوڤى دروستى كردبوو، ده‌په‌ره‌ست.

دواى ئيستىلا نيگايه پر له پرسیاره‌كه‌ى له من كرد و گوتى: "له‌گه‌ل تۆ چۆن هه‌لسوكه‌وت ده‌كات؟ پيپ، له‌گه‌ل تۆ چۆن مامه‌له‌ ده‌كات؟"

به‌رده‌وام، ته‌نانه‌ت له‌لاى ئيستىلاش ئەم پرسیاره‌ى لى ده‌کردم. ئەو شه‌وه كاتيك له‌ نزيكى ئاگره‌كه دانىشتبووين، به‌ لامه‌وه له هه‌موو شه‌ويك سه‌يرتر بوو. ده‌ستى ئيستىلاى خسته نيو ده‌ستى خوڤيه‌وه و زۆرى لى ده‌کرد كه ناوى ئەو كه‌سانه‌ى كه خستوونيه‌ته داوى عه‌شقى خوڤيه‌وه، پيى بليت. كاتيك ناوه‌كانى بۆ خوڤنده‌وه وه‌ك په‌يكه‌ريكي بى گيان چاوى له من بريبوو، ئەو شه‌وه بۆم ده‌ركه‌وت كه ئەركى ئيستىلا ئەوه‌يه كه تۆله‌ى خاتوو هاویشام له پياوان بستينيته‌وه و تا ئەم ئامانجه‌ش سه‌ر نه‌گريت، ئيستىلا بۆ من نابيت. له لای خۆم هۆى ئەوه‌ى كه تا ئەو رۆژه منيان له ئيستىلا دوور راگرتوو و جارى ناوى سه‌رپه‌رشته‌كه‌م پى نالين، ئەوه‌يه كه نايانه‌ه‌ويت جارى من بزانم كه ئيستىلايان بۆ من داناوه.

ئەو شه‌وه خاتوو هاویشام و ئيستىلا دوو سى جار قسه‌يان لىك هه‌لبه‌زيبه‌وه و قسه‌ى ناخوشيان ئاراسته‌ى يه‌كتر كرد. يه‌كه‌م جار بوو كه دژايه‌ته‌ى ئەوامم به‌چاو ده‌ديت، له نزيكى ئاگره‌كه دانىشتبووين و ده‌ستى ئيستىلا له‌نيو ده‌ستى خاتوو هاویشام داوو، كه ئيستىلا ده‌ستى لا برد و خاتوو هاویشاميش هه‌ستى پى كرد و چاويكى له ئيستىلا كرد و گوتى: "چى! ليم ماندوو بووى؟"

ئىستىلا به توورده بيهوه دهستى له نىبو دهستى راکيشا و رۆيشت بو گۆشه يه ك
و له كاتىكدا چاوى له ئاگره كه برى بوو گوتى: "له خۆم ماندوو بووم."

— راستىيه كهى بلى ههى چه تيوه پى نه زانه، له من ماندوو بووى؟

دواى وتنى ئەم دپره له پقان گۆچانه كهى فرى دايه سه ر عه رز.

ئىستىلا به هيووى و له سه ر خويى چاويكى لى كرد و پرووى كردوه ئاگره كه.

خاتوو هاویشام درپژدهى پى دا: "ههى رۆح ساردى ببه زه بى، له دار دروست

كراوى؟ له به رد دروست كراوى؟"

— چت گوت؟ ئه وه توى كه به هوى سارد و بى رۆح بوونم لۆمه م ده كهى تۆ؟

— باشه ئىستىلا ئه وه توى، ئه وه توى كه به م شپوه قسه م له گه ل ده كهى؟

— به لى خاتوون، ئه وه ئه و كه سه يه كه دروست كراو و په روه رده ي دهستى

تۆيه، ئه گه ر شايانى لۆمه م يان شايانى ستايش، ئه گه ر له ژياندا براوه م يان دۆرا-

و، هه مووى به ره مه مى كرده وه كانى تۆيه. له به ر ئه وه ي من بوونه وه رىكى بى

ئيراده م و ته نيا ئيراده ي تۆ به رپوه ده به م. كه واته هه رچيه ك داوته به من هانى بو

خۆت بىت، پيشكه شت بىت.

خاتوو هاویشام هاوارى كرد: "ئۆۆۆۆ سه يرى كه ن، سه يرى بكه بزانه چهند

تووره و بى ئه مه كه، بى ئه مه كى له شوينىك كه لى گه وره و په روه رده بووه.

ئاخ، كاتىك زۆر مندال بوو له سه ر ئه و سينگه ي خۆم گه وره م كردوو! ئۆۆۆ چ

سالانىكم له پايدا خه سار كرد!

— به لى خاتوون، تۆ سه باره ت به من زۆر دلۆقان و به به زه بى بووى، من

هه رچى هه مه مه ديونى تۆم، ئىتر چت ده وىت؟

— خۆشه ويستى.

— كه ئه وىش له لاي من بو تۆ پارىزراوه.

— نا، وانىيه.

— خاتوون، ئىيۈ بەردەوام بۆ من لە جياتىيى دايكم بوون، پىم گوتى، من ھەموو شتىكى خۆم لە تۆ دەزانم.

ھەرچى من ھەمە لە پىناو ويستى تۆدایە، واتە ھەرچى ھەمە دەيگەر پىنمەو ھەمە بۆ خۆت، لەو ھەش زياتر بە داخو ھە شتىكى دىكەم نىيە پىشكە شتانی بکەم. ئەگەر شتىكت لە من دەوى كە بۆ خۆت نە تداومى، دەبى بلیم، بە داخو ھە من توانايى ئەو ھەم نىيە.

خاتو ھاویشام پرووى كرده من و گوتى: "ئەرى من ئەوم خۆش نەويستو ھە؟ ئەرى من دلۆفانى و خۆشەويستىيەكى ئاگرىنم سەبارەت بەم كچە نەبو ھە كە بەم شىو ھە قسەم لەگەل دەكات؟ تووخوا لىي گەر پىن با بە شىتم بزانی، بە شىتم بزانی." ئىستىلا ھە وەلامدا گوتى: "دەتھەوى بزانی كە بۆچى لە نىو ئەو ھەموو خەلكەدا من تەنيا تۆ بە

شىت دەزانم؟! لەبەر ئەو ھە تەنيا من لە ئامانجى تۆ لەو كارە چەوت و ناپەوايەكانت تىدەگەم و تەنيا منىش لە بىرەو ھەريە تارىكەكانت ئاگادارم! بەلى من سالىانىك لە تەنىشت ئەم سۆبەيە چاوم لە دەموچاوى تۆ كە جارى وابو زۆر ترسناك دەبوو كەردو ھە و دەرس و وانەكانت فیر بووم!" خاتو ھاویشام ھاواری لى بلیند بوو و گوتى: ئاھ چەند زوو لە بىرى كەرد، ھەموو شتىكى لە بىر كەرد.

— نا خاتو نەكەم، لەبىرم نەچۆتەو ھە، ھەموو شتىكم لە نىو مىشكەدا پاشەكەوت كەردو ھە. لە كەنگىو ھە بۆ فیربوونى دەرسەكانت من بە شىاو نازانى؟ لە پاشان لە كاتىكدا بە دەست ئامازەى بە سىنگى خۆى دەكەرد، درىژەى پىدا! "لە كەيەكەو ھە ھەست دەكەى لە نىو دلما رىگایەك بۆ ئەو شتانی تۆ ناتھەو یت پەيدا بو ھە؟ خاتوون، ئىنسافت ھەبى.

خاتو ھاویشام دووبارە نالاندیيەو ھە: "ئاخخخ چەندە رۆحزە چەندە."

— کیّ وانهی خوّ به زلزانینی فیّر کردووم؟ کیّ بوو کاتیك ئه و وانانه كه فیّری کردبووم، بۆم ده گوتته وه، ئافرینی پیّ ده گوتم ؟

— ئاخ چهنده توورپه و پرق تهستوره.

— پیّم بلیّ کیّ وانهی توورپهیی دادام؟ کیّ فیّری رِقتهستوریی کردم؟ کیّ بوو کاتیك فه زمانه کانیم به پیره ده برد ستایشی ده کردم؟

خاتوو هاویشام بهوپه پری توورپهیه وه به ده نگیکی به رزه وه گوتی: "من فیّرم کردووی به رامبه به من رۆحزل و توورپه بی؟ به رامبه به من، ئیستیتلا؟"

ئیستیتلا به هیواشی و سه رسوورمانه وه سه پیریکی خاتوو هاویشامی کرد و دیسان چاوی برپیه وه ئاگره كه، خاتوو هاویشامیش تۆزیک هیوهر ببۆه، منیش بیرم کرده وه و گوتم ته گهر برۆمه ده ره وه باشته.

له ده ره وه ماوهی یهك کاتژمیّر پیاسه م کرد و چاوم له تهستیره كان ده کرد، دواي تهوماوهیه ویرام بچمه وه ژووره وه، دیتم ئیستیتلا وهك جارن له په نای خاتوو هاویشام له سه ر زهوی دانیشتوه، بۆ ماوهیه کی كه م من و ئیستیتلاش یاریمان کرد.

به م شیوه شه ومان رابوورد و من بۆ خهوتن چومه ژووریک.

به یانی، پیتش ته وهی وه پری بکهوین به ره وه له ندهن، كه س باسی شه ره كهی نه کرد و هیچکاتیش له كه سیانم نه بیسته وه.

***

پیتش ته وهی ته م لاپه ره به له ژیانم هه لده مه وه، ناتوانم له درکاندنای ناوی "بیئتلی درامیل" خوّ بیاریژم. هه رچه ند ته گهر بمتوانیبا ناوی نه هیتم، خوّش حال ده بووم. شه وپیک من و هیبریّت و چه ند براده ری دیکه له کلوب دانیشتبوین، سه رنجم دا و بۆم ده رکهوت كه بیئتلی به شیوهیه کی سووک ده روانیته من، له گه ل

ئەو ەي چاوى لى بوو و زانى من سەيرى دەكەم پيىكىكى بەرز كرده ەو و گوتى: "ئەم پيىكەي دەخۆمە ەو بە خۆشى ئىستىلا."

پرسىارم لى كرد: "كام ئىستىلا؟"

— تۆ ئىشت نەبى.

دووبارە لىم پرسىيە ەو "كام ئىستىلا؟"

— ئەو ئىستىلايەي كە لە رىچمۆند دەژىت و لە جوانىشدا ھاوتاي نىيە.

ھىرپرېرت خۆي ھاويشتە نىو قسە كامانە ەو و گوتى: "من دەيناسم."

درا مىل پرووى تى كرد و گوتى: "دەيناسى؟"

بە دەموچاويكى سوورھەلگەرا ەو گوتم: "منىش دەيناسم."

بە شىۋەيەكى گالتە جارانه گوتى: "كەواتە ئىۋەش دەيناسن؟ ئەي خواگيان!"

شىۋاز و ئاھەنگى قسە كردنى، منى زۆر توورە كرد، بە ھۆي ئەو ەي كە ئەو

ئىزنەي بە خۆي دابوو كچىك كە بەباشى نايناسىت، لەنىو كۆمەللىكدا باسى

بكات، بەبى ئەدەبم دانا و داواي دۆتېلم لى كرد، دەورويەره كامان كەوتنە نىوانمان،

ئاخرييەكەي بەلئىنمان دا، درا مىل بەلگەيەك بەينىت و پىمان بسەلمىنىت لەگەل

ئىستىلا نىوانى خۆشە و منىش لەگەل ھىنانى بەلگەكە، ەك جوامىرىك داواي

لىبوردنى لى بكەم. رۆژى داواي درا مىل نووسرا ەيەكى بە خەتى ئىستىلا ھىنا

كە تىدا نووسرابوو: "لەگەل درا مىل ئاشنايەتيم ھەيە و چەند جار ئىكش بە

يەكە ەو سەمايان كردو ەو."

بىجگە لە داواي لىبوردن چارەيەكى دىكەم نەبوو، بەلام ناتوانم باسى بكەم كە

ھەستم بە چ ئازارىك كرد كاتىك زانىم ئىستىلا لە گەل پىاويكى ئاوا رەزىل

نىوانى خۆشە.

لە يەكەمىن ھەل كە لە ميوانىي سەما كردن لە رىچمۆند بە دەستم ھىنا

بابەتەكەم لە لاي ئىستىلا باس كرد، درا مىلىش لەوى بوو.

- ئیستیلا پروانه ئەو پیاوہ لەو گۆشە راوہستاوہ سەیری ئیمە دەکات.
- بۆچی سەیری بکەم، چ گرینگییەکی ھەبە کە پێویستە سەیری بکەم؟
- لەم باروہ دەمەھەوئیت پرسیاریکت لی بکەم. لە سەرەتای شەوہوہ تا ئیستا بەردەوام ئاگای لە تۆیە.
- ئیستیلا بە سیلە ی چاوی لیلی پروانی و گوتی: "دەعبا کوپرەکان و میشوولە ناشیرینەکان، بەردەوام لە دەوری مۆم دەھالین، ئەری مۆم دەتوانیت بەرگریان لی بکات؟"
- نا ئیستیلا، بەلام بپرکدەوہ لەوہ کە تۆ ئیزنی کەسیکی بی ئەخلاق وەک ئەو پیاوہ بەدی داوای خۆشەویستیت لی بکات، شیتەم دەکات. بە چاوی خۆم دیتەم کە ھەر ئەمشەو سەیری یەکتەریتان دەکرد و پێ دەکەن، بەلام لەگەڵ من تا ئیستا پرووی خۆشت نیشان نەداوہ.
- باشە پێ بۆچی پیت خۆشە من بتخەمە داوہوہ و ھەلتفریوینم؟
- کەواتە ئەو کورپەت خستۆتە داوہوہ و ھەلتخەلەتاندوہ؟
- بەلی، ئەویش و زۆر کەسی دیکەش، ھەموو کەس بیجگە لە تۆ. ئەوا خاتوو بریندلی ھات، من چی تر قسە ناکەم.

(۲۳)

میوانیکی نەناسراو

۲۳ ساڵ لە ژیاڤم تێدەپەڕی، ماوەیهك بوو میوانخانەكەى بێرناردم بە جۆ هێشتبوو و لەگەڵ هیریپرت رۆیشتبووین بۆ شوینیکی دیکە، ئەو ژوورەى بە کریمان گرتبوو لەسەر لیواری رۆوباری تەیز هەلکەوتبوو و بەسەر باخێکدا دەپروانى. چەند رۆژێک بوو هیریپرت بۆ بەرپۆهەردنى چەند ئیشیکی بازرگانى سەردانى شارى مارسیلیا (مارسیی) لە ولاتی فرانسای کردبوو و منیش لە مالهوه بەتەنیا بووم.

نەبوونی هیریپرت تازارى دەدام و لەبەر ئەوەش شەوانە تا کاتژمێر ۱۱ کتیبم دەخویندەوه، شەویکیان کە تازە لە کتیبخویندەوه ببومەوه، دەنگی پێی کەسیکم گوی لى بوو لە قالدەرمەکان سەر دەکەوت.

چرايەكەم هەلگرت و لە سەرەوه پرا رۆانیمە خوارەوه و گوتم: "کەسى لێیە؟"
لەنیۆ دلی تاریکییەوه کەسیك وەلامى دایەوه: "بەلى."

— چ نھۆمیکت دەوى؟

— نھۆمى سەرەوه، بەرپۆ پپ.

— فەرموو، من پپیم.

پیاوھەكە ھاتە سەرەوه، لەبەر رۆوناكى چراكە دەموچاوى نەناسراویكم بینی. بە تامەزرۆیییەكى زۆرەوه لە نووكى پیمەوه تا تەپلى سەرمى ھەلسەنگاند. بەرەو

ژووره که ی من وه پری ۶ که وتین. له جلو به رگه کانپرا دیار بوو له ریڼگه ی دهریاوه هاتووه.

قزی دريژ و خو له میشی، ته مه نیشی ۶۰ سال دهبوو، شان و ملیکی پان و دست و پیلیشی زور به هیژ دیار بوون، پیستیشی رهش داگیرسابوو. له قالدرمه کان سه رکوت و دهستی بو لای من دريژ کرد.

— نیشه که ت چییه؟

— نیشم چییه؟ زور باشه، دواپی پی ت ده لیم.

— ده ته وه پیت بی بو ژووره که ی من؟

— به لی به ریژ ده مه وه ی بی مه ژووره که ی تو.

بردمه ژووره که ی خو م و لیم ویست سه باره ت به نیشه که ی (هاتنه نیو ماله که م) رو نم بکاته وه. به تامه زر زییه وه سه ریکی ده ورو به ری کرد، ده تگوت به شی به م ماله وه یه، نینجا چاکه ته که ی دا که ند و کلاوه که شی له سه ر سه ری لابر د و سه ر له نوی هه ردوو دهستی بو لای من دريژ کرده وه. وامزانی تیک چوو. گوتم: "به ریژ، مه به ست چییه؟"

له سه ر کورسییه ک له ته نیش ت ناگره که، دانیش ت و به دهسته کانی ده موچاوی که به تیشکی خو ر سووتابوو، داپوشین و له پاشان چاویکی له پشت سه ری خو ی کرد و گوتمی: "که سی لی نییه؟"

گوتم: "به چ هویه ک نه ناسراویک نیوه شه و دیته ماله که ی من و هم پرسیا رهم لی ده کات؟" له کاتی کدا سه ری به شیوه یه ک که خو شه ویستی لی ده باری جوولانده وه، گوتمی: "تو گه نجیکی نه ترسی و گوره ش بووی، هیوادارم نه بییه هوی گرفتار بوونی من، ته گینا په شیمان ده بیته وه."

دیاره من نه مده ویست نیشیکی وا بکه م له بهر ته وه ی ته و کابرایه م ناسی بووه!

تاوانباره ناسياوه كهی خۆم ده ناسییه وه، چی تر پینویست نه بوو برمه نديك دره هیئیت یان په رږیه كه له نیو چاوانی ببه ستیت، پيش شه وهی بو ناساندنه وهی خوی كه لك له م شتانه وهرگرت، من ناسیوومه وه.

سهرله نوی گه رایه وه شه جیگه ی منی لی راوه ستابووم، دهسته كانی بو لای من دريژ کردن، نه مده زانی چی بکه م. بی ئیختیار دهسته كام خسته نیو دهستییه وه.

له قولایی دلاییه وه دهسته كانی گویشیم و ماچی کردن و گوتی: "کورپی خۆم پیپی نه جیب، کردنه وهی شه رۆژه ت جوامیرانه بوو، من هیچ کاتیک له بیری ناکه م.

ویستی له باوه شم بگرت، به لام له خۆم دوور کرده وه و گوتم: "برۆ دوواوه، شه گهر تو بو شه چاکه ی كه له سهرده می مندالیدا له گه لم کردوی سپاسم لی ده که ی، هیوای من شه وهیه سپاس و پیزانینه که ت گۆرانی رینگای ژیان ت بی ت. ئیستاش جله کانت تهرن و بوخۆشت ماندووی، پيش شه وهی برۆی پی ت خۆشه خواردنیکت بو بینم؟"

گوتی: "به لی" خواردنه وهیه کی گهرم بو هیئا، کاتیک بۆم هیئا به وپه پری سهرسوورمانه وه بینیم که چاوه كانی پرن له شه سرین. به بینینی شه دیمه نه دلّم وهره حم هات و په رداخی کشیم بو خۆم تیکرد و گوتم: "داوای لیبوردنم هه یه که به توندی قسه م له گه ل کردی، هیوادارم باش بیت، باشه ئیستا ئیشت چیه و بژیوی ژیان ت له کوپرا به ده ست ده هینی؟"

— له شه مریکا سهرقالی جوتیاری و به خپوکردنی مالاتم.

— هیوادارم کاسییی باشت کردییت.

— زۆرباش.

— خۆشحالم.

— ده کریت شه وره یه به خۆم بده م و لی ت پیرسم، ژیان ی تو له و کاته وه که

له نیو زه لکا وه که یه کترمان بین ی تا شه مرۆ چون تیپه ریوه؟

ھەموو گىيانم كەوتە لەرزىن، بەلام ناچار بووم وەلامى پرسىيارەكەى بدەمەوہ و بلىم كە نوينەرى (كانىدى) وەرگرتنى سەرۋەتتىكم.

— دەكرىت لىت بېرىم، چ سەرۋەتتىك و لە لايەن كىوہ؟
— بۇ خۆشم نازام.

— با من ھەلى بىنم. ئايا بېرى دەسكەوتەكەى تۆ لەو كاتەوہ بە تەمەنى ياساى گەيشتووى ۵۰۰ لىر نىيە؟ سەرپەرشتەكەشت پارىزەرىك نىيە بە ناوى بەرپىز جاگىز؟ لە پاشان لەنىو ئەوپەرى سەرسوورمانەوہ گوتى، ئەو پىاوہ خىرخوازە بۇ خۆيتى و ئىستاش بۇ بىنىنى من لە ئەمريكاوہ ھاتتۆتە بەندەرى "پۆرت مۆت" و ناوئىشانى منى لە وىمىك وەرگرتوہ. بەلى ئەو بوو كە منى وەك نەجىبزا دەيەك گەورە كردبوو! بە دژوارى ژىابوو، بۇ ئەوہى من لەنىو خۆشىدا بىم.

بەوپەرى رەنج و نارەھەتى ئىشى كردبوو، بۇ ئەوہى من پىويستم بە ئىشكردن نەبىت. بەرامبەر بە من كەوتە سەرچۆك و منى بە "كورى خۆم" بانگ كرد و گوتى، سەرەتا وەك شوانىكى ئاساى ئىشى كردوہ و سوپىدى خواردوہ، ھەر پارەيەك دەرى بىنىت بۇ منى دانىت.

دواى ماوہيەك خاوەنكارەكەى مردوہ و ھەندىك پارەى بۇ بەجى ھىشتوہ، ئەويش ئەم سەرمایەى خستۆتە نىو مامەلەوہ و سەرۋەت و سامانىكى پىنكەوہ ناوہ و لە پىپى بچكۆلە، گەنجىكى خويندەوار و نەجىبى دروست كردوہ.

دەستى خستە سەرشام. لەناكاو بىرىكم بە مىشكدا ھات و بىئىختىار لەرزىم، بەو شتانەى كە لە ژيانى ئەوم دەزانى گۆتم، ناكادەستى بە خوينى كەسەوہ سوور بوويت. — كورم لە كوى جىگەم بۇ داين دەكەى؟ خۆ دەبى لە جىگەيەك نىشتەجىم.

— بۇ خەوتن؟

— بەلى، بۇ خەوىكى خۆش و قوول! لەبەر ئەوہى چەند مانگىكە لە دەرياكاندا دەگەرىم.

— برادەرەكەى من لە سەفەرە و تۆ دەتوانى جارى لە ژوورەكەى ئەودا
بجەوى.

— خۆ تا بەيانى نايەتەوه؟ لەبەر ئەوهى خۆپارىزى پېويستە. بۆخۆشت باش
دەزانى.

— مەبەستت لە خۆپارىزى چىيە؟

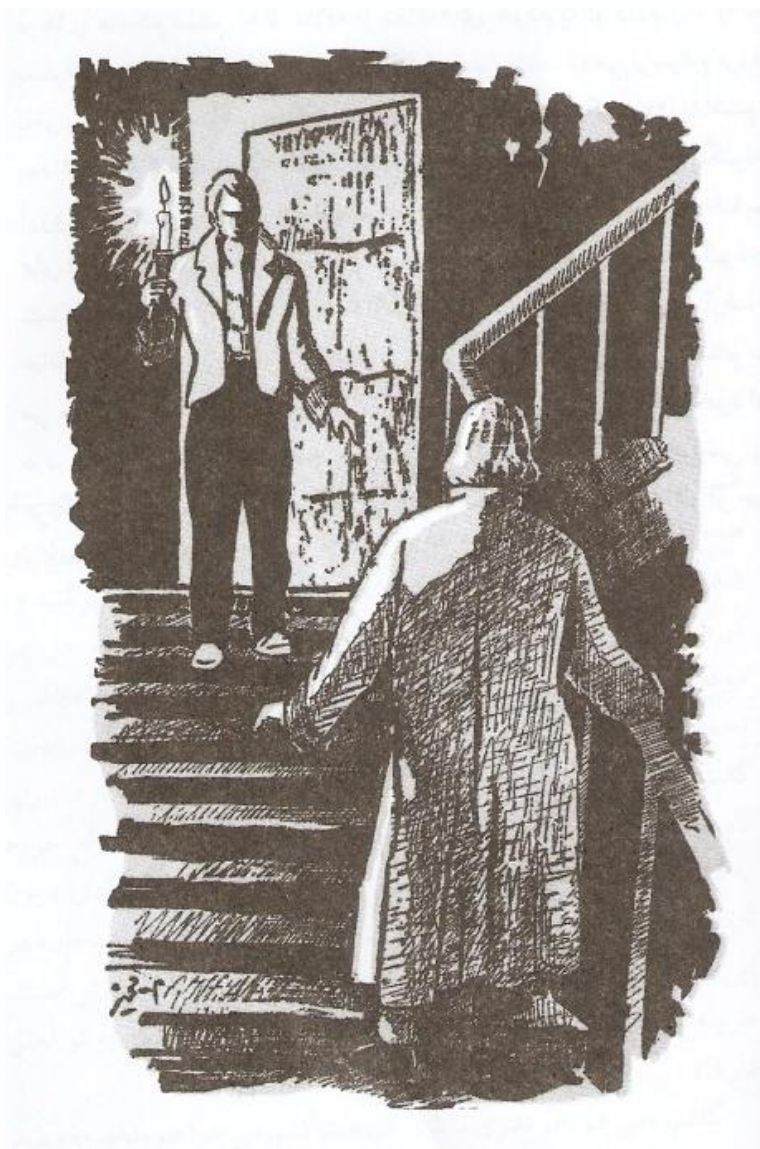
— خۆپارىزى بۆ ژيان، دەزانى كە من مەحكوم بەوهم تا ئەبەد لە تاراوگە
بژىم. ئەگەر بزائن گەراومەتەوه، سزاكەم مەرگە.

سەرەتا پېويست بوو، پەردەكان دادەمەوه بۆ ئەوهى كەس نەمانبىنيت، لە
پاشان دەرگەكانم بە قايى داخستن و چەند بەتانىيەكى خاوينم دايە و ناردم بۆ
ژوورەكەى دىكە بجەويت.

ئىنجا بۆخۆم لە لاي ئاگرەكە دانىشتم، دەترسام بجەوم. تا يەك دوو كاتژمىر
ئەوهندە سەرسورپماو بووم، هيزى بىركردنەوهشم نەبوو. دواى ئەوهى تۆزىك
هاقمەوه سەرخۆم، تازە زانيم چارەنوسىكى چەندە پەشم هەيه و چۆن هەموو
ئاواتەكانم بە بادا رۆيشتن.

ئەو خەيالانى سەبارەت بە پلانىكەى خاتوو هاويشام كردبوومن هەمووى
خەون بوون، ئىستىيلا بۆ من دانەندرابوو.

ئەو دژواريانەى لەو مالى (مالى خاتوو هاويشام) بە سەرمدا هاتبوون تەنيا بۆ
تېربوونى حەزى ئەوان بوو، ديارە ئەوانە سەرەتايىترين ئازار بوون كە دواى
ناسىنى خېرخوازهكەم بە سەرم هاتبوون. بەلام قوولتريين برىنى من لە لايەن
خېرخوازهكەمەوه بوو، كەسىك كە بە يەقىنەوه دەمزانى تاوانبارە، بەبى ئەوهى
بزائم چ تاوانىكى بە ئەستۆوهيه. تاوانبارىك كە شايانى لە سىدارەدانە و منيش
لەبەر ئەو جۆ و بىدەم بەجى هېشتبوو.

(۲۴)

پراویس و کۆمیی سین

به‌ویه‌ری بیقه‌راری و نارِه‌حه‌تییه‌وه شه‌وم له په‌نای ئاگره‌که‌دا به رۆژ گه‌یاند، کاتژمێر شه‌شی سه‌رله‌به‌یانی له خه‌و هه‌ستام، دووباره به‌خه‌ودا چوممه‌وه، تا تیشکی خۆز له خه‌وی هه‌ستاندمه‌وه. ده‌موچاوم شت و جلویه‌رگم له به‌ر کرد و له ته‌نیشته ئاگره‌که دانیشتم و چاوه‌روان بووم بێته ده‌ره‌وه و نانی به‌یانی بخۆین. له‌م کاته‌دا ده‌رگای ژووره‌که‌ی کرده‌وه هاته ژووره‌وه، هه‌رچییم کرد تاقه‌تی دیتنی قه‌یافه‌که‌یم نه‌بوو. له‌وه ده‌چوو به رۆژ زۆر ناشیرینتره، گوتی له‌نیۆ که‌شتییه‌که‌دا ناوی خوازیاری "پراویس" ی بۆخۆی هه‌لبژاردوه، به‌لام له‌راستیدا ناوی "ئیبیل میگۆییچ" ه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی به‌ نیشتیایه‌کی زۆر نانی به‌یانی خوارد، ده‌ستی کرد به سه‌بیله‌کێشان، له پاشان ده‌فته‌رچه‌یه‌کی بچووک‌ی له گیرفانی ده‌ره‌ینا و هه‌لیدایه سه‌رمیژه‌که و گوتی: "کورم، له‌م ده‌فته‌ره‌دا شتیکی تێدایه که به‌نرخه و بۆ تۆیه، من هه‌رچییم به‌ده‌ست هی‌ناوه هه‌موویم بۆ تۆ کۆ کردۆته‌وه."

گوتم: "ده‌مه‌ه‌وی قسه‌ت له‌گه‌ڵ بکه‌م، ده‌مه‌ه‌ویت بزاتم ده‌بی چ بکه‌ین، پێویسته بزاتم به‌سه‌ره‌اته‌که‌ت چۆنه، بۆ ئه‌وه‌ی بتوانم یارمه‌تیت بده‌م و له مه‌ترسی بتپاریزم."

— زۆر باشه کورم، ئه‌وه‌ی من له مه‌ترسی داوێت زۆر گرینگ نییه، مه‌گه‌ر که‌سیک له گه‌رانه‌وه‌م ئاگادار بێت.

— تاکه‌ی ده‌ته‌وئی لیږه بمینیه‌وه.

— تاکه‌ی؟ من ئیتر نامه‌وئیت بگه‌ریمه‌وه. هاتووم تا لیږه بمینمه‌وه.

— ده‌ته‌وئی له کوی نیشته‌جی بی؟ کوی بو تو ته‌منه؟

— کورپی خوّم، له نیو ئه‌م جیهانه‌دا چ زوره‌ر په‌نگی قژی سه‌ر، چاویلکه‌ش هیه و چاکه‌ت و پانتولئی په‌شیش، ده‌کری له هه‌مووی ته‌وانه که‌لک وهرده‌گرین بو گورپینی قه‌یافه‌ی من، به‌لام سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که له کوی نیشته‌جی بم، رای تو چییه؟

بیرم کرده‌وه و بوّم ده‌رکه‌وت که باشت‌ترین ریگه‌ ته‌وه‌یه که له نزیك ماله‌که‌ی خوّم ژورپیکی بو بگرم بو ته‌وه‌ی کاتیک هیږیږت، که چاوه‌روان بووم به‌م زوانه بگه‌رپته‌وه، هاته‌وه له ژورره‌که‌ی خۆی نه‌بیینیّت. به‌لام هه‌ر ده‌بوو ئه‌م نه‌یینه‌ی لای هیږیږت باس بکه‌م. ئاخویه‌که‌ی وا ساغ بوینه‌وه که پراویس جلوه‌رگی جوتیاره‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کان له به‌ر کات و په‌نگی قزه‌کانی بگورپت

توژیکیش کورتیان بکاته‌وه، بریار درا تا ته‌و ئیشانه‌ نه‌کات، خۆی به‌ خزمه‌تکاره‌کانی من نیشان نه‌دات.

خۆشبه‌ختانه، له نه‌هۆمی دووه‌می مالیک له نزیکی ماله‌که‌ی خوّم ژورپیکم بو گرت و جلوه‌رگه‌ دیاریکراوه‌کانیشم بو کپی تا رۆژی دوایی له به‌ریان بکات. هه‌رچییه‌کی له به‌ر ده‌کرد له جلوه‌رگه‌کانی خۆی، که له کاتی هاتندا له به‌ریدا بوون، باشت‌ر بوو. به‌ رای من شتیك له‌نیو ته‌و پیاوه‌دا بوو، که هیوای نه‌ناسراوه‌یشتنه‌وه‌ی پوچه‌ل ده‌کرده‌وه، ته‌ویش ته‌وه‌ بوو که له کاتی رۆیشتندا یه‌کینک له‌لاقه‌کانی توژیک به‌دوای خۆیدا راده‌کیشا، ده‌تگوت هیشتا شتیکی قورسی پیوه‌یه.

ویږای ته‌وه‌ش ژیانی رابردووی ته‌و پیاوه‌ ته‌وه‌نده‌ ئازاروی و پر له ناخۆشی بوو و زبرییه‌کی وای پی به‌خشیبوو، به‌ هیچ جلوه‌رگیك نه‌ده‌شاردرایه‌وه. هه‌روه‌ها له

دانشتت و ھەستانیدا و لە شىۋازى قسەکردن و خواردنىدا كەسايەتتى بەندكراۋە تاۋانبارەكەى بە جوانى ديار بوو.

لە ھەر چركەيەكدا چاۋەرۋانى ھاتنەۋەى ھىربىرتەم دەکرد، نەمدەۋىرا لە مائەۋە بچمە دەرەۋە، تەنيا كاتىك ھەوا تارىك دەبوو بۆ چەند خولەك پراۋىسم دەبردە دەرەۋە تا پىياسەيەك بكات و حال و ھەوايەك بگۆرپت.

ئاخرەكەى شەۋپك دەنگى پىي ھىربىرتى خۆشەۋىستەم گۆى لى بوو كە لە قالدەرمەكانەۋە سەر دەكەوت. دەرەكەى كەدەۋە و خۆى ھەلدايە نىۋەراستى ژوورەۋە. سەفەرى فەرەنسا بە تەۋاۋى بە كەيف و زىندوۋى كەردبۆۋە.

— ھىندىلى خۆشەۋىست، حالت چۆنە؟ پىم بلى براى خۆشەۋىستەم چۆنى؟
دەلىي سالىكە لىت دوورم، ھەر بەراست دەلىي ئەم سەفەرە سالىكى خاياندوۋە، لە بەر ئەۋەى زۆر زەعيف بوۋى و رەنگت زەرد ھەلگەپراۋە، ھىندىل...
لەم قسانانەدا بوو، چاۋى بە پراۋىس كەوت و گوتى: "ئۆۋۋ، ببورن، سلاۋ بەرپت."

دەرەكەم داخست و گوتم: "ھىربىرت برادەرى بەرپتەم، كاتىك تۆ لىرە نەبوۋى رووداۋىكى تازە و سەرسوۋرھىنەر روۋى داۋە. ئەم بەرپتە ميوانى منە."
پراۋىس لە كاتىكدا "ئىنجىل"كى بچوۋكى لە گىرفانى دەرھىنا، ھاتە پىشەۋە و گوتى: "كورى باش، دەستت لەسەر ئەم كىتەپە پىرۆزە دانى و سوپىند بچۆ نھىنى ئىمە نەدركىنى. ئەگەر رۆژنىك لە رۆژان بتهۋىت، من پىسوا بكەى ھەر ئەۋ كاتە خوا دەتكوزتت، ئەم كىتەپە ماچ بكە و سوپىند بچۆ"
بە ھىربىرتەم گوت، ھەرچى دەلى بە قسەى بكە.

ھىربىرت لە كاتىكدا بە نارەھەتى و سەرسوۋرماۋىيە سەيرى دەكردم، دەستورەكەى بەرپتە بردم، ئىنجا ھەرسىكمان لە دەۋرى ئاگرەكە دانشتتەن و من بەسەرھاتەكەم بە وردى بۆ ھىربىرت گىرايەۋە. تا نىۋەى شەۋ خەرىكى قسەکردن

بووین، ئینجا ههستاین و من پراویسم گه یاندهوه ژووره که ی خۆی. کاتیک ده رکه که ی داخست بۆ یه که مین جار دوا ی هاتنی ئەو ههستم به ئارامی کرد. دوا ی ئەو ی هاتمه وه بۆ ژووره که ی خۆمان له گه ل هیری پرت سه بارهت به و ی که ده بی چ بکه یین، پراویژمان کرد. گوتم: "هیری پرت دوا جار ده بی کاریک بکه یین. ئەو پیداکره که کۆمه لیک شتی گرانم بۆ بکریت، وه ک عه ره بانه. به هه رحال به هه - رشیوه یه ک بووبیت ده بی له م کاره په شیمانی بکه یینه وه."

— مه به ستت ئەو یه ناتوانی لپی قبول بکه ی؟

قسه که م پی بری و گوتم: "من چۆن ده توانم سه بارهت به وه هه ر بیریش بکه مه وه؟ ئاخه تۆ بیر بکه وه بزانه چۆن ژیا وه؟"

ترس و له ززی کمان به سه ردا هات و درێژه م پی دا: "و پرای ئەوش، هه رچه ند هه قیقه ت تال بی ت ئەم مه سه له یه پیوه ندیی به منه وه هه یه و زۆر به تون دیش. سه یر که بزانه که س چاره نووسیکی ئاوا ی هه بووه؟ بزانه من ئەمرۆ چه نده قه رزدا ری ئەو پیا وه م، ئەو یش قه رزیکی گه وه ره، قه رزیکی وه ها گه وه ره که به راستی بۆ من که هه یچ هه یوا یه کم به دا هاتوو نییه و بۆ هه یچ کاریکیش په روهرده نه کراوم زۆر قورسه. ته نیا ریگه م ئەو یه که به شیوه ی خۆویست بچه نیو هیزی سه ربازییه وه."

— پیپ سه ربازی هه یچ ده ردیک ده رمان ناکات، تۆ به سه ربازی ناتوانی قه - رزه که ت بدیه ته وه به م پیا وه. له وانه یه ئیشکردن له دوو کانه که ی "کلاریکییر"، ئەه گه رچی بچوو کیشه، بۆ تۆ باشتر بی ت، تۆ ده زانی که من له گه لئێ شه ری کم.

بیچاره هیری پرت، نه یده زانی به پاره ی من ئیش ده کات؟

هیری پرت درێژه ی پی دا: "به لام، یه که مین و گرینگترین کار ئەو یه که ده بی به ریتانیا بیبه ینه ده ره وه، بۆ ئەو یه رازی بی ت ده بی تۆش له گه لئێ برۆی."

بە ياننى رۆژى دواتر كاتتىك بۆ نانى بە ياننى ھات بۆ لامان، داوامان لىي كىرد، سەبارەت بە خۆي و تاوانبارەكەي دىكە كە لە نىئو زەلكاۋەكەدا شەرىيان دەكرد رۈونكردنەۋەي زىياتر بدات. دواي ئەۋەي كە سۈيىندەكەي ۋە يېرى ھىيىرپىرت ھىئايەۋە، پارى بوو تۈزىيىكىمان بۆ بگىرپىتتەۋە.

ئەمەش كۈورتكراۋەيكە لە وتەكانى ئەۋ رۆژەي پراۋىسە: "زانبارىيەكانى من سەبارەت بەۋە كە لە كۆي لەدايك بووم لەئىۋە زىياتر نىيە، يەكەمىن شوپىن كە لە بىرمە "ئىسكىس" بوو، كە لەۋى لەبەر ئەۋەي لە برسان نەمرم توورم دەدزى بۆ خواردن. ئەۋكات ھەركەس منى بە سكى برسى و جلۋبەرگى دپراۋەۋە دەدەيت يان بە نەفرەتەۋە لە خۇيان دورور دەكردمەۋە يان دەيانگرتم و دەياندامە دەست پۆلىس. ئەۋەندە خرابوومە بەندىخانەۋە، بەندىخانە بۆ من شتىكى ئاسايى بوو. شوپىن و پىگەي من زۆرتەر بەندىخانە بوو. سەردەمى مندالىم بەم شىۋەيە بە دزى و سۈا- لكردن و جارجارىش ئىشكردن، ئەۋىش لەۋ ئىشانەي ئەزىتەي زۆر و پارەي كەمىيان تىدا بوو، بەسەرچوو، تا گەيشتمە تەمەنى گەنجى. زىياتر لە ۲۰ سال پىش ئىستا لە "ئىپسۆم" پىاۋيىكم ناسى، كە ئەگەر ئىستا دەستم كەۋىت بەم شىشە مىشكى دەردىنم، ناۋە راستىيەكەي "كۆمپىسەين" بوو. پىپى خۆشە- وىست، ئەۋە ئەۋ پىاۋە بوو كە ئەۋ رۆژە لەنىۋ زەلكاۋەكە شەرم لەگەل دەكرد، ئەۋ پىاۋە لەگەل ئەۋەي خۈيىندەۋارىيەكى ئەۋتۆي نەبوو و لە قوتابخانەي شەۋانە دەرسى خۈيىندبوو، بەلام جوان و رەۋان قسەي دەكرد و واى خۆ دەنۋاند كە ئاغازادە و نەجىبزادەيە، بەلام بە قسە ھەموو كەسى ھەلدەفرىۋاند و بەردەۋامىش پۆشتە و پەرداخ بوو و جلۋبەرگى جوانى لەبەر دەكرد. منىشى ھەلقرىۋاند بۆ ئەۋەي بىمە شەرىكى و پىكەۋە خەرىكى ھەلقرىۋاندنى خەلك بۆ دروستكردنى بەلگەنامەي تەزۋىر بىن.

ئیشی کۆمپیسین ئه وه بوو، پلان و گه لاله ی داه پرت، به لام بۆ به رتیه بردنی پلاننه کانی له که سیکی دیکه که لکی وهرده گرت و بۆ خۆی ده کشایه داوه، ئه گهر سه رکه وتبانا یه، ئه وه پارهی که کی زۆری ده ست ده که وت، ئه گهریش حکومه ت پیی بزانیبا له بهر ئه وه ی ئه وه هیچی نه ده کرد، هیچ به لگه یه ک دژی ئه وه نه ده بوو. دلی له ئاسن ره قتر بوو، هیچ سۆز و هه ستیکی نه ده ناسی، به پیچه وانه له بی ره همی و پیسزاتییدا ده ستی شه یسانی له دوواوه به ستبوو.

به یه که وه ده ستمان به ئیشکردن کرد و زۆر زوو داوینکی وای بۆ نامه وه که به ناچار وه ک نۆکه رتیک ئه مر و فرمانه کانیم به جی ده گه یاند. به رده وام پیی قهرزدار بووم و وه ک میو له نیو ده ستی خۆیدا هه لیده گویشیم. ئیشم بۆ ده کرد، خۆم بۆی ده خسته مه ترسییه وه.

ئاخریه که ی به تاوانی بلاو کردنه وه ی پارهی ته زویر هه ر دوو کمان ده ستبه سه ر کراین. دیاره ویرای ئه وه تۆمه ته، تاوانگه لیکی دیکه شمان هه بوون. له مه حکه مه حوکیمان بۆ برینه وه.

کۆمپیسین له جه وه هه ردا پیاوینکی باش بوو! به لام داوی له داوی براده ری خراب که وتبوو، هه روه ها زانیاریگه لیکی شه باره ت به رابردوی من ته سلیمی ئه وان کردبوو، حوکیمان بۆ دابه زاند و ۷ سالیان بۆ برییه وه، بۆ منیشیان ۱۴ سال دانا. له پاشان هه ر دوو کیان بۆ ئیشکردن نارینه نیو که شتییه که وه. ئاگری تۆله له نیو دلما گری هه لدا بوو، به لام له گه ل ئه وه شدا تا ماوه یه ک هه ولدانه که م بی ئاکام بوو تا رۆژیک له پشت سه رییه وه بانگم کرد، که ئاوری دایه وه به هه موو هیزی خۆم کۆله مستیکم له ده می دا، به لام به داخه وه زوو گرتیانم. ئاخریه که ی رۆژیک مه جالیک هه لکه وت، خۆم ده رباز کرد و له و گۆرستانه ی که بۆ یه که م جار تۆم بینی، خۆم هه شاردا. هه ر له ویش بوو که له ریگه ی تۆه زانیم کۆمپی سینیش رای کردوو و له و ده ورو به رده دا خۆی هه شار داوه. باوه ری من ئه وه یه که

ئەم پياوھ لە ترسی من لە كەشتییەكە ھەڵاتبوو و خۆی ھەشار دا، بوو، بەلام نەیدەزانى كە دەستى چارەنووس تووشى منى دەكاتەوھ. دوا جار ئەو رۆژە دۆزیمەوھ و تیری دلم لیم دا، چون دەمزانی بەندیخانە لە ھەموو نازاریك بۆ ئەوى بە ئیشتەرە، ئەوھ بوو كە گەراندمەوھ بۆ بەندیخانە، ئەوكاتى من بیرم لە خۆم نەدەكردەوھ و ئەوم بە پراكیڤش پراكیڤش ھینایەوھ و تەحویلی سەربازەكانم دا و ھەردووکیان قۆلبەست كردینەوھ. دووبارە زنجیریان لە لاقەكانم بەست و بۆ ئەبەد ناردیانمە تاراوگە، بەلام من نەمتوانى بۆ ھەتاهەتایە بەم دووزەخە پازى بم، ئەوھ بوو كە بە دزییەوھ گەرامەوھ بۆ ئیڤرە، ئیستاش كورپى خۆشەویستەم برادەرە كۆنەكەت بەرامبەر بە تۆ دانیشتووە".

دواى ماوھەيك بیدەنگى لیم پرسى: "ئىستا ئەو مردووھ؟"

— ئەگەر زیندوو بیت، دلنیات دەكەم ئارەزووى ئەوھ دەكات من مردبیتەم، بەلام لەو كاتەوھ ھیچم سەبارەت بە ئەو نەبیستووە.

ھیربیرت لە بەرگى كتیبەكە شتیكى نووسى و نیشانى منى دا، لەو كاتەدا پراویس بە پێوھ بوو و چاوى لە ئاگرەكە بریبوو خەرىكى سەبیلەكیشان بوو، منیش سەیرى نووسراوھەكى ھیربیرتەم كرد كە نووسى بووى: "كۆمپى سین ئەو كەسەییە، كە خۆى بە ناشق و شیتی خاتوو ھاویشام دەزانى."

كتیبەكەم پیکەوھ نا و سەریكەم جوولاندهوھ. ھیچ كامیكمان ھیچمان نەگوت. چاومان لە پراویس دەكرد كە بە بیدەنگى راوھستا بوو و خەرىكى بیركردنەوھ بوو.

(۲۵)

تۆله‌ی خاتوو هاویشام

برپارم دا پی‌ش ئه‌وه‌ی له گه‌ل پراویس برۆم، سه‌ردانیکی خاتوو هاویشام و ئیستیلا بکه‌م. بۆ به‌یانیه‌که‌ی چوومه ریچمۆند بۆ بینینی ئیستیلا، به‌لام نۆکه‌ره‌که‌یان گوتی، چۆته ستیس هاوس بۆ لای خاتوو هاویشام. به‌یانی زوو به‌ره‌و شاره‌که‌ی خۆمان وه‌رێ کەوتم، کاتی‌ک عاره‌بان‌که‌م گه‌یشه‌ میواخانه‌ی "ورچی شین"، درامیل‌م بیني که له‌وی ده‌هاته ده‌ره‌وه. به‌دیتنی ئه‌و له شاری خۆمان خوینم وه‌جۆش هات و زه‌ختم سه‌ر که‌وت، به‌ باشی ده‌مزانی بۆچی هاتۆته ئی‌ره. هه‌ردوو کمان چوینه‌ سالۆنی میواخانه‌که‌، ئه‌و شوینه‌ی که ئه‌و تازه خواردنی لی‌ خواردبوو، منیش دا‌وای خواردنم کرد، دیداریکی زۆر ناخۆش بوو.

له پاشان درامیل‌م خزمه‌تکاری میواخانه‌که‌ی به‌ ده‌نگی‌کی به‌رز بانگ کرد و گوتی: "ئه‌سه‌په‌که‌م ئاماده‌یه؟"

— به‌لی‌ به‌رێز له‌به‌ر ده‌رکه‌که‌ چاوه‌رێته.

— گویچکه‌تم بۆ رادیره‌ بزانه ده‌لیم چی، خاتوون ئه‌م‌رۆ ئه‌سه‌پسواری ناکات له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌شوه‌ه‌وا باش نییه.

— زۆر باشه به‌رێز.

— من بۆ نیوه‌رۆ ناگه‌ریمه‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نانی نیوه‌رۆ له‌ خزمه‌ت خاتوونه‌کاندا ده‌خۆم.

— زۆر باشه بهرپرز.

له پاشان درامیل چاویکی لی کردم که تیشکی سه رکه وتنی لی دهباری و کاریگری دانایه سه ر قولایی دلم. رژیشتنی نهو له میوانخانه که بو من وه که خه لاتیگ وابوو. ده موچاوم شت و جلو به رگم گوپی و چوومه مالی خاتوو هاویشام. خاتوو هاویشام وه جارن له ته نیشته ناگره که دانیشتبوو و تۆزیک له خواره وتر نیستیتلا خه ریکی چینی شتیگ بوو.

به خاتوو هاویشامم گوت: "من خیرخوازه که ی خۆمم ناسی، به لام جینگه ی خۆیه تی شتیگ به تو بلیم، پیم بلی بزائم بوچی نهو کاتانه که من به هه له وامده زانی تو خیرخوازه که ی منی، تو له جیاتی گوتنی راستی هیجت پی نه ده - گوتم و ده ته یشت له نیو نهو هه له یه مدا بمینمه وه، ثایا نه م کرده ی تو به جی بو؟"

خاتوو هاویشام تو وره بوو، گوچانه که ی به هه موو هیزی خوی له عه رزه که کوتا و گوتی: "توخا پیم بلین بو دهبی من باش و میهره بان بم؟" روم کرده نیستیتلا و گوتم: "نیستیتلا تو خوت باش ده زانی که ماوه یه که له قولایی دلمه وه خۆشم ده ویی."

نیستیتلا که هیشتا هه ر خه ریکی چین بوو، چاوه جوانه کانی له سه ر کارده ستییبه که هه لگرت و بو ماوه یه که به بیجو له سه ریکی کردم، گوتم: "نیستیتلا هه رچه ند ده بوو نه مه م زور زووتر پی گوتبای، به لام له بهر نه وه ی وام بیر ده کرده وه که خاتوو هاویشام نیمه ی بو یه که داناره و هه روه ها نه مه شم ده زانی که تو هیچ شتیگت به دهستی خوت نییه، بو یه له وتنی خۆم پاراست، به لام نیستا گوتنی نه م بابه ته پیویسته."

نیستیتلا به بی نه وه ی ده ست له چیننه که ی و چاویش له من هه لگرت، سه ریکی جو لاند.

له وهلامی ئەو سەر جوولاندنەیدا گوتم: "دەزانم ئیستیتلا، دلنیام که تۆ هیچکات نابیتە هی من، بەلام من هەر خۆشم دەوی، من تۆم لەو رۆژەوه که بۆ یەکهەم جار هاتمە ئەم ماله خۆش ویستورە."

هەر بەو شیو بەبێ ئەوێ دەست له چنن هەلگرت سەری دەجوولاندەوه و چاری لەمن بریبوو، بە هیواشی گوتم: "لەوه دەچیت هەستگەلیک هەیه که من ناتوایم هەستیان پێ بکهەم، کاتیک تۆ دەلیت خۆشم دەوی له مانای قسەکانت تیدەگەم، بەلام ناتوایم هەستیان پێ بکهەم، لەوه دەچیت ئەو ئەندامە ی که وتەکانی تۆ لەسەری کاریگەر دەبیت لەنێو سینە ی من دا نەبیت، ئەو قسانە ی تۆ دەیانلێت بۆ من گرینگ نین، پێشتریش تۆم لەو که موکورییه ئاگادار کردبۆوه، وانیه؟"

بێچارە و دەستەوهستان گوتم: "بۆچی، ئیستیتلا."

— بەلام تۆ پروات بە قسەکانی من نەکرد، واتە زانی گالتەت له گەل دەکهەم.

— ئاخر تۆ بەو تەمەنە گەنجەتەوه چۆن دەتوانی ئاواهی بی؟

— سروشتی من وایه، ئاوایان پەرورده کردووم.

پرسیارم لی کرد راسته ئیزنی به درامیل داوه سوارکاری له گەل بکات و

لیڕەش نانی نیوهرۆ له گەل ئەو بخوات؟

لەو زانیاریانە ی من سەری سوورمابوو، وهلامی دامەوه: "بەتەواوی وایه."

— تۆۆ، ئیستیتلا تۆ ناتوانی ئەوت خۆش بویت.

— باشه من ئەو هەمووهەم باسی خۆم بۆ کردی، بەلام تۆ ئیستاش وا هەست

دەکه ی سەبارەت بە خۆم و دلەم گالتەم له گەل کردوی؟

— تۆ هیچ کات زەماوەندی له گەل ناکە ی. ئیستیتلا...

سەیریکی خاتوو هاویشامی کرد و بۆ ساتیک بیری کردەوه ئینجا گوتم:

"بۆچی راستیه کەت پێ نەلیم؟ بەلی من دەمههوی زەماوەندی له گەل بکهەم."

دەموچاۋم بە دەستەكانى خۆم داپۆشى، بەلام زۆر زووتر لەوھى كە بۆخۆم بىرم دەكردەو، تۈنېم بەسەر ھەستەكانى خۆمدا سەرکەوم.

— ئىستىيلا، ئىستىيلاى خۆشەويست مەھىلە خاتوو ھاويشام تۆ ناچار بەم كارە ھەلەھە بكات. منت نەويت، بەلام لانىكەم كەسيك ھەلبىزىرە كە زياتر لە درامىل شايانى ھاوسەرىنى تۆ بىت.

ئىستىيلا، خاتوو ھاويشام دەپھەويت تۆ بدات بە درامىل تا بەم كارەى سووكايەتى بەو كەسايەتییە نەجىبانە بكات كە تۆيان خۆش دەويت و دەتپەرەستن. بە دەنگىكى كز و ئارام گوتى: "من لە گەل ئەو زەماوەندە دەكەم، دەستپىكى زەماوەندەكەمان ئامادە بوو و بەمزوانە رپۆرەسى زەماوەندەكەمان بەرپۆھ دەچىت، بۆچى لەخۆرا ناوى داىكى من دەكىشىيە نپۆ مەسەلەكەو؟ من بۆخۆم ئەم كارەم كرددوھ.

— كارى خۆتە ئىستىيلا؟ تۆ دەتھەويت خۆت بە داوينى پياويكى سووك و نانەجىبى وەك درامىل ھەلاوھسى؟

— پىپ، وامەزانە كە من بۆ درامىل وەك نىعمەتپىكى ئاسمانىم، نا وانىيە، وەرە و دەستم بگوشە با لە يەك جيا بىنەو، ھەى خەيالچن!

فرمىسكى تال وەك لافاۋ لە چاۋەكانم دەرژانە خوارەو و دەكەوتنە سەر دەستەكانى ئىستىيلا، گوتم: "ئىستىيلا، چۆن دەتوانم تۆ بە ھاوسەرى درامىل بىنم؟"

— ئەوانە ھەمووى قسەى قۆرن، قسەى قۆر! بە زووترىن كات ھەموو شتىك تىدەپەرپىت.

— نا ئىستىيلا ھىچ كات!

— لە ماوھى يەك ھەوتوودا لە بىرت دەچمەو.

— تۆم لە بىرەو چىت؟ تۆ لە من جيا نىت، ئاخخخ، ئىستىيلا ھىوادارم خوا ئاگادارت بىت.

ئيتير هه موو شتيك بو من ته واو ببوو، كاتيڪ له و ماله هاتمه دهره وه ناسمان
رهنگيكي ديكه ي گرتبوو، رهنكيك كه له گهلا كاتي هاتنم بو ته و ماله
جياوازييه كي زوري هه بوو.

هه موو ريگاكهم تا له نندن به پييان برى، له بهر ته وه ي تواناي ته وه م نه بوو
بگه ريمه وه بو ميوانخانه كه و چاوم به چاوى دراميل بكه ويته وه. نه مده تواناي له وي
دانيشم و گويم له قسه ناخوشه كانى دراميل بيت. كاتزمير له نيوه ي شه و
تيدده پيرى كه گه يشتمه سه ر پرده كه ي له نندن، كاتيڪ گه يشتمه ماله كه ي خوم
دهر كه وانه كه نووسراوه يه كي دامى و گوتى: "هينهرى ته م نامه يه تكاي لى كردي
پيش ته وه ي بچييه ژووره وه بيخوينيته وه. له كاتيكا دا به بيسنتى ته م داواكار ييه
سه رم سوور مابوو نووسراوه كه م كرده وه، به خه تى ويميك نووسرابوو، ته نيا دوو
وشه نووسرابوو: "مه چو ژووره وه."

(۲۶)

جىبە جىكردنى ئىشى پراويس

عەرەبانەيەكم بە كرى گرت و چووم بۆ ئوتىل "كاونت گاردىن". شەوم بە رۆژ گەياندا. بەيانى زوو لە خەو ھەستام و بۆ دىتىنى وئىمىك سەردانى مائەوھەيانم كرد. گوتى، لە زىندانى "نىو گىت" بىستووئىھەتى شىكىان كىردۆتە سەر پراويس و ژوررەكەى منىش لەژىر چاودىرى داىھ، وئىمىك واى بە باش زانىوھە من ناگادار بىكاتەوھە و لە مەترسى دوورم بىكاتەوھە ھەروھە وئىمىك گوتى ئەگەر پراويس جارى دەست لە رۆيشتن ھەلگىرىت و لە لەندەن ۋە مەئىنىت، باشترە. ئەو رۆژە وئىمىك كاتىك مەنى نەدۆزىبۆوھە سەردانى تىجارەتخانىھەكى كلارىكىرى كىردبوو و لە گەل ھىرىپىرت پلاننىكى كاتىيان بۆ پاراستنى پراويس دارشتىبوو. بىردبوويان بۆ مالى دەزگىرانەكەى ھىرىپىرت كە ناوى "كلارا" بوو و مائەكەيان لە لىۋارى رۆوبارەكە ھەلگەوتىبوو و لە لەگەل باوكى كە نەخۆش بوو دەژىيا. لە نھۆمى سەرەوھە ژوررىكىيان بۆ داىبن كىردبوو.

وئىمىك گوتى، نىشتە جىبوونى پراويس لەم مائە بە سى ھۆ لەبارە:
 يەكەم، ئەوھىيە كە لە مالگەى پىپ دوورە و كەسىش بۆ دۆزىنەوھى ناىھەت بۆ ئىرە.
 دووھەم، بەبى ئەوھى مەن بچم بۆ لای پراويس، ھىرىپىرت ھەوالەكامم بۆ دىنىت.

سییه، ئهوه بوو که له کاتی مهترسیدا دهتوانین به که لکوه رگرتن له به له م
پراویس لیڤه وه گوازین و هه لکه وتنی ئه م ماله له لیواری ږووباره که ئه م پلانه مان
بو ئاسان ده کاته وه.

وته کانی ویمیک زۆری خو شحال کردم. چهند جار سپاسم لی کرد. نامۆژگاریی
کردم که تا دنیا تاریک ده بیته له ماله که ی ئه و بمینمه وه، له پاشان منی لای
باوکه پیره که ی جی هیشت و بوخوی هاته دهره وه.

کاتی که دنیا تاریک بوو له ماله که ی ویمیک هاتمه دهره وه و یه کسه ر چووم بو
مالی ده زگیرانه که ی هیڤیرت، ماله که ی له "میل پوند بینک" بوو، چهند جاریک
ږینگام لی ون بوو، تادوا جار دۆزیمه وه و له دهرکه م دا و ژنیکی به سالدا چوو
دهرکه که ی لی کردممه وه، له م کاته دا هیڤیرتیش هاته دهره وه و منی ږینوینی کرد
بو ژووره وه و گوتی: "هیئندل هه موو ئیشه کان به باشی به ږیوه چوون، ته نیا
پراویس بو دیتنی تو بیتاقهت بووه، به لام له مانه وه ی لیڤه ږازییه.
ده زگیرانه که شم له ژووره که ی باوکییه تی (گویم له دهنگی باوکی بوو که به رده وام
بۆله بۆلی ده کرد) ته گهر لیڤه ږاوهستی بانگی ده که م و به یه کترتان ده ناسینم و
پاشان پینکه وه ده چینه نهومی سه ره وه بو دیتنی پراویس.

ئیمه هه روا به هیواشی خه ریکی قسه کردن بووین، له ناکاو دهرکه که کرایه وه و
کچیکی زۆر جوانی قه د باریک و چاوه رش، که ته مهنی له بیست سال زیاتر نه بوو،
سه وه تیک به دهسته وه، هاته ژووره وه.

هیڤیرت به میهره بانیه وه به ره و پیلی چوو و سه وه ته که ی لی وه رگرت و به -
منی ناساند و گوتی، ناوی کلاریه.

هیڤیرت گوتی: "ږوانه هیئندیل ئه مه خواردنی ئه م شه وی کلاریه، باوکی
سووره که ده بی خواردنه که هه مووی لای ئه و بیت و هه ر شه وه به قه درای
پیویست خواردن ده دات به کلارا."

پراويس له يه كېك له ژوره كانى نهؤمى سهروه دانىشتبوو، واى نه ده نواند كه ترساييت، پيم گوت، ويميك له زيندانى نيوكيت بيستويه تى كه شيان كردو ته سهر تو و له ژير چاو ديري داي و تهنهت ماله كهى منيش له لايهن پوليسه وه تاگادارى و چاو ديري لي ده كريت. ههروه ها پيم گوت، ويميك پيشنيار دهكات بو ماويهك خو ت بشاره وه، منيش كه متر تو بينم. نه وه شم پي گوت، نه گهر كاتى رويشتن هات، منيش له گه ل تو يان به دوواى تو دا ديم و ده روين بو دهره وهى ولات، جا ههر ريگه يهك نه منتر بيت به ويدا ده روين.

پاشان هي ريرت پيشنياريكى باشى كرد و گوتى: "هينديل ئيمه ههردووكمان به له موانىكى لي هاتووين و ده تانين نه گهر پيوست بيت تا شويني به يه كگه يشتنى رووبار و ده ريا به له موانى بكهين، واير ناكه يه وه باشتر بيت به زووترين كات به له ميك بكرى و تا روژى ده روون لي ره جار جار به له موانى بكهى تا كاتى خوئى نه گهر به له موانيت كرد، سه رنجى كه س بو لاي تو رانه كي شريت؟"

من و پراويس ههردووكمان پلانه كهى هي ريرتمان به دل بوو، بريارمان دا، پراويس له په نجه رهى ژوره كه يه وه تاگادارى رووباره كه بيت و ههركات ئيمه نزيك بووينه وه بزانييت كه هه موو شتيك ناماده يه، خواحافيزيمان كرد و هاتينه دهره وه. كاتي ك له نهؤمى خواره وه مالتاواييمان له كلارا و پيره ژنه ميهره بانه كه كرد كه وتمه يادى ئيستيتلا و به سه رهاتى جيا بوونه وه مان، زور ناره حهت و خه مبار گه رامه وه ماله وه.

روژى دوايى به له ميكم كرى و له ليوارى رووباره كه له شوينيكي وام به سته وه كه به دوو خوولهك بتوانم خو م بگه يه نمه نه وي.

نه و جار نيوبه نيو به ته نيا يان له گه ل هي ريرت به له موانيمان ده كرد و دواى چهند جاريك ئيت كه س سه رنجى خوئى نه ده دا يه، من و به له مه كه م و به له موانى ئيمه بوو به شتيكى ئاسايى، سه رهتا زور دوور نه ده كه وتينه وه. به لام ورده ورده

زۆرتر دەرۋېشىم تا خۆم لە "پۆند بېنك" شوينى نىشتە جىبىونى پراويس نزيك كرده، ھىرېرت ھەفتەى سى جار دەچوو بۆ لای پراويس و ھىچ كاتېكىش ھەوالى ناخۆشى بۆ نەدەھىنامەوہ. بەلام من ھەر دلنيا نەبووم كە مەترسى نەمايىت و ھۆگەلىك بۆ ترسان مابوون.

لەبەر ئەوہى لە ژىر چاودىرى دابووم بىرم ئالۆز بوو، لەگەل ئەوہش ھىچم بۆ نەدەكرا، جگە لە وەى چاوەرپى ناماژەى وىمىك بىنمەوہ.

(٢٧)

دايكي ئىستىلا

رۆژتيك پيش نيوهرۆ، بۆ پياسه كردن له مال چوممه دهرهوه. له نيو بازار بهرپرژ جاگيرزم بينى، بانگهيشتى كردم بۆ نانى نيوهرۆ بۆ ماله كهى له "جيرارد ئىستريت". دهمههويست داواى لىبووردنى لى بكم و بلىم نايهم، گوتى ويميكيش ديت.

بانگهيشته كهيم قبول كرد و بهيه كهوه چووین بۆ نووسينگه كهى. ئيشى رۆژا- نهى تهواو كرد و له پاشان عهره بانهيه كمان به كرى گرت و هاوړى له گهلا ويميك رۆيشتين بۆ ماله كهى.

له گهلا گهيشتمان بۆ ئهوى خواردنيان له پيش دانايين، بهلام له همموو ئه و كاتهى خهريكى خواردن بووين، سهرنجى من له سهر كابانى ماله كه بوو، كه خا- نىكى ته مهن چل سالانه بوو و پيشتريش ئهوم له مالى بهرپرژ جاگيرز ديتبوو، ئه م ئافرهته بالاي بهرز و روخساريشى زۆر زهرد بوو و چاوه كانى گهوره و قرتىكى زۆريشى هه بوو. لهم كاته دا قاپىكى پر له خواردنى له پيش بهرپرژ جاگيرز دانا. جاگيرز پىي گوت: "بؤوا به هيواشى ئيش ده كهى؟" جوولانه وهى قامكه كانى سهرنجيان راكيشام. له وه ده چوو شتيك دههونىته وه (دهچنيت). لهم كاته دا له بهر ئه وهى نهيده زانى ده بى بروا يان جاگيرز ئيشى پىيه تى، ماوه يهك بهرامبه ر به جاگيرز راوهستا.

شیوهی نیگاکردنی زۆر به لاهمهوه ناشنا بوو. به دلنیاپییهوه من له رابردوویهکی نزیکدا شیوهی ئەم نیگایه و جوولانهوهی قامکهکانیم بینی بوو. ئاخیرییهکهی جاگیرز ئیزنی دا له زوورهکه دهرکهوێت. بهبی ئەوهی قهیاغه و سیماکهی له پیش چاوم دورور بیتهوه، دهتگوت، ههر لهوی پراوهستاوه.

مات و گیژی ئەو دهست و چاو و قزانهی بووم، ئەوانم له گهڵ دهست و چاو و قژی کهسیک بهراورد کرد که به باشی دهمناسین، بهلام بهو جیاوازییه که ئەمیان لهوانهیه بیست ساڵ له تهمهنی خۆی له گهڵ میردیکی تووره و تۆسن بهسهه برد- بیته، دلنیا بووم که ئەوه دایکی ئیستیلایه.

دوای ناخواردن له گهڵ و یمیک له مائی بهرپیز جاگیرز دهرکهوتین و له رینگه دا لیم ویست که ههرچی سهبارته بهم ژنه دهیزانیته بۆم باس بکات. گوتی: "بیست ساڵ بهر له ئیستا ئەم ژنه به تاوانی کوشتنی کهسیک دادگایی کرا و تاوانهکهی لهسهه لاجوو. ژنیکی زۆر جوان بوو، من وابیر دهکهمهوه که خوینی "قهههه" له دهمارهکانیدایه. له کاتی گههغیتیدا له گهڵ پیاویکی خویری زهماوهندی کرد، بهرپیز جاگیرز پارێزهری ئەم ژنهی به ئەستۆ گرت بوو، حوکی دادگا به پیچهوانهی چاوهروانی گشتی و سههسوورهینههه بوو، کوژراوهکه ژنیکی بوو که ۱۰ ساڵ له تۆمهتبارهکه بهتهمهنتر بوو و ههروهها بههیزتریش بوو. لهوه دهچوو "بهخیلی"یهکی ژنانه بوویته. تهرمی کوژراوهکه له ئەنباریک (مهخزه نیک) دا دۆزرایهوه، به روالته لهوه دهچوو شهپکی قورس لهنیوان بکوژ و کوژراوهکه دا له گۆریدا بووه.

له بهر ئەوهی جی برینیکی زۆر به دههه موچاوی کوژراوهکهوه دیار بوو. له کوژی، بکوژهکه قورگی کوژراوهکهی گوشیبوو تا خنکابوو. تۆمهتبارهکه تهنیا دوو برینی بچوکی به پشته دهستییهوه بوو، پرسیار شههه بوو: ئەری ئەو برینانهی پشته دهستی بکوژهکه ئی نینۆکن؟

داكۆكيبه كهي بهرپرز جاگيرز له سهر شهو بنه مايه بوو كه ده يگوت، شه م برينانه جي بريني دار و چيلكه يه و هيشتا توز و خوليان پيوه ماوه. به لام گرینگترين بابته كه بهرپرز جاگيرز كاريگه ريه كي باشي لي وهرگرت، شهو بوو كه تاوانبار له كاتي شه ره كه له وي نه بووه و بو توله سه نندن له مي رده كهي رويشت بوو تا كچه بچكوله كهي خوي بي سه روشوين بكات. بهرپرز جاگيرز به زيره كيبه كي بي وينه شه مه سه له ي كيشايه پيشه وه و به دادگاي گوت: "بوچي شه ژنه به هوي بي سه روشوين كردني كچه كهي تاوانبار ناكري؟ به لام له بهر شهو شه ره كه له ويش نه بووه، خهريكه تاوانه كهي به سه ردا ده سه پينن؟"

قسه كانني شهو روزه ي بهرپرز جاگيرز كاريگه ريه خويان له سه ر حاكم دانا و تاوانه كهيان له سه ر ژنه كه لا برد.

پرسيم: "شه باشه شه ژنه لهو كاته وه تا ئيسا لهو ماله ئيش ده كات؟"
وي مي ك وه لام ي دايه وه: "به لي."

— له بيرت ماوه ناخو منداله كهي شه ژنه كچ بوو يان كور؟
— ههروهك باسم كرد كچ بوو.

مالئاواييمان له يه كتر ي كرد و من له كاتي كدا مي شكم به شتيكي دي كه وه سه رقال ببوو، كه رامه وه ماله وه.

***

نوسراوه يه كم له خاتوو هاويشام به ده دست گه يشت كه تييدا نوسرا- بوو: "سه باره ت به ئيشي ك كه پيشتر قسه مان لي كردوو وه ره بو ئيره."
روزي دوايي چووم بو "ستيس هاوس." ده قي وتوو ئه كه مان هي ريرت بوو، پيشتر پيم گوتبوو، براده ريكم هه يه كه يارمه تيم داوه، به لام به داخه وه ئيسا تو- ناي شه وه م نيبه يارمه تي بده م. شهو روزه مني بانگه يشت كردبوو تا ليم پرسيت

چهندهم پاره پيويسته بو ئەم مەبهسته. گوتم: " ۹۰۰ لېره". لېي پرسيم: "ئەگەر من ئەم بره پارهيهت بدهمى، خهياالت ئاسوده دهبيت؟"
— زۆر.

نوسراويهكى دامى كه بو بهريز جاگيرز نوسرابوو و داواى لى كردبوو ئەم بره پارهيهم بداتى. لهو ناخوشى و نههامهتییانهى كه بو منى دروست كردبوو زۆر پهشيمان ببۆوه. دهستی منى له دهستیدا گوشى و چەند فرميسكىكى هه لڤشت و به ئاههنگىكى خه ماوييهوه گوتى: "ئۆۆۆ، خوابه چم كرد."
گوتم: "خاتوون، ئەگەر مەبهستت لهو ئازارانیه كه بو منت بهديهيناوه، دهبى بلیم، بهشى تۆ لهو ئازارانهدا زۆر گرینگ نیه، هەر چۆنیک بايه من ئیستیلام خوڤ دهويست. ئیستا پیم بلی بزائم زه ماوهنديان کردوو ه یان نا؟"
— به لى.

پرسیاریكى خۆپایى بوو كه كردم، له بهر ئه وهى ماله كپ و خه ماوييه كهى خاتوو هاویشام خه مباريهكى نوپى پيوه ديار بوو، كه خوى له خویدا باسى له رۆيشتنى ئیستىلا ده كرد.

— پىپ ئەگەر چىرۆكى ژيانى منت بزانیبايه، ره هيكى زۆرترت بو من ده بوو و منت باشت ده ناسى.

وه لامم دایه وه: "خاتوون، من چىرۆكى ژيانى تۆ به باشى ده زانم و پيويسته بلیم ئەو به سه رهاته پر ئیش و ئازارهى تۆ كاریگه رى له سه ر منیش داناوه. ئیزم ده دهى سه بارهت به ژيانى منالى ئیستىلا پرسىاریكت لى بكه م؟"
سه رى جوولانده وه، لیم پرسى: "زانباریت هیه؟"
دووباره سه رىكى بو جوولاندمه وه.

— به لام وهك بزائم بهريز جاگيرز ئەوى هینا بو لای تۆ؟

— وایه، ئەو ئیستىلاى بو هینام.

— ده كړيت پيم بليي ته وکات ته مهنی چند سال ده بوو؟
 — دوو يان سى سال. بوخوى سه بارهت بهم مهسه له يه هيچ نازانيت. کچيکي
 هه تيوو بوو که من سه رپه رشتيى نوم به ته ستو گرت.
 نه وهنده دلنيا بووم که نه و ژنه دا يکي ئيستيلايه که بو سه لماندى هم و ته يه م
 هيچ به لگه يه کي دیکه م پيوست نه بوو.
 نيتر پيوست نه بوو له وه زياتر له لای خاتوو هاو پشام بيمينه وه نه وه ی نه و
 داواکاريه کي منى سه بارهت به هيريرت جيبه جي کردبوو و ههروه ها
 زانياريه کاني خوى له باره ی ئيستيلاره خسبووه به رده ستم. که واته مالئاوایم لى
 کرد و هاتمه دهره وه.

(۲۸)

بەدەستەھىنانى زانىارىيى زياتر سەبارەت بە پراويس

ھېرىبىرت چەند جارىك سەردانى ئەو مالەي كىردىبوو كە كلارا و باوكى و پراويس لەوى دەژيان. پۇژىك بە منى گوت: "ھىندىل، دوينى شەو من و پراويس دوو كاتۇمىر بە يەكەو قسەمان كىرد، ئەو چىرۇكى ژيانى خۇي بە وردى بۇ گىپامەو. باسى لە ژنىك دەكرد كە نازارىكى زۆرى پى گەياندوو. ژنىكى زۆر جوان، بەخىل، رى ئەستور و تۆلەئەستىن. بەلى ھىندىل زۆر تۆلەئەستىن.

— مەبەستت لە زۆر تۆلەئەستىن چىيە؟

— مەبەستت ئەو يەكە بۇ تۆلەئەستاندەو لە ژنىك، كوشتوويەتى.

— كىيى كوشتوو؟

— لەنىو كاداينىكدا، ژنىكى كە زۆرىش لەخۇي بەھىزتر بوو، كوشتوو، لەوى شەرىكى قورس لە نىوانىندا پروو دەدا، كە دووى ماوئەك تەرمى خنكاوى كوژراو كە دەدۆزىتەو. بەرىز جاگىرز پارىزەرى ئەم ژنەي بە ئەستۆ گرتوو و دووى ماوئەك بىتاوانىي ئەم ژنەي سەلماندوو كە بەم ھۆيە ناوبانگىكى باش بۇ خۇي بەدەست دەھىنىت و پراويسىش لەوھرا ناوبانگى بىستوو.

— باشە، ژنەكە بە تاوانبار ناسراوە يان نا؟

— نا، حاكم حوكمى بى تاوانىي بۇ بىوئەتەو، پراويس مندالىكى لەم ژنە ھەبوو كە زۆرى خۇش وىستوو. ئىوارەك پىش ئەوئەم پروو داو و پروو بدات،

ژنه که ی پراویس ده چیت بۆ لای و سویند ده خوات که مندالّه که یان له نیو ده بات و بۆ هه تاهه تایه له دیتنی مندالّه که ی بی به شی ده کات.

— ئە ی ژنه که سوینده که ی خۆ ی برده سه ر؟

— به لّی بردییه سه ر.

— واته پراویسیش له و باوه ره دایه که ژنه که ی ئەم کاره ی کردوه؟

— وادیاره کردوییه تی.

پراویس هه موو شتیکی گوت و پروونی کرده وه که ئەم ژنه چوار- پینچ سال هابو به شی ژبانی دژواری بووه و ته نانه ت به نیسه بت شه وه هه ست به به زه بی ده کات هه ریو یه له کاتی دادگاییکردنی ژنه که دا، پراویس خۆ ی شاردۆ ته وه له به ر شه وه ی ترسا وه و نه بوونی مندالّه که ی به او یژیتته شه ستۆ ی شه و. له دادگا ته نیا وه ک پیاویک که شه ره که له سه ر شه و بووه ناوی براوه. دوا ی کۆتایی دادگا که و ده رکردنی بریاری بیتاوانبوونی ژنه که، به ته واوی خۆ ی ون ده کات و ئیتر پراویس نه ییتوانیوه شوینی شه و مندالّه ونبووه ی بگری. کۆمپی سین شه و براده ره فیلاوییه ی پراویس له م ترسه ی پراویس سوود وه رده گریت و ده ی کات به ئامرازیک بۆ به ریوه بردنی پلانه کانی.

— باشه پپی نه گوتی، ئەم رووداوانه بۆ که ی ده که ری نه وه؟

— نزیك بیست سال به ر له ئیستا.

— هی ربیتر، سه یرم بکه، ده ست م بگره، بزانه "تا" م نییه؟

— نا خۆ شه ویستم، ته نیا می شکت ماندوو بووه، به لّام حالت باشه.

— به لّی هی ربیتر، ده زاتم که هۆ شم له سه ر جیی خۆ یه تی، به لّام... شه و

زه لامه ی له مالی کلارا شار دوو مانه ته وه، باوکی ئیستیلا یه.

(٢٩)

فريوم خوارد

به يانيه كاتيک من و هيبريتر خهريكي خواردني ناني به ياني بووين، نامه يه کم له لايهن وييميكه وه به دهست گه يشت، كه نيودرؤكه كه ي ته وه بوو: "له دوواي خويندنه وه ي نامه كه بيسووتينه، له م ههفته يه دا، ته گهر پيت باش بوو چوارشه مه، ته و ئيشه ي بوؤ خومان دهيزانين بيكه." برات وييميك.

نامه كه م نيشاني هيبريتر دا و پاشان سووتاندم. ئينجا كه وتينه بير كرده وه چ بكه ين. هيبريتر گوتي: "من زورم بير كرده وه، به راي من باشتر وايه له حياتي به كريگرتي به له موان، ئيستار تاپ، كه كورپكي باش و به هيژه بانگ بكه ين، ويپاي ته وه ش ته و ئيمه ي خوش ده ويت و چاوه پرواني ته وه يه رؤژيك بتوانيت خزمه تيكمان پي بكات. توش له گه لپراويس ده روي، وا نيهه؟"

— بي شك وايه.

— ده چنه كوي؟

— گرینگ نيهه بوؤ كوي ده چين، گرینگ ته وه يه پراويس له به ريتانيا بچيته دهره وه. ته گهر كه شتييه كه له سه ررپگه هه لمانگريت و له سنووري به ريتانيا دهره زمان بكات زور باش ده بيت. پلانه كه مان وا دارشت كه رؤژيك پيش ته وه ي كه شتي له به ندره كاني به ريتانيا وه وه ي كه ويت ئيمه به به له مه كه وه ري كه وين و له شوينيكي چولا چاوه پرواني كه شتييه كه بكه ين سوارمان بكات. هيبريتر

گه لاله کە ی پى باش بو، دواى خواردننى نانى به يانى له ماله وه دەرکەوتین تا کاتى دەرچونى کەشتییه کان بزانی. به پىی ئەو زانیاریانهى دەستمان کەوتن کەشتییه کە بهرەو هامبورگ دەرۆیشت کە بۆ مەبهستى ئیتمه له هەموویان باشتەر بوو. ئیستارتاپ زۆرى پى خوش بوو کە یارمەتیمان بدات، بریارمان دا هیربیرت و ئیستارتاپ سهول لى بدن و منیش سووکانى به له مەکه به دهسته وه بگرم و، ههروهها وامان دانا رۆژى چوارشه مە له کاتزمیڤى دیارى کراودا به له مەکه بهرینه نزیک مالى پراویس، ئەویش له حەشارگە کە ی بیته دەرە وه و بۆى دەرچین.

پاشان چوممه وه ماله وه، کاتیک گەیشتمه بهر دەرکە ی خۆمان له نیو سندووقى پۆسته کەمدا نامه یه کم بۆ هاتبوو: "ئەگەر ناترسی ئەم شەو یان سبه ی شەو کاتزمیڤ نۆ وەرە بۆ ئەو ماله ی کە له پەنای کورە ی ئاهه کسازیه کە له نزیک زەلکاوه کە ی گونده کە ی خۆمان هەلکە وتوو، قازانجى تۆ له وه دایه بییت بۆ ئیڤه.

ئەگەر دتههوی زانیاریگه لیکی به نرخت دەست بکەوی به تەنیا وەرە."

ئەو شەو پىش ئەو ی نامه کەم به دهست بگات میشکم زۆر ماندوو بوو هەربۆیه ش له وکاتە دا میشکم به باشى کارى نە دە کرد، سەرم خوولى دە خوار دە وه و گىژ ببووم و نەمده زانى چ بکەم.

ناخريه کە ی نووسراوه یه کم بۆ هیربیرت دانا و پىم راگە یاند، بۆ دیداریکی کورت له گەل خاتوو هاویشام چوممه دەرە وه. پاشان عەرە بانیه کم به کرى گرت و بهرەو شارە کە ی خۆمان وەرپى کە وتم.

کاتیک گەیشتمه شارە کە ی خۆمان دنیا تاريک ببوو. له بهر ئەو ی پىم خوش نە بوو کەس بمىنییت

نە چومم بۆ میوانخانە ی ورچى شین، له قاوه خانیه کى بچوک خوار دنیکم خوارد و به بى راوهستان چاکه ته کەم له بهر کرد و یه ک راست بهرەو زەلکاوه کانى گونده - کە ی خۆمان وەرپى کە وتم.

شهويكى تاريك بوو. ره شه بايه كى توند هه ليكردبوو. زه لكاوه كان له بهر چاوم زور ترسناك و شووم ببوون، توژيك به ريگادا رديشتم، له دوروه رووناكيبه كم بينى كه له په نجه رهي ماله كهي په نا كورهي شاهه كسازيبه كه دهاته دره وه. چومه پيشه وه له دركه م دا، به لام وه لاميك نه بوو، دووباره له دركه م دا، سه رله نوئ وه لاميك نه بوو. پالم به دركه كه وه نا، ليتم كرايه وه، له ژوروه كم رواني مؤميك له سه ر ميژه كه داگيرسابوو و كورسييه كى لي بوو له گهل قهره ويته كيه كيه خو. هاوارم كرد: "كه سى لي نييه؟"

به لام هيچ وه لاميك نه بوو. دووباره هاوارم كرده وه، له بهر نه وه ديسان وه لام نه بوو، چومه دره وه. نه مده زاني چ بكم. بارانيش نم نم دهباري، گه پامه وه نيو ژوروه كه و له نيوان چوارچيوه ي دركه كه راوله ستام. له ناكاو مؤمه كه كوژايه وه و هر نه وه ندهم زاني كه به ته نافيك دهسته كامم به ستان، له پاشان نه نساوويك چند جنيوپكي پيدام و گوتي: "ته هاااااااااا هاتيبه وه به رده ستي خوم." له كاتيكد ا هه ولتم ددها، خوم رزگار بكم هاوارم كرد و گوتم: "كيي و چت ليتم دهويت؟ فريام كهون، فريام كهون..."

دهستيكي به هيژ ده مي گرم و هاواره كانى له نيو قورگمدا خنكاند، به توندى به په يژه يه كيه به ستمه وه و گوتي: "ته م جار هاوار بكه با به زووترين كات بتكوژم." پاشان شقارته يه كيه هه لکرد و مؤميكى داگيرساند، به ويه رى سه رسوورمانه وه ديتم نوريكه (كريكاره رهش پيشته كيه جو). چند خولهك له يه كتريمان رواني. پاشان گوتي: "تاخري به گيرم هيئاي."

— دهسته كامم بكه وه، با پروم.

— بيلم بروي؟ په له مه كه دروي، به لام بو تاسمان، بو لاي ته ستيره كان، بو لاي مانگ ده چي و له كاتيكي باشيدا دروي.

دانیشتبوو و سوری ده جوو لاندوهه، له م کاته دا دهستی خسته گیرفانییه وه و ده مانچه یه کی هینا یه دهروه، به ره و منی راگرت و گوتی: "نم ده مانچه یه ده ناسییه وه؟ ده زانی پیشت کهی و له کوی بینیوته؟ قسه بکه ههی ریوی!"
 وه لام دایه وه: "به لّی، پیشت، کاتیک له ستیس هاوس (مالی هاویشام) نیگابانی ده رکه بووی، له ژوره کهی بینیبوم."

— تۆ بوویه هوّی نه وهی من له وّی ده رکن؟ وایه یان نا؟ قسه بکه.

— بیجگه له وه ده متوانی چ بکه م؟

— که واته کاری تۆ بوو؟ نه وه ندهم به سه. به لام نه وه م پی بلی چۆن توانیت جو دایی به اویته نیو من و نه و ژنه ی خو شم ده ویست؟

— کی؟

— کی؟ تۆ بووی که باوکه تۆرلیکت له لای نه و به دنا و کرد.

— تۆ بوخۆت ناوی خراپت کریه ته وه، ئیستا ده ته وه ی چیم لی بکه ی؟

— دم هه ویّت بتکووژم، یه ک پارچه شت ناهیلمه وه و ته رمه که شت هه ر له م

کووره دا ده سووتینم.

نه وه نده سه رخۆش بوو، چاوه کانی سوور ببونه وه. هیشتا بتلینی مه شرووب به ده سته وه بوو، هه لیدا و قومییکی دیکه ی خوارده وه و گوتی: "ریوی ده مه هوی شتیکت پی بلیم، تۆ بوخۆت بووی به هوّی نه وهی نه و به لایه به سه ر خوشکه که ت بیت."

— که واته تۆ بووی ههی بیقیمه ت.

— خه تای تۆ بوو، تۆ خو شه ویست بووی و باوکه تۆرلیکیش دزیو. ئیستاش

سزاکه ت ده بینیبه وه. قومییکی دیکه ی خوارده وه و ده موچاوی ترسناکتر بوو. له پاشان مۆمه که ی هه لگرت و نه وه نده نزیکه ی کرده وه که بو خو یاراستن له سووتان رووم هه لگه رانده وه. راوه ستا قومییکی دیکه ی خوارده وه، نووشتایه وه و چه کوشیکی گه وره ی هه لگرت، به بی نه وهی ترس له خو م نیشان بده م هاوارم ده کرد و هه ولم ده دا خو م رزگار

بەكم. لەو كاتەدا دەنگە دەنگىڭىم گۆي لى بوو، دەر كە كە كرايەو و تيشكىكى رپوناكى دايە رۇخسارم و چەند رۇخسارىڭىم بىنى دوو زەلام ھاتتە ژوررەو، لەگەل ئۆزلىك لىك ھالان و پاشان ئۆزلىك ھەلات و لەنىو تارىكى دا بزر بوو.

ئىتر نەمزانى چىم لىھات و بىھۆش كەتەم، كاتىك و ھۆش خۆم ھاتمەو، سەر م لەسەر لاقى يەكىك بوو و يەكىكىش سەرى ھىنابو ھە پىشەو و چاوى لى دەكردم لەسەر رۇفى ژوررە كە كەوتىبووم. دەست و لاقىمىان كەردبوو ھەو. ئەو دوو كەسە، ھىرپىرت و ئىستارتاپ بوون.

دەستە كاتم بە تەنافە كە برىندار ببوون ئەوئىش لەبەر خاترى ئەو بوو كە ھەولم دابو خۆم رزگار بەكم. برىنە كانىان بۆ بەستەم و بەبى راوستان و ھەرى كەوتىن. ھىرپىرت بۆ گىرەمەو ھە چۆن بوو بۆ يارمە تىدانم ھاتوون. گوتى كاتىك بەپەلە لە ژوررە كەى خۆم دەرچو بووم نامە كەم لىكەوتىبوو، ئەوانىش كاتىك لە گەرەنەو بۆ مالەو نامە كەيان دۆزىو تەو و خوئندوويانە تەو ھەستىيان بە مەترسى كەردو ھە. بەتايەت كە نىو ھەركى نامە كە لەگەل ئەو نامە ھەى من بۆ ھىرپىرتەم نووسىبوو زۆر جىواز بوون، كەواتە بە زووترىن كات ھىرپىرت و ئىستارتاپ بە يارمەتى رىنوئىنىك ئەم شوئىنەيان دۆزىو تەو و ھاوار كەنە كەى منىان گۆي لى بوو و بۆ رزگار كەردم ھاتوونە ژوررەو ھە ...

رۆژى چوار شەممە، واتە رۆژى دابەزاندى پلانە كە مان زۆر نىك بوو، ھەرىبە بە زووترىن كات بەرەو لەندەن و ھەرى كەوتىن. بۆ بەيانى گەيشتىنەو لەندەن من يەكسەر بەرەو جىگە كەى خۆم چووم و سەرانسەرى رۆژ لە وى راکشام، ھىرپىرت و ئىستارتاپ بەردەوام چاوەدئىريان دەكردم ھەوليان دەدا ئاسوودە بم و شەرابى ساردىيان بە گەرەومدا دەكرد و برىنە كانىان بۆ ھەل دەبەستەم، لەگەل ئەو ھەى خەوم لى دەكەوت رادەپەرەمەو، ترسىڭىم لى نىشتىبوو، لەبەر ئەو ھەى ھەستەم دەكرد دەرەنگ بوو و مەجالى ئەو ھەمان نىبە پراويس رزگار بەكىن.

(۳۰)

پلانی پزگارکردن

رۆژی چوارشه مه بوو و یه کینک له گهرمترین رۆژه کانی دووهم مانگی به هار. وێرای شهوی خۆره تاو بوو بایه کی ساردیش دههات. هه موومان چاکه تی کورتی به له موانیمان له بهر کردبوو، من جانتایه کی بچووکم پێ بوو. بۆ کوی ده چووم؟ که ی ده گه پامه وه؟ شهوه و ده یان پرسیار ی دیکه به میشکمد دههاتن و ده چوون به لام وه لامه کانیان نادیار بوون. به هیواشی به قالدومه کانی لیواری رووباره که دا که به له مه که له وی به سترابۆوه، هاتینه خواره وه و سواری به له مه که بووین. هیریپرت و ئیستارتاپ سه ولیان لی ددها و منیش سوکانه که م به دهسته وه بوو.

پلانی ئیمه به م شیوه بوو تا دنیا تاریک ده بیته به رووباره که دا پرۆینه پیشه وه، له م کاته دا گه یشتینه به شیک له رووباره که که زۆر پانویه رین بوو و له هه مان کاته چۆل و بیده نگ بوو، ته نیا چه ند مالیک له سه ر لیواری رووباره که ده بیندران که چه ند که سیکیان تییدا نیشه جی بوو. ئیمه ده مانتوانی یه کینک له م مالانه بۆ مانه وه ی خۆمان به کری بگرین و شهو تا به یانی له وی بمیننه وه. شهو که شتییه ی به لێن بوو به ره وه هامبۆرگ بروات سه ره له به یانی رۆژی پینجشه مه کاتر میتر ۹ وه ری ده که وت، ئیمه ده بایه حسیبی شهوه بکه ین که شتییه که چه ندی پێ ده چیت تا ده گاته ئیره و ئیمه ش که ی ده توانین خۆمان بگه یه نینه که شتییه که بۆ شهوه ی به جی نه مینین. که شهوه وا، وشک و خۆره تاو بوو و جوولانه وه ی شه پۆله کانی رووباره که، هیوایه کی نویی له دلما زیندوو ده کرده وه. زوو

له ژير پرده كهي لهندهن تپه پين و من توانيم مالى پراويس و قالدرمه كاني بييم.
هييرت گوتى: "تهرى پراويس دهيني؟ تامادهيه؟"

— هيشتا نا، با، با، نيستا دهينييم. سهولته كان له ناو كه دهريينه. هييرت
بى راوهستان سهولته كاني دهرينان بو ماوهيه كه له ليوارى رووباره كه راوهستين،
پراويس سوار بوو و به زووترين كات دوور كه وتينه وه. پراويس بالا پوشيكي
تايبه تي له بهر كردبوو و جانتايه كي به دهسته وه بوو، نهو جوړه ي من حهزم ده كرد
ريك وه كه دهريوانه كان جلويه رگي پوشي بوو. له سهر ليوارى به له مه كه داناشت و
دهستي خسته سهرشاني من و گوتى: "كوپه كه م، كوپه وه فاداره كه م، سپاست
ده كه م، هه موو ئيشه كان روو و له كاتى خويدا بهر پوه چوون."

نهو له هه موومان هيديتر و له سه ره خوتر بوو. دياره هوپه كه شي نه وه بوو، كه
هيچ گرنگيه كي به بابه ته كه نه ده دا، له بهر نه وه ي چهند جاريك به منى گوتبوو:
"هيو دارم نه ونده بمينيته وه تا بييني بوومه ته پياويكي ليها توو و به ناوبانگ. به لام
وا بير ده كه مه وه هو ي بيخه يالى و نارامى پراويس له وكاته تايبه ته دا، نه وه بوو كه
نهيده ويست پيش نه وه ي هيچ شتيك روو بدات، بترسي و دل راوكي هه بيت.

به دريژايى نهو روزه به سهر رووباره كه دا به ره و پيشه وه رويشتين، ته نيا كاتى
نيوهره بو يه ك كاتز ميير له نيو شاخه كاني ته نيشت رووباره كه داناشتين و
خواردنيكمان خوارد. شهو داهات و ئيمهش ناچار بووين له ههردوو لاي رووباره كه
به شوين جينگه يه كدا بگه رپين تا شهو به روزه بگه يه نين. له دووره وه تيشكي لاوازي
چرايه ك سهرنجي راكيشاين. هاتينه ليوارى رووباره كه و به له مه كه مان له
شويينيكي باش بهسته وه، قاوه خانه يه كي زور پيس بوو، به لام تاگريكي خو ش له
مه تبه خه كه دايسا، چهند هيلكه و گوشتى ران و چهند جوړيكي شي شه رابى لي
بوو. ويراى نه وه، دوو قه ره ويلاه ي خه و دوو كه سى له دوو ژوورى جياوازا بوون،
كه ئيمه توانيمان دوو كه سى له سهريان بجه وين. خواردنيكي تير و ته سه مان خوارد

و خه وتین. نیوه شهو له ناكاو خه برم بۆوه و چومه پیش په نجه ره كه و سه یریکه
 دهره وه م کرد. دیتم دوو كهس راوه ستاون و به وردی سه رنجیان داو ته به له مه كه ی
 ئیمه و لیبی دهروان، پاشان به پیش په نجه ره كه ی ئیمه دا تیپه پرین، به لام له بهر
 تاریکی نه متوانی به باشی بیانینیم، دووباره چومه وه سه ر جیگه كه ی خۆم.
 به یانی زوو له خه وه هستاین و نه وه ی شه وی دیتبوم بۆ برادره كانم گپراهه وه،
 بریارمان دا له بهر نه منیبه تی خۆمان، من و پراویس تۆزیک پیاسه بکه یین و له
 خواره و هتری رووباره كه سواری به له مه كه بینه وه.

ههروهك بریارمان دابوو تۆزیک له خواره و هتر برادره كانم ئیمه یان سواری
 به له مه كه کرد، ئینجا به له مه كه مان به ره و نه شوینه ی كه شتیبه كه ی پیداهات
 لیخوری. یهك كاتژمیر له نیوه رۆ تیپه ریسوو، له دووره وه رۆژینگ (دوو كه ل)
 كیشی كه شتیبه كان بیینی. زۆر به خیرایی دهرۆ شت. من و پراویس نه شیا كانمان
 هه لگرتن و مالئاواییمان له هی ریرت و ئیستارتاپ کرد.

له هه مان كاتدا سه رنجم دا، دیتم كه به له میك له لیواری رووباره كه وه به ره و
 ئیمه دیت. تۆزیکه پی چوو لیمان نزیك بۆوه و به ته نیشته ئیمه دا تیپه پر ی و پیش
 ئیمه كه وته وه. جگه له سه ولوانه كان دوو پیایوی دیکه شی تیدا بوو، یه کیکیان
 نه فسه ریکه پۆلیس بوو نه وی تریش وهك پراویس بالا پۆشیکه ی له به ردا بوو و
 جار جار شتیکی به پۆلیسه كه ده گوت و سه یریکه ئیمه شی ده کرد.

ئیستارتاپ له هه موومان زووتر، كه شتیبه كه ی ناسیبه وه و رووی له من کرد
 و گوتی: "كه شتیبه كه ی هامبۆرگه."

كه شتیبه كه به خیراییه كه ی زۆر به ره و ئیمه ده هات و دهنگی مه کینه كه ی چرکه
 به چرکه زۆرتر ده بوو. تاخریبه كه ی هه ستمان به سیبه ری كه شتیبه كه به سه ر
 به له مه كه ی خۆمانه وه کرد. له ناكاو نه فسه ره پۆلیسه كه له نیو به له مه كه ی دیکه وه
 هاواری کرد و گوتی: "تاوانباریکه هه لاتوو له گه ل ئیوه یه، نه و پیاره كه خۆی

بهو بالا پۆشه داپۆشيوه "ئيل ميگۆويچ" ه، كه به پراويس بانگي ده كه ن ده بي خۆي ته سليمي ئيمه بكات و ئيوهش ده بي يارمه تيمان بدهن.

له پاشان به له مي تهوان هاته پيش به له مه كه ي ئيمه، پيش شه وي بتوانين هيچ كاريك بكهين سه و ئوانه كان به له مه كه ي ئيمه يان گرت. ئه م پروده وه له نيو كه شتييه كه دا هاته واره واريكي زۆري دروست كرد. گويم له يه كيك بو هاره واري كرد مه كينه كان بكوژينه وه.

كه شتييه كه تا رادايه كه به سه سه ره مانه وه وه ستا بو. له هه مان كاتدا پۆليسه كه ده ستی له سه ر شانی پراويس دانا، به لام پراويس له جيگه كه ي خۆي هه ستا و بالا پۆشه كه ي له و پياوه كه له سه ره به له مه كه ي ديكه بو كرده وه. هه مان تاونبار بوو كه من سالانيك به ر له ئيستا له زه لكاوه كاني كه نار گونده كه ي خۆمان ديتبووم كه له گه ل پراويس شهريان ده كرد.

ده موچاويكي ترسناكي هه بو، به يه ك كۆله مستي پراويس كه وته نيو ئاوه كه وه، ده نگی هاته واره واريك له كه شتييه كه وه به گويم گه يشت. هه ستم كرد كه سيك به له مه كه ي له ژير لاقم راكيشا، منيش كه وتمه نيو ئاوه كه وه. ده ستيكي به هيز له نيو به له مه كه ي ته وانه وه ده ستی گرتم و هيناميه وه دهره وه، به لام نه پراويس و نه كاره يه كه ي ديكه هيچيان ديار نه بوون. له ناكاهه شتيكي ره ش له ژير ئاوه كه وه دهر كه وت، كاتيک هاته دهره وه ديمان پراويسه و به مه له كردن خۆي گه يانده به له مي پۆليسه كه، گرتيان و زنجريان له لاقه كاني به ست، چاره ورواني تاونباره كه ي ديكه بووين، به لام بو مان دهر كه وت خنكاوه، سه و له كان وه كار كه وتن و هه موومان به ره وه ته و قاوه خانه بچووكه كه ي چند كاتژميير له وه پيش له وي بووين وه ري كه وتين. پراويس چند برينيكي قولی پيوه بوون، برينيكي مه ترسي دار له سه ر سينگي و يه كي كيش به سه ريه وه بو. له قاوه خانه كه مه جالي شه وم ده ست كه وت كه برينه كاني به ستم و توژيك ئاسو ده ي بكم.

گوتی کاتیک کۆله مسته که ی له کۆمپی سین داوه، ههردووکیان بهیه که وه که وتونه نیو ئاوه که وه،

ماوهیه که له نیو ئاوه که شه پریان کردوه و ئاخرییه که ی ئه و خنکاوه و پراویسیش خۆی رزگار کردوه. ئه و برینه سه ریشی له وه پرایه که سه ری وه ژیری که شتییه که که وتوه.

داوام له پۆلیسه که کرد ئیزنی ئه وه م بدات قاتیک جلوه رگ له بازاری گشتی بۆ پراویس بکرم، له بهر ئه وه ی جله کانی خۆی ته ر بپوون. رازی بوو، به لام به مه رچیک جله کۆنه کان له گه ل خۆی بیات.

به م شیوه هه موو جله کانی به تایبه ت ده فته ره بچو که که ی زه مانیک به من بوو که وتنه ده ستی پۆلیسه وه. تا کاتی هه ستانی ئاوی ده ریا له وی ماینه وه، ئینجا پراویسیان سوار کردوه و پریارمان دا هیری پرت و ئیستارتاپ له وشکانیه وه بگه رپننه وه له نده ن. به لام من هه ستم کرد تا ئه و کاته ی پراویس زیندوه جیگه ی من له ته نیشته ئه وه. هه رچی بیته ئه و له جیاتیی باو که م. ئه و که سی که بوو که خۆشه ویستی و چاکه ی بۆ من به کۆتایی گه یانده بوو.

له رینگه دا داخ و نارچه ته ی خۆم له وه ده ربهری که له بهر من گه راده ته وه و تووشی ئه و رووداوه ناخۆشه بووه. وه لامی دامه وه: "کوری خۆشه ویستم به پیچه وانه وه، من زۆر خۆش حال م که ئه م ده رفه ته م بۆ ره خساوه و که لکم لی وه رگرت و هاتم تۆی خۆشه ویستم بینی و زانیم که تۆ به بی منیش ده توانی به سه ره رزییه وه ژیان به رییه سه ر."

پیویست نه بوو بزانیته که هه موو ئاواته کانی بۆ ده وله مه ند کردنی من به فیرۆ رۆیشتون. له بهر ئه وه ی به پیی یاسا هه موو سه روته و سامانی تاوانباران له لایه ن حکومه ته وه ده ستیان به سه ردا ده گیرا.

(۳۱)

مردنى پراويس

ئىۋاردى يەككىك لىو رۇژانەي، كە لى خەمناكتىن رۇژەكانى ژىانم بوو،
 ھىربىرت ھات و پىي گوتم بەم زووانە. بەجىم دىللىت، ئەو بۇ ئىشى بازىرگانى
 دەچوو بۇ قاھىرە. لىي پىسىم تا ئىستا بىرت لى داھاتوۋى خۇت كىرۇتەۋە؟ كاتىك
 ۋەلامەكەم "نا" بوو، گوتى: "لى تىجارەتخانەي ئىمە لى قاھىرە پىپىستى
 بەيەك..."

ھەستىم پىي كىرۇ بۇ ناۋىردى ئەو ئىشەي كە بۇ دۇزىبوۋمەۋە، شكى ھەيە
 كەۋاتە من دىرەكەم بۇ تەۋاۋ كىرۇ و گوتم: "... پىپىستى بە سىرتىرىك ھەيە."
 — بەلى، جارى سىرتىرمان دەۋىت، بەلام ئەو ئىمكەنەش ھەيە ئەو سىرتىرە
 لى داھاتوۋا بىتتە يەككىك لى بەشدارەكان. ئىستا پىم بلى، بزانم پىت خۇشە
 لى گەل من بىتت؟

سىپاسىكى برايانەم لى كىرۇ و پىم گوت، بەداخەۋە ھىشتا ناتوانم بەباشى
 ۋەلامى پىشنىيارە دۇستانەكەت بەدەمەۋە. منى ھىۋادار كىرۇ تا يەك سالىش
 ھەركات برىارم دا و چووم، ئەم شوپنە بۇ من پارىزراۋە.

كاتىك ئەم برىارەمان دا زۇرى پىي خۇش بوو، دەستىمى گوشى و گوتى، ئىتر بە
 خەيالىكى ئاسوۋەۋە تا كۇتايى ھەوتوو، لىندەن بەرەۋ قاھىرە بەجى دىللىت.
 رۇژى شەمە ھىربىرت مالىئاۋايى لى كىرۇم. دلى پر لى ھىۋا و ئاۋات بوو، بەلام

کاتیک منی جی ده هیشت، کولی گریانی له دلدا بوو. هیبریّت رژیشت و منیش به تهنیا گه پرامه وه ماله وه.

پراویس له نیو زینداندا زور نه خۆش که وتبوو و به بیحاوانه وه چاوه پروانی دادگاییکردنی خۆی بوو، پۆژ له گهلا پۆژ حالی خراپتر ده بوو و به رهو لاوازی ده چوو.

ناخرییه که ی پۆژی دادگاییکردنی راگهیه ندرا و پراویس له جیگه ی تۆمه تباره کان راوه ستا. ئیزنی منیشیان دا له تهنیشت ئه و دانیشم و دهستی بگرم.

ماوه ی دادگاییکردنه که ی کورت و ئه نجامه که شی پروون بوو. ئه و شتانه ی بۆ پارێزگاری له پراویس پیویست بوو، گوترا. پارێزهره که ی گوتی، له کاتی تاراوگه نشینیدا به وپه ری ئه مانه ت و راستییه وه ژیان ی کردووه، به لام ئه و را- ستییه ی که ئینکار ناکری ئه وه یه که به بی ئیزن گه راوه ته وه بۆ به ریتانیا. سزا- که شی مه رگه و ده بی خۆی بۆ ئاماده بکات.

منیش له قوولایی دلمه وه ئاواته خوازی ئه وه بووم که پراویس به نه خۆشییه - که ی مالتاواپی له ژیان بکات نه ک له سیداره بدریت.

پۆژه کان یه که له دووای یه که تیده په رین و من شایه دی خراپبوونی حالی پراویس ده بووم. پۆژیک لیم پرسی: "نازارت زۆره؟" له وه لامدا گوتی: "کور ی خۆم گله بی له هیج شتی که ناکه م."

— تۆ هیج کات گله بی ناکه ی.

ئیت هر هیج وه لامی که نه دامه وه و دوواقسه کانی ئه وانه بوون. تهنیا زه رده خه نه - یه کی کرد و دهستی منی گرت و له سه ر سینگی خۆی دانا.

به نیگه رانییه وه گوتم: "میگویی خۆشه ویست. مه جالم بده ئه و شته ی ماوه - یه که له نیو دلمدایه پیتی بلیم."

لە جياتى ۋەلام دەستى منى بە هيواشى گوشى.

— تۆ مندالېكت ھەبوو كە زۆرت خۆش دەويست و پاشان لىت ون بوو؟
دەستى تووندتر گوشى.

ئەو ە ئىستاش زىندوۋە، برادەرى باش و سەرشناسى بۆ خۆى دۆزىۋەتەۋە،
ئىستا زىندوۋە و خاتوونىكى ناۋبەدەرەۋە و جوانە و منىش خۆشم دەۋىت. ھەموو
ھىزى خۆى كۆ كەدەۋە و دەستى ماچ كەدم لە پاشان سەرى بەسەر سىنگى خۆيدا
شۆر بۆۋە و كۆچى دوايى كەد.

(۳۲)

باشترین برادەر

ئىتەر بە يەكجارى بەتەنيا مامەوہ. بېپارم دا ئەو ژوورانەى لەگەل ھىربىرت بەكرىمان گرتبون بەجىيان بىللم. زۆر قەرزدار بووم و پارەيەكى واشم بەدەستەوہ نەبوو، وپراى ئەوہش زۆر بە سەختى نەخۆش كەوتبووم، يەك دوو رۆژ لە كاتىكدا سەر و دەست و لاقەكانم نازاريان ھەبوو، لەسەر كاناپەى تەنىشت ژوورەكە دريژ ببووم. رۆژى سىيەم ھەولم دا ھەستمە سەرىي. داوى دوو رۆژ ھاتمەوہ سەرخۆ و بۆم دەرکەوت كە نابى ھەروا لە سووچىك بۆى بكەوم. تام ھەبوو و نازارىكى زۆرىشم بە ھۆيەوہ ھەبوو، ئەو چەند رۆژەى رابردوو وەك خەويك بە سەرمدا تىپەرىبون، ھەمووى ئەو رۆژانەى كە من بە نەخۆشى لە جىگەكەمدا كەوتبووم و وەك خەويك لە بىرمە كە كەسىك بەدەور و بەرمدا دەھات و شىوہى جۆى دەدا. ئاخرييەكەى يەكەمىن رۆژ كە توانىم قسە بكەم، گوتم: "جۆ، ئەوہ تۆى؟" دەنگە خۆش و زوولالەكەى جۆم گووى لى بوو، كە لە وەلامدا گوتى: "بەلى پىپى خۆشەويست، منم."

وەك دياربوو، لە ھەموو ئەو كاتەى كە من نەخۆش بووم، ئاگادارى لى كەردبووم. ھەوالى نەخۆشىي منيان بە نامەيەك پى گەياندبوو و بىدى داواى لى كەردبوو كە بە زووترىن كات بىت بۆ لای من. پاشان پى گوتم، نابى زۆر قسە بكەم و دەبى ئەمرەكانى ئەو بۆ ناخواردن بەجى بگەيەنم و بەتەواوى خۆم بخەمە

ئىختىيارى ئەۋەدە تا باش بېمەۋە. گوتىم: "ئەمىر دەكەي گەۋرەم" دەستىم ماچ كىرد و بە بېدەنگى لە جىگەكەمدا درېژ بوم. زوو خەرىكى نووسىنى نامەيەك بۆ بېدى بو. نووسىنىش لە بېدى فىر بېو.

رۆژى دوۋايى بۆى گېرامەۋە، كە خاتو ھاۋىشام مردوۋە و پىش ئەۋدى بىرەت بەشىكى زۆر لە سەرۋەت و سامانەكەي داۋە بە ئىستىلا و برى چوار ھەزار لېرەشى بۆ من تەرخان كىردوۋە كە لە لاي بەرېژ ماتىۋ پاكىتى دايناۋە.

بە بېستىنى ئەم ھەۋالە زۆر دلخۆش بوم، ھەرۋەھا جۆ پېنى گوتىم: "شەۋىك ئۆرلىك لە مالى بەرېژ پامبىل دىزى كىردوۋە و لە كاتى دىزىكەندا گېراۋە و ئىستا لە بەندىخانەدايە.

لەگەل ئەۋدى وردە وردە بەرەۋە باشى دەرۋىشىم و ھېزى لە دەستەرۋىشىتوم دەگەرپايەۋە، ھەلسوكەۋتى جۆ دەگۆرا و پەسمىر دەبوۋ تا رادەيەك كە دوۋبارە پېنى دەگوتىم بەرېژ، زۆر نارەھەت دەبوۋم، بەلام ھېچم لە دەست نەدەھات، لەبەر ئەۋدى ئەۋ كىردەۋانەي كە من لە رابردودا بەرامبەر بە جۆ كىردبوۋم، ئەم بەھانەيەي دابوۋ بە جۆ بەم شېۋە لەگەلم بدوۋىت. بەيانىيەك كە خۆشحال و سەرىجال لە خەۋ ھەستام، سەرىكى ژورەكەي جۆم دا، بەلام بەۋپەرى سەرسورمانەۋە لە ژورە-كەي خۆي نەمابوۋ و جانتاكەشى لە گەل خۆي بردبوۋ. بەپەلە چومە مەتبەخ، نوسراۋەيەك لەسەر مېزەكە بوۋ، كە ئەم دېرپانەي لى نووسرابوۋ: "پېنى خۆشەۋىست، پىم خۆش نەبوۋ لەۋە زىاتر لە لات بېنمەۋە، وپراي ئەۋەش تۆ باش بوۋىتەۋە و پىۋىستىت بە من نەماۋە. من بەجىت دېلم، لەبەر ئەۋدى دەزانم بەبى من خۆشترت بۆ دەگوزەرى. ئەۋ كەسەي بەردەۋام باشتىن برادەرى تۆيە، جۆ."

ھەرۋەھا كاغەزىكى دىكەش لە ژىر نامەكە بوۋ ھەلم گرتەۋە و سەرنىم دا و بۆم دەرکەۋت كە لىستى قەرزەكانمە، جۆ ھەمو قەرزەكانى بۆ دابوۋمەۋە!

چم له دهست دههات، جگه له وهی به دووایدا برۆم و پیی نیشان بدهم که سه رشوږ و شه رمه زار گه راومه ته وه بو لای تهو. به لئی ده بوو بو لای بیدیش بگه رپیمه وه و تهو ههسته گه رموگوره ی رۆژگاریک بو یه کتریمان هه بوو وه بیری بیتمه وه و پیی بلیم که چۆن هه موو تاو اته کانم به بادا رۆیشتن.

ده مهه ویست پیی بلیم: "بیدی، رۆژگاریک تو منت خو ش ده ویست، ته گه ر ته مرۆ نیوه ی تهو خو شه ویستییه ت له دلداما بیته، ته گه ر ده توانی به هه موو هه له کانمه وه و به رۆحی هیوا برامه وه لیم ببووری، هیوادارم بتوانم زیاتر له و کاته شایانی تو بم."

دوای سی رۆژ که هیزی جه سته م به ته واوی گه راپیه وه، عه ره بانه یه کم به کری گرت و گه رامه وه بو شاره که ی خو مان.

له شاره وه به پییان به ره و کارگه که ی جو وه ری که وتم، کارگه که داخرا بوو، به لام ماله که چۆل نه بوو، ژوره کان چرایان لی داگیرسابوو، په رده ی سپی و جوان به په نجه ره کانه وه هه لواسرابوون و په نجه ره کان کراوه بوون و گولدانی جوانیشیان له سه ر بوون، به هیواشی نزیک بوومه وه، ده مهه ویست به بیده نگی له په نجه ره که وه له ژوره که بروانم که له ناکاو جو و بیدی قۆل له قۆلی یه کتردا و له به رامبه رم دهر که وتن. له گه ل ته وه ی من و بیدی چاومان به یه کتر که وت هه ردوو کمان ده ستمان به گریان کرد.

من له خو شی ته وه ی تهوم تاوا جوان و ته ندروست ده بینی و ته ویش له بهر ته وه ی منی به ژاکاوی و لاوازی بینی!

— ئاه، بیدی خو شه ویست، چه نده جوان بووی!

— به لئی پیپی خو شه ویست.

— به لام تو ش ری کو پیک ی جو.

— به لئی پپ کوری خو شه ویستم.

به بئى راوهستان سهيرى ههردوو كيانم ده كرد و دوایى بیدى به دهنگىك كه له خۆشيان دهلهرزى هاوارى كرد: "پىپ، ته مپرو رۆژى زه ماوه ندى ئيمهيه. من بوومه ته هاوسهري جو. "منيان بو مهتبهخ برد. ههردوو كيان له راده به دهر دلشاد بوون. ههه له ديتنى من خۆشحال بوون، ههه له وهى كه به ريكهوت من لهو رۆژده گهيشت بوومه ئهوى و شاديه كهى ئهوانم دوو ئهوهنده كردبوو.

شوكرى خوام به جى هينا له بهر ئه وهى كه له لای جو وشهيه كيش باسى ئه و نيازهم نه كردبوو كه ده مويست له گه بیدى زه ماوه ند بكم. له قوولایى دلمه وه پيرۆزبايم لى كردن و بو ئه و ته زيه تانهى بۆيان كيشابووم، سوپاسم لى كردن. پيم گوتن، به زووترين كات ده چمه دهره وهى ولات و بو يهك چركهش ناحاويمه وه تا پاره كهى جو كه نه يهيشت بوو بكه ومه به نديخانه وه، نه گه رينمه وه. پاشان گوتم: "براده ره خۆشه ويسته كانم، وپراى ئه وهى ده زانم ههردووكتان ميه ره بانن، به لام ده مه هويت كه پيم بلين له قوولایى دلئانه وه له من بووراوون."

جو گوتى: "پىپ، پىپى خۆشه ويستم، ته گه ر شتيك بو لىبووردن هه بىت، سويند ده خۆم لىت بووراوم."

"بیدى گوتى: "خوا بو خوى ده زانى منيش وهك جو لىت بووراوم."

(۳۳)

بۆ ئىستىلا

ھەرچىم ھەبوو فرۆشتم، قەرزەكام دانەو ۋە رۆيشتىم بۆ قاھىرە بۆ لاي ھىربىرت. ساليانىك تىپەرى ۋە من بوومە يەكىك لە بەشدارانى تىجارەتخانەكە. ژيانم لە لاي ھىربىرت ۋە ھاوسەرەكەى (كلارا) بە خۇشى تىدەپەرى، لە گەل بىدى ۋە جۆ بە نامە ناگامان لە يەكتر بوو. ۱۱ سال بوو ئەوانم نەدیتبوو، ئەو بوو كە ئىۋارەيەك لە رۆژەكانى مانگى دىسامبر بۆ دىتنيان گەرامەو ۋە شارەكەى خۆمان. جۆ ۋەك جاران بەھىز ۋە لەسەرخۆ بوو، بەلام بەو جىۋاۋازىيەو ۋە كە رەنگى قژەكانى گۆرابوو ۋە بەرەو خۆلەمىشى رۆيشتىبون. لە نزيك ئاگرەكە دانىشتبوو ۋە خەرىكى سەبىلەكىشان بوو، لە گۆشەى مەتبەخەكە سىبەرىكى خۆم بىنى كە لەسەر كورسىيەكى بچوك دانىشتبوو، پىشتەر من لەسەر ئەو كورسىيە دادەنىشتىم.

جۆ لە دىتنى من ۋە لەو ۋەى كە بەرەو كورە بچكۆلەكەيان رۆيشتىم ۋە لە لاي دانىشتىم، زۆر خۆشحال بوو ۋە گوتى: "ناۋى ئەويشمان ناۋە پىپ، ھىوادارىن تا رادەيەك ۋەك تۆ پەرورەدە بىت."

شەو لە مالىۋە ھاتمە دەرەو ۋە. ھەزم دەكرد بۆ دووبارە كرنەۋەى بىرەۋەرىيەكانى ئىستىلا سەردانىكى مالىۋە كۆنەكەى ھاويشام بكم. بىستىبوم كە ئىستىلا ژيانىكى ناخۇشى بەسەر بردوۋە. مېردەكەى پىۋىكى نامىھەبان ۋە توورە بوو، ئاخىرىيەكەى لەيەك جىا بوونەتەو ۋە لە پاشان مېردەكەى مردوۋە.

لە مائەكە و كارخانىەى بېرەسازىيەكە شوئىنەوارىك نەمابوو، تەنيا چەند د-
يوارى پروخاو بەرچاو دەكەوت، نزيك بومەو، سىبەرى ژنىك لە دورەو
دياروو، ھاتە پىشەو، سەرم سوورمابوو و لە جىگەى خۆم وشك ببوم، ھاوارم
کرد: "ئىستىلا!"

— زۆر گۆراوم، وا نىيە؟ سەرم سوور دەمىنى كە تۆ چۆن منت ناسىيەو؟
لەو ھەموو جوانى و نىيانىيەكەى پىشوو ھىچى پى نەمابوو، بەلام ھەروەك
رابدوو سەرنجراكىش بوو.

لەسەر كورسىيەك دانىشتىن، گوتى: "زۆر سەيرە كە دوواى ئەو ھەموو سالى،
ئىمە دووبارە لەم شوئىنە دیدار دەكەين، بەلى ئىستىلا لە شوئىنەك كە يەكەم جار
يەكترىمان بىنى. باشە تۆ زۆر دىتت بۆ ئىرە؟
— نا.

دوواى ماوہىەك بىدەنگى درىژەى پىدا و گوتى: "خاوەنى ئەم ملكە منم.
پىويستە پىت بلیم كە ئەم ملكە دواین سەرمایە و سامانە كە بۆم ماوہتەو،
ئەوانى تىرىشم وردە لە دەست چوون. بەلام ئەم يەكەيانم راگرتوو.

— دەتھەوى ئەم شوئىنە لە سەرەتاوہ دروست بكەيتەو؟
— ئاخريەكەى رۆژنىك ھەر دەبى چاكسازى بكرىتەو. ئەمروش ھاتووم بۆ
دواین جار مالىئاوایى لى بكەم. باشە تۆ ئىستاش لە دەرەوہى ولات دەژىت؟
— بەلى.

— ديارە لە ژيانەكەشت رازىت؟

— بەلى ئىستىلا، رازىم.

— من زۆر كات بىرم دەكردى.

— منىش بەردەوام جىگەى تۆم لەنىو دلما راگرتوو.

ماوهیهك بیدهنگ بوو و له پاشان گوتی: "بیرم نه ده کرده وه که رۆژی مالتاواایی له گهڼ ته م خانوه کوزه له گهڼ توش مالتاواایی ده کهم، به لام له وهی که دووباره توّم بینیه وه زور خوشحالم."

گوتم: "نیستیتلا سه ره نویّ باس له جیابونه وه ده که یته وه؟ ته گهر بتزانیبایه ته م جیابونه وه بهرده وامه بو من چند نازارای بووه! هیشتا بیر وه ری دوا دیداره که مان و نهو جیابونه وه خه مناکه م له بیر نه کرده وه، نیستاش بیر کرده وه لپی بو من پره له نازار."

نیستیتلا له وه لامدا گوتی: "به لام پیپ، توّ نهو رۆژه به منت گوت لیم بووراوی. ته گهر نهو رۆژه نه توانیوه لیم ببووری، ته مپو لیم ببووره، ته مپو، که دژاورییه کانی ژیان زور وانه یان فیر کرده وم و نیستا به های ههستی تهو رۆژه ی توّ ده زانم."

به لّی پیپی خوشه ویست من زور گوپاوم" ورد بووم و تیک شکاوم و ... هیوادارم ته م گوپانه به ره و چاکه بیّت. پیپ وه ره و وهک رابردوو له گه لم باش و میهره بان به و پیم بلّی که بهرده وام وهک براده ری یه کتر ده مینینه وه.

له جینگه ی خوّم ههستام، کرپوشم بو برد و گوتم: "به لّی نیستیتلا، نیمه بهرده وام برادر ده مینینه وه."

ته ویش له سه ره کورسییه که ی ههستا.

— به لّی پیپ برادر ده مینینه وه، به لام جیا له یه کتر و دوور له یه کتر. دهستی له نیو دهستم نا و پیکه وه لهو شوینه چۆلکراو و روخواه چوینه ده ره وه. له کهشی بهرین و نارامی ده ره وه و له رووناکایی په نگه ریوی شه ودا، ئیدی ههستم به سیبه ری جیایی له نیوان خو ماندا نه ده کرد.

